

ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗ ΤΩΝ ΑΙΡΕΣΕΩΝ ΔΙΕΘΝΗΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ - ΑΠΟΛΟΓΗΤΙΚΗ ΔΙΑΚΟΝΙΑ

υπό π. Αντωνίου Άλεβιζοπούλου (†)

ἀπόσπασμα τῆς ὁμιλίας του, στήν Ε΄ Πανορθόδοξη Συνδιάσκεψη στήν Ναύπακτο

Γιά νά μιλήσει ἡ Ἐκκλησία πάνω στά θέματα πού σχετίζονται μέ τή δραστηριότητα, τίς μεθοδεύσεις καί τούς στόχους τῶν ποικίλων αἱρέσεων καί παραθρησκευτικῶν ὁμάδων, πρέπει νά διαθέτει καλή γνώση τοῦ ὅλου σκηνικοῦ. Γιά νά δώσει ἀπαντήσεις μέσα ἀπό τή δική της ὑπόσταση στήν σύγχρονη ἰδεολογική πρόκληση, ἡ Ἐκκλησία πρέπει νά γνωρίζει αὐτή τήν πρόκληση.

Αὐτό σημαίνει πῶς πρέπει νά εἴμαστε σέ θέση νά προσδιορίζουμε τήν ἀληθινή ταυτότητα τῆς κάθε αἰρετικῆς καί παραθρησκευτικῆς ὁμάδας, τίς διασυνδέσεις της, τίς μεθόδους της καί τούς σκοπούς της. Πρέπει νά μπορούμε νά ἐπισημαίνουμε τόν κίνδυνο πού ἀπειλεῖ τήν προσωπικότητα τοῦ κάθε πιστοῦ, τόν κίνδυνο διάθρωσης καί ἐξαγορᾶς θεσμῶν καί προσώπων, πού γίνονται πολλαπλασιαστές τοῦ μηνύματος τῶν ὁμάδων αὐτῶν μέσα στό χῶρο τῆς εὐθύνης των.

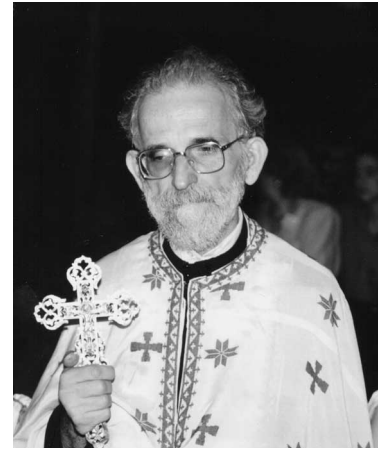
Αὐτό δέν μπορεί ὁ καθένας μας νά τό κάνει ξεχωριστά καί ἀνεξάρτητα ἀπό τόν ἄλλο. Οἱ ὁμάδες αὐτές διαθέτουν πρόσωπα μέ ἐξειδίκευση, ἀπίθανους μηχανισμούς καί στρατηγικά σχέδια πού ἐκπονοῦνται στά διεθνή τους κέντρα. Ἡ ἱεραρχική δομή τους καί ἡ ἀπόλυτη ἐξάρτηση ἐπιτρέπει τήν μεταφορά ἀνθρώπινου δυναμικοῦ καί ὁποιοδήποτε μέσων, ἀνεξάρτητα ἀπό τά ὄρια τῶν κατά τόπους Ὁρθόδοξων Ἐκκλησιῶν καί ἀπό τά σύνορα τῶν διαφόρων κρατῶν.

Οἱ ὁμάδες αὐτές δέν ἀποκαλύπτουν τό ἀληθινό τους πρόσωπο πρὸς τά ἔξω· ἀκόμη καί οἱ ὀπαδοί τους στά πρῶτα μνητικά στάδια δέν γνωρίζουν τί ὑπάρχει πῶς μέσα. Οἱ ὀργανώσεις αὐτές, μέ τά πῶς ἀπίθανα ὀνόματα, μέ ποικίλα προσωπεῖα, ὅταν ἐμφανιστοῦν γιά πρώτη φορά σέ μία χώρα ἢ πόλη, δέν γεννοῦν συνήθως ὑποψίες. Γι' αὐτό εἶναι ἀπαραίτητη ἡ συνεργασία. Ἄν κάτι, λόγου χάρι, φθάσει στήν Ἀθήνα ἀπό τήν Κύπρο, οἱ συνεργάτες πού μελετοῦν τό σκηνικό στήν Κύπρο ξέρουν ἀσφαλῶς πολύ περισσότερα ἀπό μᾶς

γι' αὐτή τήν κίνηση. Ἐκεῖ δρᾷ σέ ὅλη της τήν ἀνάπτυξη καί δύσκολα μπορεῖ νά κρύψει τό ἀληθινό της πρόσωπο. Μπορεῖ ἀκόμη νά συμβαίνει καί τό ἀντίθετο. Κάτι πού ἐμφανίζεται γιά πρώτη φορά στήν Κύπρο ἢ στή Μόσχα ἢ στή Σόφια, στό Βουκουρέστι κ.ο.κ., μέ ψυχολογικό, πολιτιστικό ἢ φιλοσοφικό προσωπεῖο, νά εἶναι ἤδη ἀπό πολύ καιρό γνωστό στήν Ἀθήνα ὡς ἐπικίνδυνη παραθρησκευτική ἢ αἰρετική ὀργάνωση.

Εἶναι ἀνάγκη λοιπόν νά βροῦμε ἕνα τρόπο συνεργασίας. Πρέπει νά δημιουργηθεῖ ἕνας μηχανισμός, πού νά στοχεύει στήν ἀλληλοενημέρωση τῶν προσώπων καί τῶν φορέων ἐκείνων πού ἐργάζονται στή βάση. Ἀκόμη εἶναι ἀνάγκη νά ἐνημερωθοῦν ἐκεῖνοι πού μποροῦν νά γίνουν πολλαπλασιαστές τῆς δικῆς μας φωνῆς, προκειμένου νά περάσει ἡ ἐνημέρωση στά εὐρύτερα στρώματα τῆς κοινωνίας μας. Ὁ ὅρος πού πρέπει νά χρησιμοποιηθεῖ ἐδῶ εἶναι: Ἀπολογητική Διακονία.

Ἄλλά ἐδῶ ὑφίσταται ἕνα σοβαρό πρόβλημα. Σέ παγκόσμια κλίμακα ὑπάρχουν μόνο μερικοί εἰδικοί γνώστες τοῦ ἀντικειμένου. Αὐτοί ὅμως ἀναγκάζονται νά κινοῦνται σέ προσωπικό ἐπίπεδο, ὄχι στά πλαίσια ἐνός φορέως. Ὅπως ὑπογραμμίστηκε στή συνδιάσκεψη τῆς Λειψίας, «στά πανεπιστήμιά μας δέν ὑπάρχει κάτι τό σημαντικό». **Εἶναι ἀνάγκη νά δημιουργηθεῖ ἕνα Ἰνστιτούτο Στρατηγικῶν Σπουδῶν γιά τήν ἀντιμετώπιση τῶν αἱρέσεων**, τό ὁποῖο νά ἀναλάβει αὐτή τήν σοβαρή ἐργασία, κατάλληλα ἐξοπλισμένο ἀπό κάθε ἄποψη.

Αυτό τό έρευνητικό κέντρο δέν πρέπει νά λειτουργεῖ ανεξάρτητα ἀπό τήν ποιμαντική τῆς Ἐκκλησίας μας. Ἄλλωστε αὐτό δέν εἶναι καί ἐκ τῶν πραγμάτων δυνατό, γιατί ἀπλούστατα δέν θά εἶχε καί τό ἀπαραίτητο ὑλικό, πού συνίσταται κυρίως σέ ἐσωτερικά κείμενα. Χωρίς τήν ποιμαντική δραστηριότητα, ὅποιος θελήσει νά έρευνήσει τό σκηνικό τῶν αἱρέσεων καί τῆς παραθηρησκείας θά πέσει θύμα τῆς ἐξωτερικῆς προπαγάνδας αὐτῶν τῶν ομάδων καί θά καταλήξει σέ λανθασμένα συμπεράσματα. Στά ἴδια συμπεράσματα πού κατέληξαν καί πολλοί ἀκαδημαϊκοί δάσκαλοι, ἀκόμη καί χριστιανοί θρησκευολόγοι, μέ ἀποτέλεσμα νά ἀποδυναμώσουν τόν ἀγῶνα τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἐκείνων ἀνδρῶν, πού έρευνοῦν τίς ομάδες αὐτές μέ βάση τό “ἐσωτερικό” ὑλικό καί προσπαθοῦν νά ἐνημερώσουν σωστά τό κοινό καί νά βοηθήσουν τά θύματα. Τά κείμενα τῶν ἀκαδημαϊκῶν αὐτῶν δασκάλων τά χρησιμοποιοῦν οἱ ἄνθρωποι τῆς παραθηρησκείας, γιά νά δηλώσουν πῶς ἡ ἀρνητική ἀξιολόγηση τῶν ομάδων αὐτῶν ἀπό μέρος τῶν ἀνθρώπων τῆς ποιμαντικῆς πράξης δέν εἶναι “ἐπιστημονική”!

Ἄλλά καί ἡ ἐκπαίδευση καί ἐνημέρωση τῶν συνεργατῶν τῆς Ἐκκλησίας ἢ ἰδιαίτερα τῶν ποιμένων ἢ τῶν μελλοντικῶν ποιμένων, δέν μπορεῖ νά γίνει σέ χώρους πού εἶναι ἀποκομμένοι ἀπό τήν ποιμαντική πράξη, γιά τούς ἴδιους λόγους

πού ἀναφέραμε. Μιά ἐνημέρωση ἀκαδημαϊκοῦ τύπου, δέν εἶναι ἐπαρκής. Μπορεῖ νά εἶναι καί λανθασμένη, καί νά ὀδηγήσει σέ καταστροφικά ἀποτελέσματα, εἴτε σέ ἀδιαφορία, ἐπειδή τά θέματα αὐτά δέν τίθενται στήν ἀπαραίτητη προτεραιότητα, εἴτε σέ λάθος χειρισμούς, ἐπειδή ἡ ἐκπαίδευση καί ἡ ἐνημέρωση στηρίζεται σέ μονομερῆ στοιχεῖα, πού δίδονται ἀπό τίς ἴδιες τίς ὀργανώσεις στά πλαίσια «ἐπισήμων ἐπαφῶν καί διαθηρησκευτικοῦ διαλόγου».

Ἡ ὑπαρξη καί λειτουργία τοῦ ὡς ἄνω ἐρευνητικοῦ καί ποιμαντικοῦ κέντρου θά βοηθήσει καί στήν ὀρθή ἐκπαίδευση, μετεκπαίδευση καί συνεχή ἐνημέρωση τῶν συνεργατῶν τῆς Ἐκκλησίας σέ πανορθόδοξο ἐπίπεδο. Σήμερα υπάρχουν οἱ καλύτερες προϋποθέσεις γιά μιὰ τέτοια διορθόδοξη συνεργασία σέ ἐρευνητικό καί ἐκπαιδευτικό ἐπίπεδο, ὅπως καί στό ἐπίπεδο τῆς ἀπό κοινοῦ ἀντιμετώπισης κοινῶν ποιμαντικῶν προβλημάτων.

Τό ἐνδιαφέρον ὅλων σχεδόν τῶν Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν γιά τήν “Δ’ Συνδιάσκεψη Ἐντεταλμένων γιά Θέματα Αἱρέσεων καί Παραθηρησκείας”, οἱ εὐλογίες πού μᾶς ἔστειλαν καί ὁ διορθόδοξος χαρακτήρας της, ἀποδεικνύουν ὅτι μιὰ **ἄτυπη** συνεργασία εἶναι δυνατή καί **ἀποτελεσματική** στόν τομέα τῆς ἀλληλοενημέρωσης, τῆς ἐκπαίδευσης καί τῆς ποιμαντικῆς συνεργασίας.

Συνόδου Πατριαρχῶν - Προκαθημένων
Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν (1872)

ΟΡΟΣ ΚΑΤΑΔΙΚΗΣ ΤΟΥ ΦΥΛΕΤΙΣΜΟΥ

Γράφει ὁ Ὁρος πού ψήφισε ἡ Σύνοδος:

«Ἀποκηρύττομεν κατακρίνοντες καί καταδικάζοντες τόν φυλετισμόν, τοῦτέστιν τās φυλετικὰς διακρίσεις καί τās ἐθνικὰς ἔρεις καί ζήλους καί διχοστασίας ἐν τῇ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ... Τούς παραδεχομένους τόν τοιοῦτον φυλετισμόν καί ἐπ’ αὐτῷ τολμῶντας παραπηγνύναι καινοφανεῖς φυλετικὰς παρασυναγωγὰς κηρύττομεν, συνωδὰ τοῖς Ἱεροῖς Κανόσιν, ἀλλοτρίους τῆς μᾶς Ἁγίας, Καθολικῆς καί Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας, καί αὐτό δὴ τοῦτο ΣΧΙΣΜΑΤΙΚΟΥΣ».

[Ἀπό τήν Ἱστορία τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους (ἔκδ. «Ἐκδοτικῆς Ἀθηνῶν»),
τομ. ΙΓ’ (1977), Νεώτερος Ἑλληνισμός (ἀπό 1833 ὡς 1881), σελ. 305].

Ο «ΕΝΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΟΣ»

Μέ τον τίτλο «Ό πλανήτη γη, άναζητεί τον Ένα», δημοσιεύθηκε σέ άρθρο του Χάρη Μαυρομάτη στήν Άπογευματινή τής Κυριακής, τής 5-3-2000, ή πολύ σημαντική πληροφορηση πού ακολουθεί:

«... Το ότι ο κόσμος αλλάζει προσανατολισμούς είναι, ως ένα σημείο, γνωστό. Το 1989-1991 έγιναν τόσες μεταβολές, ώστε η συναγωγή του συμπεράσματος αυτού να είναι θεμελιωμένη σε πραγματικά γεγονότα. Το άγνωστο είναι, ακόμη, το πού κατευθύνεται ο κόσμος και γιατί. Τι είναι αυτό που επιβάλλει τις αλλαγές και αν υπάρξει ποτέ μια σταθεροποίηση ή αν η διαρκής κινητικότητα και η ρευστότητα των πραγμάτων είναι αυτοσκοπός.

Σειρά δημοσιευμάτων, εξαιρετικού αναλυτικού βάθους από μεγάλους «γραφείς», φιλοξενήθηκαν πρόσφατα στο περιοδικό «Εκονομιστ» και φώτισαν την περιοχή του κοσμολογικού προβληματισμού από πολλές πλευρές. Ο συνδυασμός τών στοιχείων και των επιχειρημάτων είναι, όπως καταλήγουν σε σχετικό τους άρθρο και οι «Κυριακάτικοι Τάιμς» του Λονδίνου, τέτοιος που δημιουργεί τη βεβαιότητα ότι ο κόσμος αναζητεί τον Ένα Μεγάλο, τον εκφραστή δηλ. μιας παγκόσμιας κυβέρνησης. Η απόληξη σε μια ενιαία διοικητική οντότητα οφείλεται στο γεγονός ότι τα προβλήματα της ανθρωπότητας είναι κοινά και απαιτούν ενιαία αντιμετώπιση.

Στα 1500 π.Χ., γράφουν οι «Τάιμς», υπήρχαν 6.000 ανεξάρτητες πολιτείες. Σήμερα, μετά από πολλές συγχωνεύσεις και συγκερασμούς θέσεων, υπάρχουν 193 κράτη. Αυτή η συγκέντρωση δυνάμεων, ακόμη κι αν υποχωρεί λίγο ως τακτική στις μέρες μας, λόγω της δημιουργίας μερικών νέων, εκ διασπάσεως κρατών, δείχνει ότι η τάση είναι ισχυρή και θα δώσει στο τέλος αυτή τη μία, την ενιαία κυβέρνηση. Τα όργανα της ενιαίας κυβέρνησης μπαίνουν από καιρό. Οι ποικίλοι οργανισμοί, που έχουν διαμορφωθεί, όπως ο ΟΗΕ, ο Παγκόσμιος Οργανισμός Εμπορίου, το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, το ΝΑΤΟ, ο ΟΑΣΕ μοιάζουν με τα καλλιεργημένα κύτταρα των μελλοντικών σχηματισμών εξουσίας, των εργαλείων άσκησης διοίκησης από τον Ένα Μεγάλο. Η ύπαρξη αυτών των οργανισμών δημιουργεί τη βεβαιότητα για τα επερχόμενα και καλλιεργεί ένα δευτερογενή προβληματισμό. Αν αυτός ο Ένας Μεγάλος θα είναι ο εκφραστής της κυρίαρχης δύναμης, που θα έχει επιβληθεί στον κόσμο ή αν η μελλοντική κυβέρνηση θα είναι προϊόν δημοκρατικών διαδικασιών, στις οποίες θα συμμετέχει και ο τελευταίος κάτοικος του πλανήτη».

Τό σχόλιό μας: Μέχρι τώρα, χαρακτηρίζονταν ως «φανατικοί» ακόμη και όσοι όρθόδοξοι χριστιανοί, μέ νηφαλιότητα, έπισημαίνουν τόν κίνδυνο νά χρησιμοποιηθή ή τεχνολογία και ή «παγκοσμιοποίηση» γιά τήν έτοιμασία του έρχομου του άντιχρίστου. Μετά από τά παραπάνω, καταλαβαίνει κανείς ότι ό κίνδυνος δέν είναι άπληθ θεωρητική ύπόθεση. Πραγματικά δέν κατανοοῦμε γιατί, άφοῦ υπάρχει ό ΟΗΕ, ακόμη και τό κλάμπ τών G8, νά γίνονται σκέψεις γιά έναν και μόνον παγκόσμιο κυρίαρχο. Ή έλπίδα μας, βέβαια, είναι ό Χριστός, και δέν έχουμε ως όρθόδοξοι χριστιανοί «πρόβλημα» μέ τήν όποια πλανηταρχία, όπως δέν είχαμε πρόβλημα μέ άλλα πολιτικά συστήματα, τίς αυτοκρατορίες, τίς βασιλείες, τίς δημοκρατίες. Έκείνο πού μās άνησυχεί είναι οι άντιορθόδοξες-άντιχριστιανικές βάσεις τής πλανηταρχίας, άφοῦ αυτή, όπως φαίνεται, θά στηρίζεται επί του ύποχρεωτικού θρησκευτικού συγκρητισμού, με χρήση γιά τήν επικράτησή του όχι μόνο οικονομικών μέσων, αλλά και τεχνολογικών δυνατοτήτων αίχμης... (Ν.Σ.)

ΑΝΤΙΛΟΓΟΣ ΣΕ ΒΛΑΣΦΗΜΟ ΛΟΓΟ

(ἀπάντηση στόν κ. Ἀνδρουλάκη)

ὑπό Ἀρχιμανδρίτου Γεωργίου,
Καθηγουμένου Ἱερᾶς Μονῆς Ὁσίου Γρηγορίου Ἀγίου Ὁρους¹

Ὅταν πληροφορήθηκα τά ὅσα γράφει ὁ Μίμης Ἀνδρουλάκης στό ἀπαράδεκτο καί ἀκατανόμαστο βιβλίον του, ἀγανάκτησα καί ἐθύμωσα. Ὅταν ὅμως διάβασα τίς ἐπίμαχες σελίδες τοῦ βιβλίου, καί λυπήθηκα βαθύτατα.

Λυπήθηκα, γιατί ἕνας καί κατά τά ἄλλα ἀξιόλογος ἄνθρωπος, μέ τόν τρόπο πού γράφει ἀδικεῖ τόσο πολύ τόν ἑαυτό του.

Μοῦ ἔδωσε τήν ἐντύπωση ὅτι ὁ συγγραφέας πίσω ἀπό τίς χυδαῖες ἐκφράσεις δέν μπορεῖ νά κρύψει τόν ἐσωτερικό του διχασμό γιά τήν ὑπαρξη τοῦ Θεοῦ καί τό πρόσωπο τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Δέν φαίνεται νά εἶναι ἀναπαυμένος στήν ἀθεΐα καί στήν ἄρνηση. Μᾶλλον φαίνεται ὅτι τό πρόβλημα Θεός, Χριστός, θάνατος, τόν ἀπασχολεῖ σοβαρά καί κάθε τόσο ἐπανέρχεται σ'αυτά. Ὁ Χριστός, τόν ὁποῖον δέν ἀποδέχεται, τοῦ φαίνεται ὅτι τόν βασανίζει. Μοῦ θυμίζει τήν κραυγή τοῦ δαιμονισμένου τῶν Γαδαρηνῶν: «Τί ἐμοί καί ἐσοί, Ἰησοῦ υἱέ τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου; δέομαί σου, μή με βασανίσῃς» (Λουκ. Η' 28).

Λυπήθηκα ἀκόμη γιά τόν κ. Ἀνδρουλάκη γιατί, ἐνῶ ἀνήκει στόν χῶρο τῆς Ἀριστερᾶς, δέν δείχνει τόν ἀπαιτούμενο σεβασμό στήν πίστη ἑκατομμυρίων συνανθρώπων του, κεκοιμημένων καί ζώντων, οἱ ὅποιοι πιστεύουν καί λατρεύουν τόν Χριστό. Ἀριστεροί συγγραφεῖς πού κόπτονται γιά τά ἀνθρώπινα δικαιώματα καί θεωροῦν δικαίωμα νά γράφουν χυδαῖα γιά πρόσωπα ἱερά σέ ἑκατομμύρια ἀνθρώπων, δέν σκέπτονται ὅτι ἔτσι προσβάλλουν βάνουσα τό δικαίωμα ὅσων πιστεύουν στά ἱερά αὐτά πρόσωπα νά μή χλευάζεται, ὑβρίζεται καί διασύρεται ἡ πίστις των; Ἐάν τό νά προσβάλλει κάποιος τόν πατέρα καί τή μητέρα μας, μᾶς προκαλεῖ λύπη, ἀγανάκτηση, ὀργή, πόσο μᾶλλον ὅταν προσβάλλει τόν Κύριο καί Θεό μας; Τί θά ἔλεγε ὁ κ. Ἀνδρουλά-

κης, ἐάν ὅλα αὐτά τά χυδαῖα πού γράφει γιά τόν Κύριο τά ἀπέδιδε κάποιος στους γονεῖς του;

Δέν ἀσεβεῖ λοιπόν ὁ κ. Ἀνδρουλάκης, μόνο στά ἱερά καί ἅγια πρόσωπα τῆς πίστεώς μας, ἀλλά καί σ' αὐτήν τήν πίστη μας καί στά πρόσωπα ὅλων τῶν πιστῶν πού ἔχουν τό ἀναφαίρετο δικαίωμα νά μήν ὑβρίζουν οἱ ἄλλοι ὅτι αὐτοί πιστεύουν.

Φυσικά αὐτά εἶναι ψιλά γράμματα γιά μερικούς «προοδευτικούς» πού στά διάφορα κανάλια κάνουν πλύση ἐγκεφάλου ὑποστηρίζοντας ὅσους ὑπονομεύουν τήν ἁγία πίστη μας.

Δέν ἐπῆραν δυστυχῶς τό μήνυμα ἀπό τήν εὐλάβεια τοῦ λαοῦ μας στήν Παναγία μας καί στά Ἱερά καί στά ὅσια τῆς Πίστεώς μας, ὅπως ἀπεδείχθη κατά τό τελευταῖο παλλαϊκό προσκύνημα τῆς Ἱερᾶς Εἰκόνας «Ἐξίον Ἔστί». Κανεῖς εἶρων τηλεπαρουσιαστής δέν μπόρεσε νά δηλητηριάσει τό πλήθος τῶν πιστῶν πού ὑπό ἀντίξοες συνθήκες περίμενε ὥρες πολλές γιά νά προσκυνήσει τήν Παναγία.

Ἄς γράφει λοιπόν ὅσα γράφει ὁ κ. Ἀνδρουλάκης καί ἄς τόν ὑποστηρίζουν κάποιοι «προοδευτικοί». Ὁ λαός μας πιστεύει, καί διαβάζοντας τέτοια κείμενα μᾶλλον καί ἐνισχύεται στήν πίστη του καί ἀγανακτεῖ κατ' ἐκείνων πού τήν ἐμπαίζουν.

Λυπήθηκα ἀκόμη, γιατί ὁ κ. Ἀνδρουλάκης δέν σέβεται τήν ἱστορική ἀλήθεια. Διαστρέφει καί παραποιεῖ ἀπό ἄγνοια ἢ ἀπό δόλο τήν ἀλήθεια.

Γράφει π.χ. γιά τόν Ἀπόστολο Παῦλο ὅτι ἦταν μισογύνης.

Μά δέν διάβασε ποτέ τό «οὐκ ἔστιν ἄρσεν καί θῆλυ» (Γαλ. Γ'28);

Δέν διάβασε ποτέ τό «τῆ γυναικί ὁ ἀνὴρ τοῦ ἰδίου σώματος οὐκ ἐξουσιάζει, ἀλλ' ἡ γυνή, μή

1. Τό ἄρθρο αὐτό δημοσιεύθηκε στήν ἐφημερίδα *Τό Βῆμα τῆς Κυριακῆς*, 30-1-2000.

ἀποστερεῖτε ἀλλήλους, εἰ μή τις ἄν ἐκ συμφώνου πρὸς καιρόν» καὶ «ἄνδρα γυναῖκα μὴ ἀφιέναι» (Α΄ Κορ. Ζ΄ 3, 4,12);

Δέν διάβασε ποτέ τό «οἱ ἄνδρες ἀγαπᾶτε τὰς γυναῖκας ἑαυτῶν, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς ἠγάπησε τὴν ἐκκλησίαν καὶ ἑαυτὸν παρέδωκε ὑπὲρ αὐτῆς» καὶ «οὕτως ὀφείλουσιν οἱ ἄνδρες ἀγαπᾶν τὰς ἑαυτῶν γυναῖκας ὡς τὰ ἑαυτῶν σώματα ὁ ἀγαπῶν τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα ἑαυτὸν ἀγαπᾶ» (Ἐφ. Ε΄ 25, 28);

Μετά ἀπό ὅλα αὐτά, πού δείχνουν τὴν ἀξία πού ὁ Ἀπόστολος ἔδωσε στήν γυναῖκα τῆς ἐποχῆς του καὶ τὴν ἰσοτιμία της πρὸς τόν ἄνδρα, ποιὸς σοβαρὸς ἄνθρωπος θά μπορούσε νά χαρακτηρίσει τόν Παῦλο μισογύνη;

Καὶ ἀκόμη τολμᾷ νά ἀποδώσει στό πανάγιο Πρόσωπο τοῦ Κυρίου μας τίς πιό αἰσχρὲς πράξεις. Ἄγνοεῖ ὅτι μόνος ὁ Κύριος Ἰησοῦς ἐτόλμησε νά διακηρύξει: «τίς ἐξ ὑμῶν ἐλέγχει με περὶ ἁμαρτίας;» (Ἰω. Η΄ 46). Καὶ ἀκόμη ὅτι καὶ αὐτοὶ οἱ σαυρωταὶ του, πού τόν κατηγοροῦσαν μέ φρικτὲς κατηγορίες, ὅπως ὅτι «ἐν τῷ ἀρχόντι τῶν δαιμονίων ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια» (Ματθ. Θ΄ 34), ποτέ δέν τόν κατηγοροῦσαν γιὰ ἠθικά καὶ μάλιστα περὶ τὴν ἐρωτικὴν ζωὴν παραπτώματα, ἄν καὶ ἦσαν αὐστηροὶ ἠθικισταί. Ἄλλὰ καὶ οἱ πρῶτοι πολέμοι τοῦ χριστιανισμοῦ, Ἰουδαῖοι καὶ Ἐθνικοί, ποτέ δέν κατηγοροῦσαν τόν Κύριον Ἰησοῦν γιὰ ἠθικά παραπτώματα.

Καὶ ὁ προφήτης Ἡσαΐας εἶχε προφητεύσει 800 χρόνια πρὸ Χριστοῦ ὅτι «ἀνομίαν οὐκ (ἐποίησεν), οὐδέ εὐρέθη δόλος ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ (Ἠσ. γγ΄ 9). Τὴν προφητεία αὐτὴ οἱ μαθηταὶ τοῦ Κυρίου, πού ἔζησαν κοντὰ του καὶ ἐγνώρισαν τὴν ἀγιότητά του, τὴν ἀπέδωσαν στόν διδάσκαλό τους (Α΄ Πετρ. Β΄ 22).

Μά θά ἐδέχοντο οἱ Μαθηταὶ καὶ Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ νά ὑποφέρουν τὰ πάνδεινα γιὰ νά κηρύξουν τό Εὐαγγέλιο σέ ὅλο τόν κόσμο καὶ στό τέλος νά πεθάνουν μέ φρικτούς μαρτυρικούς θανάτους, ἐάν δέν ἦσαν πεπεισμένοι γιὰ τὴν ἀγιότητα καὶ θεότητα τοῦ διδασκάλου των; Ἐδῶται αἰριάζει ὁ λόγος τοῦ μεγάλου Πασκάλ: «Ὁ ἄνθρωπος (ὁ χωρὶς Θεοῦ) εἶναι πρόθυμος νά πιστεύσει τὴν οἰανδήποτε ἀνοησία ἐκτός ἀπό τὴν προφανῆ ἀλήθεια τοῦ Εὐαγγελίου».

Εὐχομαι στόν κ. Ἀνδρουλάκη νά ἀκολουθήσει

τὴν πορεία τοῦ Πασκάλ, ἀπό τὴν ἀπιστία στὴν πίστη, ἀπό τὴν ἄρνηση στὴν ὁμολογία τοῦ Χριστοῦ ὡς Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ καὶ Θεοῦ.

Λυπήθηκα ἀκόμη, γιατί ὁ κ. Ἀνδρουλάκης εἶναι, καθὼς πληροφοροῦμαι, Πειραιώτης. Ἐπέρασα ἀρκετά ἀπό τὰ παιδικὰ μου χρόνια στόν Πειραιά. Οἱ ἄνθρωποι πού γνώρισα ἐκεῖ, ἀκόμη καὶ οἱ θεωρούμενοι ἀληθεῖς, δέν ἀσεβοῦσαν στά θεῖα. Κόποτε ἴσως ἀμάρταναν, ἀλλά τὴν ἀμαρτωλότητά τους, δέν ἐπρόβαλλαν στό πάμφωτο Πρόσωπο τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.

Ὅταν ἐχειροτονεῖτο στόν Ἅγιο Κωνσταντῖνο Πειραιῶς ὁ μακαριστὸς Θεόκλητος Σφήνας Μητροπολίτης Γρεβενῶν, συγκεντρώθηκαν στόν ναὸ καὶ πολλοὶ ἄνθρωποι τοῦ λιμανιοῦ πού τόν ἀγαποῦσαν, γιατί ἦταν κληρικὸς ἀπλοῦς, ἐλεήμων, κοντὰ στόν λαό. Δέν ἐγνώριζαν πὼς νά ἐκφράσουν τὴν χαρὰ τους, καὶ ὅταν ἠκούοντο τὰ «ἄξιος», αὐτοὶ πετοῦσαν τίς τραγιάσκες τους ψηλά.

Στόν Πειραιά ἐγνώρισα ἀγίους ἀνθρώπους, ὅπως τὴν κυρά Κατίνα, πού κατοικοῦσε σέ μιὰ πτωχὴ κάμαρα στὴν ἀρχὴ τῆς ὁδοῦ Πραξιτέλους (ἐκεῖ πού τελείωνε ἡ ἀνηφόρα καὶ ἀρχίζαν τὰ σκαλιά). Ἡ κυρά-Κατίνα ἦταν ξεπεσμένη ἀρχόντισσα πού πέρασε πολλὰ βάσανα, χωρὶς ποτέ νά χάσει τὴν πίστη καὶ τὴν ἐλπίδα της στόν Χριστό. Τὸν ὥρα πού ξεψύχησε, στὴ πτωχικὴ της κάμαρα μιὰ οὐράνια εὐωδία ξεχύθηκε παντοῦ.

Κρίμα πού ὁ Πειραιώτης κ. Ἀνδρουλάκης δέν ἐκφράζει τὴν εὐσέβεια καὶ τό ἥθος αὐτοῦ τοῦ λαοῦ.

Διερωτῶμαι: Μήπως γι' αὐτόν τόν λόγο ὁ ἀριστερισμὸς στόν τόπο μας, παρ' ὅτι εἶχε στοὺς κόλπους του καὶ ἀξιόλογους ἀνθρώπους, δέν μπόρεσε νά συγκινήσει εὐρύτερα τὰ λαϊκὰ στρώματα;

Δέν εἶμαι εἰδικὸς νά κρίνω λογοτεχνικά κείμενα. Προσωπικά μοῦ φαίνεται ὅτι ὁ κ. Ἀνδρουλάκης δέν εἶναι κάποιος σπουδαῖος λογοτέχνης. Τό βιβλίο του θά μπορούσε νά ἔχει περιορισμένη κυκλοφορία. Τώρα, μέ τόν θόρυβο πού γίνεται γύρω ἀπό αὐτό, θά ἔχει κάποια κυκλοφορία. Θύλω νά πιστεύω ὅτι δέν εἶναι αὐτός ὁ λόγος πού ὁ κ. Ἀνδρουλάκης ἔγραψε ὅτι ἔγραψε κατὰ τοῦ Παναγίου Προσώπου τοῦ Κυρίου μας. Δηλαδή γιὰ νά προκαλέσει καὶ διαφημισθεῖ.

Τελειώνοντας θά ήθελα νά υπενθυμίσω ὅτι τό Πρόσωπο τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ εἶναι:

Τό πρόσωπο πού ἀγαπήθηκε περισσότερο ἀπό κάθε ἄλλο πρόσωπο στόν κόσμο.

Τό πρόσωπο γιά τό ὅποιο ὁ δίκαιος Συμεών προφήτευσε ὅτι θά εἶναι σημεῖο ἀντιλεγόμενο, κείμενο εἰς πτώσιν καί ἀνάστασιν πολλῶν.

Τό πρόσωπο γιά τό ὅποιο θυσιάστηκαν ἑκατομμύρια μαρτύρων.

Τό πρόσωπο τό ὅποιο ἐλάτρευαν ἀπλοί ἄνθρωποι ἀλλά καί σοφοί καί ἅγιοι.

Τό πρόσωπο στό ὅποιο κάθε λεπτό ἀναπέμονται σέ ὅλα τά πλάτη καί μήκη τῆς γῆς δοξολογίες καί προσευχές.

Τό πρόσωπο στό ὄνομα τοῦ ὁποίου τελεῖται ἡ Θεία Εὐχαριστία σέ χιλιάδες Ἅγιες Τράπεζες, ὥστε οἱ πιστοί νά ἐνώνονται μαζί του διά τῆς Κοινωνίας τοῦ Ἁγίου Σώματος καί Αἵματός του.

Τό πρόσωπο γιά τό ὅποιο συνήλθαν καί ἔδογματίσαν μεγάλες καί Οἰκουμενικές Σύνοδοι.

Τό πρόσωπο πού ἐνέπνευσε καί ἐμπνέει στήν ἀγιότητα καί στήν ἀρετή δυσεξαρίθμητα ἀνθρώπινα πρόσωπα.

Τό πρόσωπο γιά τό ὅποιο ὄχι κάποιος νάνος, ἀλλά ἕνας γίγαντας τοῦ πνεύματος, ὁ Ντοστογιέφσκυ, ἔγραψε: «Πιστεύω ὅτι ὁ Χριστός εἶναι ἡ Ἀλήθεια. Ἀλλά ἐάν μέ πείσει κανεῖς ὅτι ὁ Χριστός δέν εἶναι ἡ Ἀλήθεια, θά προτιμήσω νά εἶμαι μέ τόν Χριστό καί ὄχι μέ τήν Ἀλήθεια». Κάποιοι νεοέλληνες διανοούμενοι μέ τήν εὐκαιρία τῆς ἐπετείου τῶν 2.000 ἐτῶν ἀπό τῆς γεννήσεως τοῦ Κυρίου φαίνεται ὅτι ἀπεφάσισαν νά συμμετάσχουν στούς ἑορτασμούς μέ αὐτόν τόν ἀρνητικό τρόπο, δηλαδή βλασφημώντας κατά τοῦ Χριστοῦ. Μᾶς θυμίζουν τούς Γαδαρηνοὺς πού παρεκάλεσαν τόν Ἰησοῦν «ἀπελθεῖν ἀπό τῶν ὁρίων αὐτῶν» (Μαρκ. Ε'17).

Ὅμως σ'αὐτόν τόν Τόπο ὑπάρχει πολύς λαός πιστός καί εὐλαβής, πού ἀπευθύνει στόν Χριστό τήν παράκληση τῶν δύο πορευομένων πρὸς Ἐμμαοῦς Μαθητῶν: «Μεῖνον μεθ' ἡμῶν, ὅτι πρὸς ἐσπέρας ἐστί καί κέκλικεν ἡ ἡμέρα» (Λουκ. Κζ'29).

Κύριε μείνε μαζί μας γιατί σκοτεινάζει, ὅλα γύρω μας εἶναι ζοφερά. Σὺ εἶσαι τό Φῶς καί ἡ Ἀλήθεια τῆς ζωῆς μας. Σὺ διώχνεις τά σκοτάδια τῶν παθῶν. Σὺ κάνεις τούς ὑπερήφανους ταπεινοὺς. Σὺ μᾶς κάνεις φιλόθεους καί φιλόανθρώπους. Σὺ μᾶς δίνεις τήν εἰρήνη τῆς ψυχῆς. Σὺ εἶσαι ἡ Ζωή καί ἡ Ἀνάστασις. Καί ὅταν κάποιος στήν πατρίδα μας βλασφημοῦν, μή ἀποστρέψεις τό πρόσωπό Σου ἀπό μᾶς. Μή μᾶς ἀφήσεις ἔρημους χωρὶς τή Χάρη Σου.

Ζητοῦμε τό ἔλεος τοῦ Κυρίου μας, τή συγχώρησή του γιά μᾶς καί γιά ὅσους τόν βλασφημοῦν. Τόν παρακαλοῦμε ἀκόμη νά δώσει μετάνοια σέ ὅλους μας, ὥστε νά μπορέσουμε νά ἰδοῦμε καθαρότερα πόσο ἅγιο καί πάμφωτο εἶναι τό θεῖο Του πρόσωπο. Ὅπως ὁ Ἰδιος μᾶς ἐδίδαξε, «Μακάριοι οἱ καθαροί τῆ καρδία ὅτι αὐτοὶ τόν Θεόν ὄψονται» (Ματθ. Ε'8). Ὅσο πιο καθαρό τό ὀπτικό τῆς ψυχῆς μας τόσο λαμπρότερος μᾶς ἀποκαλύπτεται ὁ Κύριος Ἰησοῦς.

Εὐχόμαστε μέ πολλή ἀγάπη στόν κ. Ἀνδρουλάκη καί σέ ὅσους συμφωνοῦν μαζί του καί σέ ὅλους μας, νά ἀξιοθοῦμε νά ἰδοῦμε σωστά καί καθαρά τόν ἐπιφανέντα Χριστόν, τήν Παναγία Μητέρα Του καί ὅλα τά ἅγια Πρόσωπα πού μέσα στούς αἰῶνες ἔγιναν μιμηταὶ Του. Τότε θά χαροῦμε μέ ἀληθινή καί αἰώνια χαρά.

Ἅγιον Ὅρος 15-28 Ἰανουαρίου 2000

Η ΑΡΧΑΙΟΛΑΤΡΙΑ ΩΣ «ΑΤΡΑΠΟΣ» ΤΗΣ «ΝΕΑΣ ΕΠΟΧΗΣ» Ζ'

Διαπιστώσεις - Συμπεράσματα

*ύπό πρωτοπρεσβυτέρου Κυριακού Τσουρού, Δρος Θεολογίας
Γραμματέως της Σ.Ε. επί τῶν Αιρέσεων*

Ένα νέο φαινόμενο μπαίνει τά τελευταία χρόνια στή ζωή τῶν Ἑλλήνων: ἡ ἐμφάνιση τῆς «ἀρχαιολατρίας» ἢ «νεοειδωλολατρίας». Βεβαίως, παρόμοια φαινόμενα κατέγραψε ἡ ἱστορία καί στό Βυζάντιο, λίγο πρίν τήν Ἑλωση, στίς μέρες τοῦ Πλήθωνα. Ὅμως ἡ σύγχρονη μορφή τῆς νεοειδωλολατρίας εἶναι ἕνα εἰρωνικό μειδίωμα ἢ ἡ γνώμη ὅτι δέν πρέπει «νά ἀσχολεῖται κανεῖς μέ τέτοια πράγματα: ὑπάρχουν σοβαρότερα». Ἡ ἀκόμη βλέπουμε τούς ὁπαδούς τοῦ νεοεποχίτικου αὐτοῦ ρεύματος σάν ἀθεράπευτους νοσταλγούς ἐνός ἐνδόξου παρελθόντος χωρίς ἐπιστροφή.

Μιά τέτοια ἀντιμετώπιση εἶναι ποιμαντικά ἐσφαλμένη καί ἀσφαλῶς δηλώνει ἄγνοια τῶν νέων δεδομένων, τῆς ἐκτάσεως καί τοῦ μεγέθους τοῦ προβλήματος. Ἀντίθετα ἀπό ὅ,τι νομίζεται, ἡ νεοειδωλολαγρία στίς μέρες μας σαγηνεύει καί θά πλανήση πολλές ψυχές καί μάλιστα νέων ἀνθρώπων, διότι ἡ νεοεποχίτικη αὐτή ἰδεολογία στοχεύει στήν ἐθνική ὑπερφάνεια.

Τό σύνθημα ὅτι «ὄλες οἱ θρησκείες εἶναι καλές, ὁ Θεός εἶναι ἕνας καί ὁ ἴδιος παντοῦ», πού καλλιεργεῖται εὐρύτατα ἀπό τά ρεύματα τῆς «Νέας Ἐποχῆς», ἔχει ὀδηγήσει τόν σύγχρονο ἄνθρωπο νά μή μπορεῖ νά διακρίνη εὐκόλα τόν Ἀληθινό Θεό ἀπό τούς ψευδεῖς «θεούς»- τά εἰδωλα. Ἄλλωστε ὁ σύγχρονος ἄνθρωπος ἀνύψωσε σέ λατρεία τήν θεραπεία τῆς ἐπιστήμης καί τῆς τεχνολογίας καί ἔτσι κατήντησε νά εἶναι στήν πράξη πιό εἰδωλολάτρης ἀπό τούς ἀρχαίους εἰδωλολάτρεις. Εἶναι αὐτό πού ὁ μακαριστός π. Ἀντώνιος Ἀλεξζόπουλος ἐχαράκτηριζε σάν «θρησκεία ἐκκοσμίκευσης». Ὅπως σημειώνει σύγχρονος διανοούμενος «ὁ ἀστικός πολιτισμός - στή βάση του καταναλωτικός - εἶναι οὐσιαστικά πιό εἰδωλολατρικός ἀπό τήν ἀρχαιοελληνική

πολυθεῖα». Ὁ ἴδιος συμπληρώνει ὅτι «ἡ προσπάθεια (τῆς ἐπαναβιώσεως τῆς εἰδωλολατρίας) ἀποκτᾷ ἰδιαίτερη σημασία, ἀφοῦ ἐμφανίζεται συνυφασμένη μέ τό αἴτημα ἀνεύρεσης ἢ βίωσης τῆς «γνήσιας» Ἑλληνικότητας. Συγκεκριμένα ἡ εἰδωλολατρία θεωρεῖται το πλέον ἐναρμονισμένο μέ τόν Ἑλληνισμό θρησκευτικό σύστημα» (Β. Μπακούρου, Θά μποροῦσε νά ἀναβιώση σήμερα ἡ ἀρχαία Ἑλληνική θρησκεία; Τρίτο Μάτι, Ὀκτώβριος 1997, σελ. 22).

Στήν προσπάθεια ὅμως αὐτή τῆς Ἑλληνικῆς νεοειδωλολατρίας γιά τήν δῆθεν ἀνεύρεση τῆς Ἑλληνικῆς «γνησιότητος» διαπιστώνεται τό ἐξῆς παράδοξο: γίνεται ἕνα τεράστιο ἱστορικό ἄλλα ἀπό τήν ἀρχαιοελληνική πραγματικότητα στήν σύγχρονη ἐποχή καί ἀποσιωπᾶται ἢ παραδβλέπεται, ἐκ μέρους τῶν νεοειδωλολατρῶν, ἡ ἀπορρίπτεται μετά βδελυγμίας ἡ χιλιετής Βυζαντική περίοδος. Καί τίθεται τό ἐρώτημα: Γιατί αὐτή ἡ προκατελιημμένη, ἀντιϊστορική, ἀντιεπιστημονική, καί κατά βάθος ἀνθελληνική συμπεριφορά; Μάπως ἡ Βυζαντινή περίοδος δέν εἶναι βασικό καί μάλιστα μακρόχρονο τμήμα τῆς ἱστορίας τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους; Μήπως οἱ Βυζαντινοί μας πρόγονοι τῆς Ἀγιά-Σοφιάς καί τῆς Ἀλώσεως, τῶν Κομνηνῶν καί τῶν Παλαιολόγων δέν ἦσαν Ἑλληνες; Μάπως ἄραγε συμπλέομε μέ τίς κατά καιρούς ἐμφανιζόμενες παρόμοιες ξένες, ἀνθελληνικές καί αὐθαίρετες τοποθετήσεις; Μήπως οἱ Βυζαντινοί Ἑλληνες, μέσα στά πλαίσια τῶν πολιτισμικῶν ἀνακατατάξεων, μιᾶς ὀλόκληρης χιλιετίας δέν εἶχαν τό δικαίωμα ἐπιλογῆς στό θρησκευμα, ἀποποιοῦμενοι τούς μύθους τῆς εἰδωλολατρίας; Ἡ μήπως ἡ ἀρχαιοελληνική θρησκεία, τήν ὁποία δῆθεν ἐπαναβιώνουν οἱ νεοειδωλολάτρεις, ἦταν ἀμιγῶς ἑλληνική καί γηγενής, ἀπληλαγμένη συγκριτιστικῶν διεργασιῶν μεταξῦ

της έλληνικης ειδωλολατρίας και των λοιπων θρησκευτικων μορφων της ανατολικης Μεσογειου, της Μεσης Ανατολης και των κατακτησεων του Μ. Αλεξανδρου; Περιεργο κι όμως αληθινό: οι νεοειδωλολάτρες συμπατριώτες μας με ένα παράλογο άλμα αναζητούν μόνον τους «παπούδες» τους και άρνούνται τους «πατέρες» τους;

Μεταξύ των πολλων δημοσιευμάτων στο θέμα αυτό περιορίζομαι στα όσα γράφει σε κύριο άρθρο του περιοδικού «Δαυλός» ο ιδιοκτήτης του: «έδω και 17 περίπου αιώνες ο Έλληνισμός δεν έδωσε τίποτε πού να γίνη παγκόσμιο και πανανθρώπινο...», αντίθετα, υπήρξε μιá «δισχιλιετής νόθευση, αλλοίωση και έκτροπή του Έλληνισμού, ή ιστορική άφαιά του...» (Δαυλός, τ.154, Οκτώβριος 1994). Στο Βυζάντιο, κατ' αυτόν, «τά πολιτικά και ιδεολογικά του στοιχεία μέχρι λίγο πρό της Άλώσεως ήταν κατά τό πλείστον όχι άπλως ξένα προς κάθε Έλληνικό, αλλά και άποδεδειγμένα έπαιξαν τόν ρόλο του ιστορικού έξολοθρευτή και «διακόπτη» της τυπικής έλληνικης συνέχειας» (Δαυλός, τ.135, Μάρτιος 1993). Αυτά γράφει ο «Δαυλός» παραθεωρώντας όλόκληρη την Έλληνική γραμματολογία και τόν έλληνόψυχο πολιτισμό της μακρής Βυζαντινής περιόδου.

Και όμως, τά έθνη επιδιώνουν διαχρονικά. Και ή έλληνικότητα του Έθνους μας, έτσι όπως προβάλλεται στα πλαίσια της νεοειδωλολατρικής αναβιώσεως είναι άσφαλώς άκρωτηριασμένη από ένα σημαντικό τμήμα της, άφου έξοστρακίζεται απ' αυτή ο Βυζαντινός πολιτισμός, πού είναι γέννημα δικό της. Η πορεία του Έλληνικού Έθνους περνά ιστορικά και ύποχρεωτικά μέσα από τό Βυζάντιο.

Είναι δέ άπορίας άξιο ότι σ'αυτή την προσπάθεια συμπλέουν οι Έλληνες νεοειδωλάτρες με τους δυτικούς στοχαστές, οι όποιοι «πρώτοι τόνισαν ως αναγκαιότητα για την δήθεν επανασύνδεση των νεοελλήνων με την Αρχαιότητα την άποτίναξη της Ορθόδοξης Έκκλησίας και την εγκόλπωση της ειδωλολατρίας (π.χ. Charles de Mouy)» (Β. Μπακούρου, έθν. άνωτ. Σέλ. 22).

Είναι φανερό ότι ο κύριος λόγος αυτού του βιασμού της ιστορίας είναι ή προσπάθεια να άποξενωθή ο Ορθόδοξος Χριστιανισμός από τά

κύρια έρείματά του, δηλαδή κατόρθωσε τό θαύμα της έναρμονίσεως της Χριστιανικής Άλήθειας και της Έλληνικής γλώσσας και σοφίας διά των Έλλήνων Πατέρων της Βυζαντινής περιόδου. Γι'αυτό θά μπορούσαμε να πούμε ότι ή προσπάθεια των Έλλήνων νεοειδωλολατρων είναι άντιστορική και προκρουστική, έξωπραγματική και άκρως ούτοπική, άφου μάλιστα επιδιώκει να επιβληθή στο λαό σαν μορφολογικό κατασκεύασμα λογίων παγανιστων και δέν έχει έρείματ στα διώματα, όχι μόν του Έλληνικού λαού, αλλά και του ευρωπαϊκού πολιτισμού γενικότερα πού θεμελιώνονται στην Χριστιανική άντίληψη περί Θεού και κόσμου.

Παρ'όλα ταύτα, ή Έκκλησία όφείλει να δή την αναβίωση αυτή σαν πηγή συγχύσεως και να λάβη τά μέτρα πού άπαιτούνται για την σωστή και έγκαιρη ένημέρωση και την περιφρούρηση του Ορθόδοξου Πληρώματος. Έξ άλλου, πολλά προβλήματα, όμοια με'εκείνα πού παρουσιάζονται με την δραστηριότητα όλων των παραθρησκευτικων ρευμάτων της "Νέας Έποχής", μπορούν να δημιουργηθούν από την αναβίωση του νεοειδωλολατρικού φαινομένου. Και μεταξύ αυτων είναι άσφαλώς ή συνοχή της έλληνικης οικογενείας και της έλληνικης κοινωνίας, οι βάσεις της έλληνικης παιδείας και του ευρωπαϊκού πολιτισμού.

Άπό την μελέτη των κειμένων των νεοειδωλολατρων και τίς έμφανίσεις νεοειδωλολατρων-άρχαιολατρων, πού όλο και πληθαίνουν σε περιοδικά, έφημερίδες, σεμινάρια, ραδιοφωνικούς και τηλεοπτικούς σταθμούς, όμιλίες ή πολιτιστικές εκδηλώσεις έξάγεται άβίαστα ή διαπίστωση ότι επιδιώκεται ή άνατροπή των θεμελιωδων βάσεων και των ήθικων αξιων, πάνω στις όποιες εδράζεται ή κοινωνική συνοχή και ή πολιτιστική πρόοδος, ο Έλληνισμός και Ευρωπαϊκός πολιτισμός γενικότερα. Ο Νόμος της Άγάπης πού για τους Χριστιανούς είναι ή πεμπτούσια της ζωής και της ανθρώπινης συμπεριφορής, ύποδαθμίζεται από τους νεοειδωλολάτρες και στην θέση της κηρύσσεται ή Δίκη (δικαιοσύνη-ύπο ποία άραγε έννοια). "Ο Έβραιοχριστιανισμός δηλώνει εκπρόσωπος της νεοειδωλολατρίας έχει σαν πρώτιστο ιδανικό του την Άγάπη, κι όταν λέμε «Άγάπη» έννοούμε ένα συναίσθημα

πού δέν ἔχει Μέτρο, οὔτε Λογική, εἶναι δηλαδή Ἄ-μετρο καί Ἄ-λογο, ἐνῶ ἐμεῖς ἀντιθέτως εἶχαμε τήν Δίκη (δικαιοσύνη) σάν πρῶτιστο ἰδα-νικό μας” (ΜΕΕ, Διίπετες, τ.4, σελ. 26-27).

Ἀκόμη, ἡ περί καλοῦ καί κακοῦ γενικά ἀντι-χριστιανική ἀντίληψη τῶν ρευμάτων αὐτῶν, δη-λαδὴ ἡ καθαρά νεοεποχίτικη διδασκαλία ὅτι δέν ὑπάρχει διαφορά-διάκριση μεταξύ καλοῦ καί κα-κοῦ, μπορεῖ νά προκαλέσῃ συγχύσεις, οὐσιώδεις κοινωνικές ἀλλαγές ἢ καί κοινωνικές συγκρού-σεις. Ἡ “ἀντίστροφη” αὐτή “ἠθική” ἐκτός ἀπό τὰ κείμενά τους, διαφαίνεται καί στόν ἐλευθε-ριάζοντα τρόπο συμπεριφορᾶς κατά τίς φυσιολα-τρεικές ἢ ἄλλες νεοπαγανιστικές λατρευτικές ἐκδηλώσεις τους. Περαιτέρω, ἡ συγκριτιστική προσπάθεια, ὅπου αὐτή ὑπάρχει, στήν ἀνάμειξη εἰδωλολατρικῶν καί χριστιανικῶν παραδόσεων καί ἐθίμων (π.χ. ἀναστενάγια, θυσιές ζῶων-ταύ-ρων, ἢ ἄλλοι τρόποι ἐκχύσεως αἵματος) ἢ ἡ “συμβολική” καί “μυστική” τάχα ἐρμηνεία χρι-στιανικῶν διδασκαλιῶν καί μυστηριακῶν λατρευ-τικῶν πράξεων, μποροῦν νά προκαλέσουν ἀλλοί-ωση τοῦ Ὁρθόδοξου φρονήματος καί νόθευση τῆς Χριστιανικῆς Ἀλήθειας μέ δεισιδαιμονίες καί ποικίλα μυθεύματα.

Ἡ θέση μας αὐτή θά δεχθῆ βεβαίως σφοδρή ἐπίθεση, καθόσον ὁ σύγχρονος Ἕλληνας σέ ἀνη-συχητικό βαθμό ἔχει μάθει νά θεωρῇ καλό ὅ, τι τοῦ ἀρέσει σύμφωνα μέ τήν νεοεποχίτικη ἀντί-ληψη.

Γιά ὅλους αὐτούς τούς λόγους ἡ προσπάθεια γιά τήν ἐπιστροφή στήν παλιά ἐκείνη πλάνη τῆς εἰδωλολατρίας πρέπει νά ἐκληφθῆ ὡς ὀπισθοχώ-ρηση σέ πρωτόγονες μορφές πολυθείας καί πνευματικῆς ἄγνοιας. Γιά νά χρησιμοποιήσω, ἀνάλογω προσαρμοσμένους, τούς λόγους τοῦ Ἄπ. Πέτρου: “Ἐάν, ἀφοῦ ἀπέφυγαν τὰ μιάσμα-τα τοῦ κόσμου διά τῆς ἐπιγνώσεως τοῦ Κυρίου καί Σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ, πάλιν ἐμπλέκονται εἰς αὐτά καί νικῶνται, τότε τὰ τελευταῖα των ἔχουν γίνει χειρότερα ἀπό τὰ πρῶτα. Θά ἦτο καλύτερον γι’αὐτούς νά μὴν εἶχαν γνωρίσει τόν δρόμον τῆς δικαιοσύνης παρά, ἀφοῦ τόν ἐγνώ-ρισαν, νά στρέψουν τὰ νῶτα πρὸς τήν ἁγίαν

ἐντολήν, πού τοὺς παραδόθηκε. Εἰς αὐτούς ἐφαρμόζεται ἡ ἀληθινή παροιμία: “Σκύλος πού ἐπέστρεψε εἰς τό δικό του ξέρασμα” καί “χοῖρος, μετά τό λούσιμο, κυλιέται πάλιν στό δούροκο” (Β’ Πέτρ. 6’ 20-22).

Ὁ “σπερματικός λόγος” τοῦ Θεοῦ μέ σαφή-νεια διεμήνυσε στόν τιμῶμενο ἰδιαιτέρως ἀπό τοὺς νεοειδωλολάτρεις Ἰουλιανό τόν παραβάτη, διά τοῦ μαντείου τῶν Δελφῶν: “Χαμαί πεσέ Δαί-δαλος αὐλά. Οὐκέτι Φοῖβος ἔχει καλύδαν, οὐ μά-ντιδα δάφνην, οὐ παγάν λαλέουσαν. Ἀπέσβετο καί λάλον ὕδωρ”.

Οἱ Μεγάλοι σοφοί τῆς φυλῆς μας Σωκράτης Πλάτων καί Ἀριστοτέλης, ὑπέδειξαν τόν Ἕνα Θεό καί εἰσήλθαν στόν μονόδρομο τῆς μονοθεΐ-ας. Ἀσφαλῶς ἐμεῖς οἱ νεοέλληνες, ὅσο καί ἂν εἴμαστε ὑπερήφανοι γιά τό ἐνδοξο καί λαμπρό ἀρχαιοελληνικό παρελθόν μας, δέν θά ἐπιστρέ-ψωμε στήν πρό αὐτῶν σκοτεινὴ περίοδο τῆς εἰδωλολατρίας. Πᾶσα, περαιτέρω, προσπάθεια γιά ἐπαναδίωση τῆς λατρείας τῶν εἰδώλων πρέ-πει νά ἐρμηνευθῆ μόνον ὡς αὐτονόμηση τοῦ ἀνθρώπου ἀπό τόν Ἀληθινό Θεό καί πᾶσα προ-σφορά λατρείας στά εἶδωλα ὡς πράξη δαιμονι-κη, καθόσον “ἄ θύει τὰ ἔθνη, δαιμονίοις θύει καί οὐ Θεῶ” (Α’ Κορ. ι’ 20).

Ὁ ἐκπρόσωπος τῆς “Μεγάλης Ἐθνικῆς Ἐκ-κλησίας τῶν Ἑλλήνων”, σέ συνέντευξή του δη-λώνει: “Ἡ Μυθολογία καί ἡ Φιλοσοφία δέν εἶναι τίποτε ἄλλο παρά αὐτή ἡ πραγματικότητα, κλει-δωμένη ὅμως καί μέ τό κλειδί πεταγμένο κάπου στήν θάλασσα. Κι ἐμεῖς πρέπει ν’ἀναζητήσουμε αὐτό τό κελιδί..... γιά νά μεταβοῦμε συνέχεια καί στόν Ὑπερφυσικό” (Διίπετες, τ.4, σελ.29).

Βεβαίως, γιά τό κατά πόσον ἡ Μυθολογία καί τό θρησκευτικό της περιεχόμενο, δηλαδή ἡ πολυθεϊκὴ εἰδωλολατρία, εἶναι “ἡ πραγματικότη-τα”, ἃς μᾶς ἐπιτραπεί νά ποῦμε ὅτι αὐτό εἶναι πεποιθήση μόνον τῶν ἰδίων τῶν ὀπαδῶν τῆς ΜΕΕΕ. Ἐκεῖνο ὅμως πού δέν μποροῦν νά ἀντι-ληθοῦν εἶναι ὅτι τό “κλειδί εἶναι πεταγμένο κά-που στή θάλασσα”, καί ἡ ἀναζήτησή του εἶναι μιὰ ματαιοπονία.

(Τέλος)

Η ΙΔΕΑ ΓΙΑ ΜΙΑ ΠΑΝΘΡΗΣΚΕΙΑ ΚΑΙ Η ΜΟΝΑΔΙΚΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ (Β')

*ὕπὸ Ἀρχιμ. Χριστοφόρου Τοιάκκα
Ἐντεταλμένου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου*

Ὁ Ρ. Νάτζεμυ στό βιβλίό του ἡ *Ψυχολογία τῆς Εὐτυχίας*» (σελ. 147) γράφει:

«Πρέπει νά προσπαθήσουμε νά πείσουμε τόν ἑαυτό μας γι' αὐτή τήν ἀλήθεια. Πῶς τά παιδιά μας δέν εἶναι δικά μας παιδιά ἀλλά ἀφυπνιζόμενες ψυχές πού πρέπει νά ἐκπληρώσουν τό δικό τους προορισμό. Ὁ σύντροφός μας δέν εἶναι δικός μας σύντροφος, ἀλλά ἓνα ἀφυπνιζόμενο ὄν, ἓνα ἀθάνατο ὄν πού ἔχει παίξει τό ρόλο τοῦ συντρόφου πολλῶν ἄλλων σέ πολλά ἄλλα θεατρικά ἔργα περασμένων ζωῶν. Πρέπει νά δοῦμε πέρα ἀπό τά ἐπιφανειακά ρούχα τῆς ἐθνικότητας, τοῦ πολιτικοῦ κόμματος, τῆς θρησκείας, τοῦ χρώματος, τοῦ φύλου, τῆς ἡλικίας, τῆς ἐμφάνισης καί τῆς κοινωνικῆς τάξης καί νά δοῦμε κάθε ἄνθρωπο σάν ἓνα ἀφυπνιζόμενο ὄν πού βρίσκεται στό δρόμο πρός τήν ἀνώτερη συνειδητότητα».

Οἱ ἐπικίνδυνες δοξασίες τοῦ κάρμα καί τῆς μετενσάρκωσης, πού προβάλλονται ἔντονα ἀπό τήν ὀργάνωση αὐτή ἀλλά καί ἀπό πολλές ἄλλες, ἀκυρώνουν κάθε ἠθική παραδεδεγμένη ἀξία καί ἀνατρέπουν ὅλους τοὺς κοινωνικούς θεσμούς. Ἐάν κάποιο παιδί ἢ μεσήλικας διαβάσει τίς παραπάνω θεωρίες καί δώσει πίστη σ'αὐτές, τότε οἱ σχέσεις μέ τοὺς γονεῖς ἢ τοὺς συζύγους ἀνατρέπονται ἐκ θεμελίων. Τά παιδιά, δέν θά ὑπακούουν στους γονεῖς τους ἀφοῦ δέν θά ἀνήκουν σ'αὐτούς, ἀλλά ἀπλῶς θά τοὺς θεωροῦν ὡς τά μέσα πού τοὺς ἔφεραν ὡς ἀφυπνιζόμενες ψυχές στόν κόσμο. Οἱ δέ σύζυγοι ἀφοῦ δέν ἀνήκουν ὁ ἓνας στόν ἄλλον, ἀλλά ἔχουν παίξει τόν ρόλο πολλῶν ἄλλων συντρόφων σέ προηγούμενες ζωές, θά μποροῦν νά ἀπατοῦν ἢ νά ἐγκαταλείπουν ὁ ἓνας τόν ἄλλον ὅπως καί ὅποτε θελήσουν.

Οἱ δοξασίες αὐτές, ἢ γιά νά εἶμαστε πύο συγκεκριμένοι οἱ κακοδοξίες αὐτές, ἀνατρέπουν τήν περί Θεοῦ, ἀνθρώπου καί κόσμου Χριστιανική ἀντίληψη, διότι θεμελιώνονται στήν κοσμοθεωριακή ἀντίληψη τῶν ἀνατολικῶν θρησκειῶν

καί τοῦ ἀποκριτισμοῦ. Ἀκυρώνουν τήν Χριστιανική ἀντίληψη περί ἐλευθερίας, εὐθύνης, μοναδικότητας τοῦ προσώπου, δικαιοσύνης καί θεσμῶν κοινωνικῆς πρόνοιας (βλέπε καί Πορίσματα Θ' Πανορθοδόξου Συνδιασκέψεως γιά θέματα Αἰρέσεων καί Παραθρησκείας, Ὀκτώβριος 1997).

Παρ' ὅ,τι τά πύο πάνω φανερόνουν ξεκάθαρα τίς ἀντιχριστιανικές θέσεις τῆς ὀργάνωσης, οἱ ὀπαδοί της βρῖσκονται σέ τέτοια σύγχυση καί ἐξάρτηση, ὥστε νά μήν μποροῦν νά ξεχωρίσουν τήν ἀλήθεια ἀπό τήν πλάνη.

Ἐνδειξη αὐτῆς τῆς σύγχυσης εἶναι καί ἡ πύο κάτω ἐπιστολή, πού λάβαμε ἀπό ὀπαδό τῆς «Ἀρμονικῆς Ζωῆς» καί ἡ ὀποία, ἀντί νά ἀντικρούσει τίς θέσεις μας, ἀπλῶς μᾶς κατηγορεῖ γιά «συκοφαντίες». Ἐγραφε λοιπόν ἡ ἐπιστολή:

«Πρός Σεβάσμιο Ἀρχιμανδρίτη Χρ. Τοιάκκα.
Σεβάσμιε Πατέρα,

Ἐντελῶς συμπτωματικά ἔπεσε στά χέρια μου ἡ τελευταία ἔκδοση τῆς «ΕΝΗΜΕΡΩΣΙΣ»², ὀπου ἀναφέρεστε στόν «Θεό τῆς Ἀρμονικῆς Ζωῆς» καί στό Νάτζεμυ.

Πάτερ μου -μέ ὄλο τόν σεβασμό- παρερμηνεύετε τήν πραγματικότητα μέχρι «συκοφαντίας».

Διερωτοῦμαι -ἔτσι ἐξαπλώθηκε καί μεγαλοῦρησε ὁ Χριστιανισμός ἢ γιατί ἔλαμψε ἡ πραγματική του ἀλήθεια γιά ὀρθότητα; θά ἦταν πύο πύο σωστό - πάντα κατά τήν ταπεινή μου γνώμη- νά μιλάτε γιά τό τί κάνει ὁ Χριστιανισμός παρά νά προσπαθεῖτε νά τόν «προστατεύετε» μέ αὐτόν τόν τρόπο! Ἦ μήπως ὁ σκοπός ἀγιάζει τά μέσα; Μέ ὄλο μου τό σεβασμό τόσο πρός τό σχῆμα σας ὀσο καί πρός τίς γνώσεις σας, Μέ ἐκτίμηση, Ν..... Ε.....».

Γιά τήν ὀργάνωση αὐτή, καθώς καί γιά τόν ἐπιστολογράφο, ἀλήθεια τήν ὀποία καί ἐμεῖς

2. Ἡ «ΕΝΗΜΕΡΩΣΙΣ», εἶναι μηνιαῖο ἐνημερωτικό δελτίο, πύο ἐκδίδει ἡ Ἱερά Μονή Προοδίσσης (Κύπρος), μέ τήν εὐλογία τῆς Ἱεραῦς Συνόδου, γιά θέματα αἰρέσεων καί Παραθρησκείας.

πρέπει να «δεχθούμε» για να είμαστε σωστοί Χριστιανοί, είναι η θέση του «**Θεού της Ἀρμονικής Ζωής**» Σάι Μπάμπα, ότι ο «Ἰησοῦς Χριστός πρώτα εἶπε πώς εἶναι ὁ Ἀγγελιοφόρος τοῦ Θεοῦ, ἔπειτα ἀνάγγειλε πώς εἶναι ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ καί ἀκόμη ἀργότερα δήλωσε πώς δέν ὑπάρχει διαφορά ἀνάμεσα σ' Αὐτόν καί στόν Πατέρα Του, πώς καί οἱ δύο εἶναι Ἕνα. Μ' αὐτόν τόν τρόπο ὁ Ἰησοῦς περιέγραψε τά διαφορετικά εἶδη σχέσεων μέ τό Θεό. Στήν πρώτη σχέση νοιώθει κανεῖς ξεχωριστός ἀπό τό Θεό. Ἔπειτα νοιώθει πώς ἔχει δεσμό μέ τό Θεό, ὅπως τόν περιγράφει ἡ δήλωση τοῦ Ἰησοῦ «Εἶμαι ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ». Ἡ τελική σχέση εἶναι ἡ ὁλοκληρωτική ταύτισή Του μέ τόν Θεό. «Ἐγώ καί ὁ Πατέρας μου εἶμαστε Ἕνα». (Ρ. Νάτζεμ, Εἰσαγωγή στή διδασκαλία τοῦ Σρί Σάττα Σάι Μπάμπα, σελ.153).

Τό πιό πάνω κείμενο ἀποτελεῖ τήν πιό φανερή καί ξεκάθαρη ἀντιστροφή τῆς Χριστιανικῆς διδασκαλίας καί πίστεως, ἀφοῦ θεωρεῖ ὅτι ὁ Χριστός πέρασε μέσα ἀπό τρία διαφορετικά εἶδη σχέσεων μέ τόν Θεό γιά νά φθάσει στό τελευταῖο, πού εἶναι ἡ ταύτισή του μέ τόν Θεό Πατέρα. Τόν ἴδιο δρόμο κατά τόν Ρ. Νάτζεμ μπορεῖ νά τόν βαδίσει ὁ κάθε ἄνθρωπος, ἰσχυρίζεται, καί νά γίνει Θεός ὅπως ἔγινε καί ὁ Χριστός ἢ ὅπως ἔγινε καί ὁ Σάι Μπάμπα.

Ἡ Ἁγία Γραφή εἶναι πολύ σαφῆς ὅταν γράφει ὅτι «Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος, καί ὁ Λόγος ἦν πρὸς τόν Θεόν καί Θεός ἦν ὁ Λόγος. Οὗτος ἦν ἐν ἀρχῇ πρὸς τόν Θεόν, πάντα δι' αὐτοῦ ἐγένετο καί χωρὶς αὐτοῦ ἐγένετο οὐδέ ἐν ᾧ γέγονεν... καί ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο καί ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν, καί ἐθεασάμεθα τήν δόξαν αὐτοῦ, δόξαν ὡς μονογενοῦς παρὰ πατρός, πλήρης χάριτος καί ἀληθείας» (Ἰωάν. α', 1-14).

Μ' αὐτόν τόν τρόπο οἱ ὁμάδες αὐτές (Ἀρμονική Ζωή, Success Dynamics - Δυναμική τῆς Ἐπιτυχίας, Silva Mind Control - Ἐλεγχος τοῦ Νοῦ μέ τήν μέθοδο Σίλβα, Ὑπερβατικός Διαλογισμός - Μαχαρίσι Μαχές Γιόγκι, Σωματεῖα Γιόγκα καί γενικά τά νέα «Θρησκευτικά» καί παραθρησκευτικά κινήματα), σπέρνουν τήν ἀβεβαιότητα καί τήν σύγχυση στούς ἀστήρικτους Χριστιανούς καί διευκολύνουν μ' αὐτόν τόν τρόπο τήν ἔνταξή τους σ' αὐτές. Ἰδίως, μέ τόν ἰσχυ-

ρισμό ὅτι, μπαίνοντας κανεῖς μέσα στίς ὁργανώσεις αὐτές, δῆθεν δέν ἀλλάζει πίστη, ἀλλά ἀπλῶς ἀκολουθεῖ ἕναν ἄλλο δρόμο, ὁ ὁποῖος ὀδηγεῖ στό ἴδιο τέρμα. Γι' αὐτό μπορεῖ κανεῖς ταυτόχρονα νά εἶναι καί Χριστιανός καί βουδδιστής καί ἰνδουϊστής καί ἰσλαμιστής κ.ο.κ.

Τέτοιου εἶδους ἐπικίνδυνες, πνευματικά καί ἔθνικά, ἀντιλήψεις συναντοῦμε δυστυχῶς ὄχι μόνο στά κείμενα τῶν αἰρετικῶν ἀλλά συχνά καί σέ ἐφημερίδες καθώς καί σέ πανεπιστημιακά διβλία. Ἀναφέρουμε δύο τέτοια χαρακτηριστικά παραδείγματα:

1ον: Στήν ἀθηναϊκή ἐφημερίδα «Ἐλευθεροτυπία» 25.10.95, μέ τίτλο «**Οἰκουμενική κοινή λειτουργία τοῦ Θεοῦ**» γνωστός καθηγητής τῆς Νομικῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν ἔγραφε σέ ἄρθρο του: «Μέ εὐλάβεια πέρασαν μπροστά ἀπό τό εἰκόνισμα τῆς Παναγίας (τῆς Τήνου), πολλοί ἀναψαν τό κεράκι τους: ὀρθόδοξοι, καθολικοί, διαμαρτυρόμενοι, μουσουλμάνοι, βουδιστές, σιντοϊστές, ἀνεκδήλωτοι, καθώς καί φανεροί ἄθεοι. Ἡ βλάσφημη περιέργεια μέ παρεκίνησε νά ἀναζητήσω μέ τό βλέμμα τοῦ συναδέλφου ἀπό τήν Τουρκία. Ἔστεκαν μέ σεμνότητα ἐμπρός στό ἱερό. Ἡ κατάνυξη πού ἐπικρατοῦσε στό ναό ἦταν «γέφυρα, μετάγουσα τούς ἐκ γῆς πρὸς οὐρανόν», ἀνεξάρτητα ἀπό τό ἄν ὁ ἕνας προσβλέπει στό Χριστό, ὁ ἄλλος στό Μωάμεθ, ὁ παραπέρα στό Βούδδα κ.ο.κ.».

2ον: **Σέ πανεπιστημιακό διβλίον διαβάσαμε τό ἐξῆς ἀπόσπασμα:** Ἀπό ὅλας τās ζώσας θρησκείας, τό Ἰσλάμ εὐρίσκεται πλησιέστερον -τόσον πνευματικῶς ὅσον καί γεωγραφικῶς- πρὸς τόν Ὀρθόδοξον Χριστιανισμόν. Παρά τās βαθεῖας θεολογικῆς διαφορῆς καί τās δραματικῆς συγκρούσεις τοῦ παρελθόντος, ἰστάμεθα ἐν πολλοῖς ἐπὶ κοινῶν πολιτιστικῶν καί θρησκευτικῶν ἐδάφους· καί ἡ οὐσιαστικώτερα ἀλληλοκατανόησις τοῦ πνευματικοῦ πλοῦτου τῶν δύο κόσμων ἀποτελεῖ ἀμοιβαῖον χρέος - μεστόν προσδοκίας».

Γιά τόν σκοπό αὐτό ἔχουν ἐτοιμάσει καί τά προτεινόμενα **σήματα τῆς πανθησκείας**, τά ὁποῖα καί καλοῦν ὅλους νά τά ἀποδεχτοῦν, ἐάν ἐπιθυμοῦν νά ἐπέλθει ἡ εἰρήνη πάνω στή γῆ.

6. Ἡ μοναδικότητα τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ καί τῆς Ἐκκλησίας Του.

Ἡ νέα αὐτή θρησκευτική τάση, ὅπως ἤδη ἀναφέραμε, δέν ἀντιστρατεύεται εὐθέως τό Χριστιανισμό καί τίς ἀξίες πού αὐτός ἔχει δημιουργήσει ἀλλά προσπαθεῖ, μέ τήν χρησιμοποίηση δικῶν μας ὄρων καί συμβόλων, νά τούς διαβρώσει καί νά τούς ἀντιστρέψει. Ἔτσι χρησιμοποιοῦν τήν Ἁγία Γραφή, τούς Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας κ.ἄ. Σ'αὐτά προσδίδουν ἀλλότριο νόημα, καθῶς καί περιεχόμενο πού στρέφεται γύρω ἀπό ἓνα καί μόνο ἄξονα: Τήν αὐτοθέωση τοῦ ἀνθρώπου.

Καμμιά ἀπολύτως σχέση δέν μπορεῖ νά ὑπάρξει ἀνάμεσα στήν αἵρεση καί τήν παραθρησκεία ἀφ' ἑνός, καί στήν ἀλήθεια τῆς «μιας ἁγίας καθολικῆς καί ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας» ἀφ' ἑτέρου. Διότι οἱ «Θεοί» στούς ὁποίους προσβλέπουν οἱ ἐκπρόσωποι τῆς παραθρησκείας καί τοῦ ἀποκρυφισμοῦ, καθῶς καί τῶν ἄλλων θρησκειῶν, εἶναι ψευδοθεοί. Ὁ προφήτης Δαυίδ ἐπισημαίνει μέ ἔμφαση «ὅτι πάντες οἱ θεοί τῶν ἐθνῶν δαιμόνια» (Ψαλμ. 95,5) κι ἀκόμη «τά εἰδῶλα τῶν ἐθνῶν, ἀργύριον καί χρυσίον, ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων· στόμα ἔχουσι καί οὐ λαλήσουσιν, ὀφθαλμούς ἔχουσι καί οὐκ ὄψονται, ὦτα ἔχουσι καί οὐκ ἀκούσονται, ρῖνας ἔχουσι καί οὐκ ὀσφρανθήσονται, χεῖρας ἔχουσι καί οὐ ψηλαφήσουσι, πόδας ἔχουσι καί οὐ περιπατήσουσιν, οὐ φωνήσουσιν ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν. Ὅμοιοι αὐτοῖς γένοιτο οἱ ποιῶντες αὐτά καί πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτοῖς» (Ψαλμ. 113, 12-16).

Οἱ Χριστιανοί δέν ἔχουν νά κάνουν ἀπολύτως τίποτε μέ τούς ψευδοθεούς τῶν ἄλλων θρησκειῶν, ἀλλά πιστεύουν «εἰς ἓνα Θεόν Πατέρα, Παντοκράτορα, ποιητήν οὐρανοῦ καί γῆς ὁρατῶν τε πάντων καί ἀοράτων... καί εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τόν Υἱόν τοῦ Θεοῦ τόν

μονογενῆ... ὁμοούσιον τῷ πατρί, δι'οὔ τά πάντα ἐγένετο... καί εἰς τό Πνεῦμα τό ἅγιον, τό κύριον, τό ζωοποιόν...».

Ὁ Θεός τῶν Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν εἶναι Τριαδικός, κοινωνία δηλαδή προσώπων. Εἶναι Πατέρας, Υἱός καί Ἅγιον Πνεῦμα. Ἔχουμε τρία πρόσωπα, ἀλλά ὄχι τρεῖς διαφορετικούς Θεούς. Ὁ Θεός εἶναι ἓνας. Ὑπάρχει μόνο μία Θεία Οὐσία, πού εἶναι ἀδιαίρετη. Ἡ μοναδική πηγή τῆς μίας Θεότητος, τῆς μίας οὐσίας, εἶναι ὁ Πατέρας, ὁ ὁποῖος γεννᾷ προαιώνια, αἰδίως τόν Υἱό καί ἐκπορεύει προαιώνια ὁ ἴδιος τό Ἅγιον Πνεῦμα. Ἡ λέξη Πατέρας δέν δηλώνει κάποια ἀνωτερότητα ἐν σχέσει μέ τά ἄλλα πρόσωπα, ἀλλά εἶναι τό ὑποστατικό ἰδίωμα, δηλαδή ὁ τρόπος ὑπάρξεως τοῦ πρώτου προσώπου τῆς Ἁγίας Τριάδος. Τά τρία πρόσωπα εἶναι ἴσα μεταξύ τους ἀφοῦ εἶναι ὁμοούσια. Διαφέρουν μόνον ὡς πρός τόν τρόπον ὑπάρξεως. Ὁ Πατέρας εἶναι ἀγέννητος καί γεννᾷ τόν Υἱόν καί ἐκπορεύει τό Ἅγιον Πνεῦμα. Ὁ Υἱός εἶναι γεννητός καί γεννᾷται μόνον ἀπό τόν Πατέρα. Τό Ἅγιον Πνεῦμα εἶναι ἐκπορευτόν καί ἐκπορεύεται μόνον ἀπό τόν Πατέρα. Πάντως ὁ δικός μας Θεός εἶναι Τριαδικός, Πατήρ, Υἱός καί Ἅγιον Πνεῦμα καί πιστεύουμε καί ὁμολογοῦμεν τήν μοναδικότητά Του, ὅπως αὐτή μᾶς ἀποκαλύφθηκε μέ τήν ἐνσάρκωση τοῦ Δευτέρου Προσώπου, τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Γι' αὐτό καί ἡ Ἐκκλησία μας, ἀμέσως μετά τήν Κοινωνίαν τοῦ Σώματος καί Αἵματος τοῦ Χριστοῦ διακηρύττει. «Εἶδομεν τό Φῶς τό ἀληθινόν, ἐλάβομεν πνεῦμα ἐπουράνιον, εὔρομεν πίστην ἀληθινήν, ἀδιαίρετον Τριάδα ὁμοούσιον, αὕτη γάρ ἡμᾶς ἔσωσεν».

(Συνεχίζεται)

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΦΑΝΗ ΠΡΟΣΩΠΕΙΑ ΤΩΝ ΠΑΡΑΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΩΝ ΟΜΑΔΩΝ (Β')

*ὕπο Ἄρχιμ. Χρυσόστομου Μαϊδῶνη
Πρωτοσυγγέλλου Ἱερῶς Μητροπόλεως Ἱερισσοῦ*

2. Χρησιμοποιοῦν ἐπιστημονικὲς μεθόδους γιὰ τὴν ὀργάνωσή τους.

Διαθέτουν ἄρτια ὀργάνωση σὲ κτίρια, αἴθουσες, μεταφορικά μέσα, αεροπλάνα, ὀργάνωση γραφείων.

Ἔχουν ὀργανωμένο Μάρκετινγκ. Ὁ τρόπος διαφήμισης ἔχει γίνει γι' αὐτούς ἐπιστήμη. Μὲ πολὺ σκέψη καὶ προσοχή προσφέρουν τὸ προῖόν τους στὴν ἀγορά. Δὲν θὰ μιλήσουν γιὰ τὸ Θεό, γιὰ τὴν θρησκεία. Θὰ μιλήσουν γιὰ πράγματα πού ἔλκουν τὸ πολὺ κόσμο. Γιὰ αὐτογνωσία, γιὰ ἀντιμετώπιση τοῦ ἄγχους, τοῦ στρέψ.

Τὸ Κέντρο Ἀνθρωπιστικῆς Ψυχολογίας ἀναφέρει σὲ μιὰ ἀνακοίνωσή του:

«Ἡ ἀλληλοσυμβουλευτικὴ εἶναι μιὰ μέθοδος γιὰ αὐτοεξέλιξη καὶ αὐτογνωσία πού παρέχει τὴ δυνατότητα ἀναβίωσης τραυματικῶν ἐμπειριῶν τοῦ παρελθόντος καὶ ἐκτόνωσης μπλοκαρισμένων συναισθημάτων. Τὸ ἀποτέλεσμα αὐτῆς τῆς διαδικασίας εἶναι τὸ ἄτομο νὰ ἐκφράζει μὲ περισσότερη εὐκολία τὰ συναισθήματα, νὰ δημιουργεῖ οὐσιαστικότερες ἀνθρώπινες σχέσεις, νὰ ἐλαττώσει τὸ ἄγχος καὶ νὰ ἐνεργοποιήσει τὸ λανθάνον δυναμικὸ του». Ὁ Γνωστικὸς Σύλλογος καλεῖ στὴν «μελέτη τοῦ ἄγνωστου ἐαυτοῦ μας».

Χρησιμοποιοῦν τὰ μέσα μαζικῆς ἐνημερώσεως. Διαθέτουν πλῆθος ἐφημερίδων, περιοδικῶν σὲ πολυτελῆ ἐκτύπωση, ἔχουν ραδιοφωνικούς, τηλεοπτικούς σταθμούς. Μετέχουν σὲ Internet.

Ἀγοράζουν καὶ κατέχουν ἐφημερίδες. Εἶναι γνωστὸ ὅτι ἡ Οὐάσιγκτον Πόστ ἀνήκει σὲ τὸν αἰρεσιάρχη Μούν καὶ οὐσιαστικὰ εἶναι ἐκεῖνος πού ἔχει ὀργανώσει τὴν ἐπιχείρηση σπύλων τοῦ προέδρου τῶν ΗΠΑ Κλίντον μὲ τὸ σκάνδαλο Μπράβινσον.

Διαθέτουν Νομικὲς ὑπηρεσίες πού τίς βοηθοῦν σὲ τὸν προσεκτικὸ τρόπο κίνησης. Γιὰ νὰ ξεφεύγουν ἀπὸ τοὺς νόμους τῶν κατὰ τόπους κρατῶν. Ἐπιπλέον ὀργανώνουν ἐκστρατείες σπύ-

λωνσης ἢ δικαστικούς ἀγῶνες ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν τους. Σὲ περιπτώσεις διωγμοῦ ἐναντίον τους οἱ νομικοὶ τους ἐκστρατεύονται γιὰ τὴν ὑπεράσπιση τῆς ὀργάνωσης.

Ἐπίσης, ἓνας σατανικὸς ἐπιστημονικὸς τρόπος εἶναι ἡ θήρα ἐπαίνων ἀπὸ κρατικούς φορεῖς καὶ ἡ φωτογράφιση ἡγετῶν τῆς παραθρησκείας μὲ ἐπισκόπους καὶ κληρικούς, γιὰ τὴν ἐξαπάτηση τῶν θυμάτων τῶν ὀργανώσεων αὐτῶν.

3. Χρησιμοποιοῦν ἐπιστημονικὲς μεθόδους γιὰ τὴν ἄλωση τῆς κοινωνίας καὶ γιὰ τὴν ἐδραίωσή τους.

Μαζὶ μὲ τὸν ἐπιστημονικὸ τρόπο ὀργάνωσής τους χρησιμοποιοῦν κάθε πρόσφορο τρόπο, πού ἐπιλέγεται ἐπιστημονικά καὶ μπορεῖ νὰ γίνῃ δεκτὸς ἀπὸ τὸν κόσμο.

α) Ἀσχολοῦνται μὲ τὴν ἀνθρώπινη ὑγεία.

Ἡ ἀναζήτηση τῆς ὑγείας εἶναι μιὰ διαρκὴς ἀγωνία τοῦ ἀνθρώπου καὶ ἰδιαίτερα τοῦ σύγχρονου, καθὼς νέες ἀσθένειες ἐμφανίζονται καὶ εἶναι ἰδιαίτερα ἀθεράπευτες. Ἐπιπλέον αὐξάνονται οἱ ψυχικὲς ἀσθένειες, μελαγχολίες, σχιζοφρένιες, ἄγχη, φοβίες, νευρώσεις καὶ ὁ ἀνθρώπος ζητᾷ λύτρωση. Ἔρχονται αὐτὲς οἱ ὀργανώσεις νὰ ἐκμεταλλεθοῦν τὴν ἀγωνία γιὰ ὑγεία καὶ προσφέρουν τίς συνταγές τους. Ἔτσι ἔχουμε τὴν ἐπιστροφή τοῦ μάγου γιαιτροῦ, μὲ τὴν ἐφαρμογὴ τῶν διαφόρων ἐναλλακτικῶν θεραπειῶν πού ὑπόσχονται ὑγεία, εὐεξία, χαρά, εἰρήνη.

Ἐπικαλοῦνται τίτλους ἐπιστημονικούς

π.χ. - Ἑλληνικὸ Ἰνστιτοῦτο Ἐπικοινωνίας καὶ Ἀνθρωπίνων Σχέσεων

- Σεμινάρια Ἐπικοινωνίας

- 2η Ἀμφικτυονία Ἱατρικῶν Ἐπιστημῶν Ὀμοιοπαθητικῆ, ἄλλο-παθητικῆ καὶ ἀντιθέσεις στὴν θεραπευτικὴ «Θάσος 25-31/8/1998.

- Ίπποκράτειο Κέντρο Κλασικής Ίατρικής.
- Διεθνής Ίακαδημία Κλασικής Όμοιοπαθητικής «Άλόνηρος».

Κατάλογος έναλλακτικῶν θεραπειῶν ἀπό τόν ὀδηγό τοῦ 1998...

Χαρακτηριστικές «θεραπεῖες» ὀργανώνονται μέ Σεμινάρια, Συνέδρια, Διακοπές, Ταξίδια, ἐργαστήρια, προμηθευτές, φαρμακοβιομηχανίες, φαρμακεία, καταστήματα, ἐστιατόρια, βιβλία, βιντεοκασέτες, βιντεοταινίες, ἠλεκτρονικά προγράμματα, διαγνωστικά κέντρα, γυμναστική, χορός, θεραπευτική ἄθληση, θαλασσοθεραπεία, ιαματικές πηγές. Αἰσθητική, ἐγκυμοσύνη, τοκετός, θηλασμός.

Ἄναφέρω τό Μάρκετινγκ τοῦ «Ίνστιτούτου Ἐρευνας καί Θεραπείας τῆς Συμπεριφορᾶς». Λειτουργοῦν «ὀμάδα βουλμικῶν ἀτόμων», «ὀμάδα γονέων», «ὀμάδα ἐφήβων». Ίατρικό Κέντρο Ἄποκατάστασης Θυμάτων Βασανιστηρίων.

- «Πρόγραμμα εὐαισθητοποίησης σέ ἀντικαταπιεστικές -ἀντιρατσιστικές συμπεριφορές τοῦ Κέντρου έναλλακτικῶν ψυχοκοινωνικῶν προσεγγίσεων».

- «Ἐ Πανυγειονομική Ἡμερίδα τοῦ Συνδέσμου χριστιανῶν ἱατρῶν καί ὀδοντιάτρων». Ἀκόμη ἰσχυρίζονται σέ ἔκδοση βιβλίου τους ὅτι συνδέεται ἡ ὀμοιοπαθητική μέ τήν Κβαντική ψυχή.

- «Κβαντική φυσική καί ὀμοιοπαθητική» σέ βιβλίο.

β) Ἐπεμβαίνουν στήν οἰκογένεια.

Μέ «ὀμάδες γονέων» καί «ὀμάδες ἐφήβων» τό Ίνστιτούτο Ἐρευνας καί Θεραπείας τῆς Συμπεριφορᾶς.

Ἐταιρεία ἐπιμόρφωσης Γονέων τοῦ Θεοφάνη Μπούκα «Ἄριστεία Α.Ε.» τό ὄποιο εἶναι μάλιστα καί ἐπιδοτούμενο σεμινάριο.

γ) Μάγοι πολιτεύονται γιά νά ἐπηρεάζουν τή Βουλή π.χ. Ἄντ. Ἄθνασίου.

Ἡ ὀργάνωση τοῦ Μούν, μιά πολιτικοθηρησκευτική ὀργάνωση θέλει «νά ἐγκαθιδρύσει τήν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ στή γῆ».

Διακηρύττει ὅτι «εἶναι ἀπεσταλμένος τοῦ Θεοῦ, μέ ἀποστολή» νά ἐλευθερώσει τούς λαούς ἀπό τόν κομμουνισμό καί νά ἐνώσει ὀλόκληρη τήν ἀνθρωπότητα.

«Ἡ δημοκρατία δέν εἶναι τό ἰδεῶδες σύστημα πού σκέφθηκε ὁ Θεός».

«Ὁ Θεός μοῦ ζήτησε νά κρατήσω τήν Ἀμερική, νά φυλάξω τήν Ἀμερική ἐνήμερη μέ τήν Ἀσία...».

Εἶναι γνωστές οἱ σχέσεις τοῦ Μούν μέ τήν Κυβέρνηση τῆς Ρωσίας καί ἰδιαίτερα τοῦ Γκορμπατσώφ.

Ἡ Σαηντόλοτς ἐκφοβίζει λέγοντας ὅτι «καί ὁ ἀρχηγός τῆς Κυβέρνησης μιᾶς χώρας θά καταστραφεῖ ἂν δέν εἶναι οἰκεῖος μέ τήν σαηντόλοτς ἀπό ἐπαγγελματική σκοπιά». Καί τά προτρέπει ὁ Χάμπαρντ:

«Ἀνακαλύψτε τίς ἠγετικές προσωπικότητες, ἀποκτεῖστε ἕνα πληρωμένο πόστο ὡς γραμματέας, ὡς Διευθυντής ἐπιτελείου, κοντά στόν ἀρχηγό αὐτῆς τῆς ὀμάδος».

δ) Ἐπεμβαίνουν στήν Παιδεία

Ἐχουμε πολλές καταγγελίες, ὅτι γυμναστές κάνουν μαθήματα γιόγκα σέ ὥρες γυμναστικῆς

-Ὁ Πίτ Παπαδάτος γράφει σέ ἀφίσσα ὅτι ἔχει Ι.Ε.Κ., ὅπου λειτουργοῦν τμήματα: ψυχολόγων, παιδοψυχολόγων, παραψυχολόγων, ἀστρολόγων-μέντιουμ, κοινωνιολόγων, νηπιαγωγῶν, βρεφονηπιαγωγῶν.

-Ι.Ε.Κ. «Ἡ Astrologia Nova». Δίνει πτυχία καί μπορεῖς νά ἀνοίξεις γραφεῖο Ἀστρολογίας, δηλωμένο καί στήν ἐφορία (!)

ε) Στελέχη ἐπιχειρήσεων

- Αἰρετικές ὀμάδες ὀργανώνουν σεμινάρια γιά ἐργαζόμενους σέ ἐπιχειρήσεις.

- Ἡ U-man Hellas θυγατρική τῆς Σηαιντόλοτς. Ἡ «Wise» World Institut of Sientology Enterprise, ἔχει σκοπό νά ἐξυγιάνει τόν ἐπιχειρηματικό κόσμο μέ ἠθική καί πνευματική ὑγεία, μέσω τῆς διαπορᾶς Τεχνολογίας Διοίκησης τοῦ Hubbard.

Ἡ «Τεχνολογία» ὑπόσχεται παραγωγικές ἐπιχειρήσεις, ἀνθηση καί αὐξηση. Ἐτσι φαίνεται ὅτι εἶναι μιά καθαρά κερδοσκοπική ἐπιχείρηση.

- Οἱ ὀργανώσεις Marax, Νέα ἐκπαιδευτική, Διόπτρα, Σεμινάριο Total Mind, Success Dynamic τοῦ Καλογήρου, Τέστ Ὁξφόρδης, Ἡ Ἄριστεία τοῦ Θεοφάνη Μπούκα, «Management of Natural Law» τοῦ Μαχαρίσι Μαχές Γιόγκι.

Συνεχίζεται ἐναντι

ΣΤΟ ΔΙΑΔΡΟΜΟ ΕΝΟΣ ΕΝΑΛΛΑΚΤΙΚΟΥ «ΙΑΤΡΕΙΟΥ» ΠΡΟΣΩΠΙΚΗ ΜΑΡΤΥΡΙΑ

«Νηστειοθεραπευτικό κέντρο» έγραφε ή ταμπέλα του ιατρείου, δίχως άλλο προσδιορισμό και μέ εμφανή την απουσία του χαρακτηριστικού αριθμημένου σήματος, ότι τό ιατρείο λειτουργεί μέ τήν άδεια του Ίατρικού Συλλόγου.

Είχα και έχω σοβαρό πρόβλημα παχυσαρκίας και έψαχνα «λύσεις». Ο πνευματικός μου, προσπάθησε «έξ άπαλών όνύχων» νά μέ πείση ότι πέρα από βιολογικούς ή ψυχολογικούς παράγοντες, τό θέμα είναι κατά βάση πνευματικό και καλό θά ήταν ή «λύση» νά βρεθί με τά πνευματικά μέσα της Έκκλησίας.

Τότε μου σύστησαν κάποιον έναλλακτικό θεραπευτή, ό όποιος ήταν και γιατρός.

Η σύσταση, έγινε από φίλο, άνθρωπο της Έκκλησίας, διασταυρώθηκαν δέ καλές πληροφορίες και από άλλους επίσης συνειδητούς χριστιανούς, θεολόγους και δη πανεπιστημιακούς «ου της τυχούσης» άξίας.

Έκλεισα ραντεβού και πήγα. Τό ιατρείο έστεγάζετο στό ισόγειο διωρόφου σπιτιού στό Χολαργό, σέ πολύ ήσυχο δρόμο, και τό ώραίο περιβάλλον σέ γυρνούσε στά άθηναϊκά προάστια της δεκαετίας '65-'75. Η διαρύθμισή του λιτή, όχι αυστηρά ιατρική. Μιά εύρύχωρη άσκητικότητα επικρατούσε παντού, οι ιατρικοί πάγκοι άπείχαν έλάχιστα από τό έδαφος, δημιουργώντας ένα αίσθημα «φυσικότητας» και ζεστής επαφής με τή γή. Ορθόδοξες εικόνες και σποραδικά, μερικά άσκητικά και πατερικά βιβλία πρόβαλλαν εύγλωττα μία κάποια σχέση με τήν Ορθοδοξία.

Στήν είσοδο έβγαζες ύποχρεωτικά τά παπούτσια και έμενες μέ τίς κάλτσες, σημάδι, για όσους ξέρουν, πιθανής εισβολής της νοοτροπίας της Νέας Έποχής στό χώρο.

Μετά τήν παρουσίαση του προβλήματος, δηλώσαμε τά πιστεύω και τίς αντίλήψεις μας, εκτός ώρισμένων πού θά προκαλοΰσαν αντίπαράθεση, αφού έξ άλλου είχαμε τήν πρόθεση πέρα από τό προσωπικό μας πρόβλημα νά «ψάξουμε» τήν περίπτωση.

Η εξέταση, εκτός από συγκεκριμένες ιατρικές μετρήσεις: πίεση, σφυγμούς, καρδιογράφημα, βάρος, ύψος, περιελάμβανε και μερικές χειροπρακτικές μετρήσεις σώματος, βάσει κάποιου πρωτοκόλου Mayer ή Mayr του όποιου τή διαιτητική άγωγή ακολουθοΰσε τό ιατρείο -όπως φάνηκε και από σχετικό βιβλίο οδηγίων πού μάς δόθηκε. Σ' αυτό τό βιβλίο, ύπήρχε καταγεγραμμένη μία διαίτα 5 ή 7 σταδίων από τήν πλήρη άστία έως τήν σχεδόν έλεύθερη διατροφή, όπως και σχόλια και οδηγίες για τήν εφαρμογή της. Επίσης, έπιχειρείτο με αναφορά στό βιβλίο της Κλίμακος του Άγ. Ιωάννου, νά πεισθί ό άσθενής νά αλλάξει τρόπο ζωής. Προτάσσονταν οι τρεις βασικές άρετές: Νηστεία, Άγνεία, Προσευχή. Η μέν πρώτη γινόταν ή πλατφόρμα της θεραπευτικής μεθόδου του νηστειοθεραπευτού, οι δέ δύο έπόμενες γίνονταν τό ιδανικό, «κάτι» τό όποιο έλεύθερα έπρεπε νά «άνακαλύψη» και νά αποδεχτεί ό άσθενής ως τόν «άπαραίτητο πνευματικό έξοπλισμό», ώστε νά συνεχίση διά βίου τήν πρακτική της νηστείας, για νά έχει υγεία και

- Κίνηση Γκουρού Σατυανάντα δραστηριοποιείται στό χώρο των έπιχειρήσεων με τήν όργάνωση «φίλοι του Κέντρου Γιόγκα Σατυανάντα» Άθηνών. Έκει λειτουργούν Σεμινάρια «Γιόγκα και έπιχειρηματίες» (Μάνατζμεντ, προσωπικών δυνατοτήτων)

- Χάρε Κρίσνα: Τό οικονομικό στοιχείο στους σκοπούς της όργάνωσης είναι έμφανές. Όταν ό Πραμπουπάντα έφθασε στίς ΗΠΑ είχε 7 δολάρια. Τό 1980 έχει δέ μεγάλες άγροτικές εκτάσεις, όλόκληρα οικοδομικά τετράγωνα, άλυσίδα έστιατορίων χορτοφαγίας σ' όλόκληρη τή χώρα.

διαύγεια πνεύματος. Δέν προτεινόταν κάποια συγκεκριμένη θρησκευτική κατεύθυνση, αλλά συνιστάτο τό τρίπτυχο: νηστεία - αγνότητα= άποχή ή πολύ λίγο σέξ, προσευχή= πολύ γενικά όριζόμενη, ώς μία μέθοδος ύγιεινής διαβίωσης, μία τεχνική, άποκομμένη όμως από τό πρόσωπο του Χριστού και από τή σχέση μέ τήν Έκκλησία.

Διαγνώσθηκε ότι για τήν παχυσαρκία έφταιγε ή κακή διατροφή και οι λάθος συνήθειες μάσησης τής τροφής, ή όποια έπρεπε μέ συνειδητή προσπάθεια νά πάψη νά είναι έλλιπής «και νά γίνη τελεία και άποτελεσματική. Αυτά δήλωσε ό νηστειοθεραπευτής, ένας 40άρης, ισχνός τύπος μέ άγαθό χαμόγελο και μία εϋθραστη ήρεμία και χαλαρότητα στους τρόπους του, μέ βλέμμα και όμιλία, πού θύμιζε τούς άσχολουμένους πολλά χρόνια μέ γιόγκα-διαλογισμό. Ό ίδιος μέ βεβαίωσε ότι είναι συνειδητός Όρθόδοξος, αν και είχε περάση ένα διάστημα «ψάχνοντας» στό Θιβέτ!;;

Στήν Όρθοδοξία πάντως είχε βρει τήν ουσία των πραγμάτων και τή θεωρούσε ώς τή μόνη θεραπεία ψυχής και σώματος. Μάλιστα τήν σπουδαιότερη πρακτική άρετή και σωματική άσκηση τής Έκκλησίας, τήν είχε ως βάση τής θεραπευτικής του μεθόδου. Έτσι ειπε.

«Από σήμερα παύεις απλά νά τρώς» μου ειπε, «για ένα τριήμερο όπωσδήποτε και μετά βλέπουμε». Νερό καθόλου, ενω μου έπετράπη για λόγους όξεοδασικής ίσορροπίας νά πίνω ένα άφέψημα στό όποιο έριχνα κάτι άλατα από ένα σακουλάκι πού μου έδωσε.

«Στήν αρχή θά έχεις έντονη πείνα και άλλες αντιδράσεις, ίσως πονοκεφάλους και άλλα συμπτώματα, όμως δέν πρέπει νά πιής ούτε νερό για νά αρχίση νά «καθαρίζει» ό οργανισμός από τίς τοξίνες! Πιθανως θά βοηθοῦσε και υποκλυσμός μέ χλιαρό νερό!

Η επίσκεψη τελείωσε μέ τήν ευχή, νά βοηθήση ό Θεός νά πᾶμε καλά, όπως και τόσοι άλλοι πριν από μένα, «θεολόγοι, κληρικοί και μοναχοί»! Μεταξύ αυτών και γνωστός ιεράρχης, ιστορικής περιοχής τής αλλοδαπής μέ μεγάλη εκκλησιαστική σημασία. Χαρακτηριστική ήταν ή φράση τής γραμματέως του θεραπευτοῦ, ή όποια παρίστατο σ' όλη τήν εξέταση κρατώντας σημειώσεις: «Ό Σεβασμιώτατος μάς κάλεσε νά μάθουμε στους μοναχούς του νά τρώνε»!

Θά χρειαζόμεν 2 μέ 3 μήνες θεραπεία για νά χάσω τά περισσότερα από τά παραπάνω κιλά, θά έπρεπε δέ νά προσέρχωμαι 2 φορές τήν εβδομάδα για μία «θεραπευτική συνεδρία και επανεξέταση».

Στήν πρώτη συνεδρία μετά τήν προκαταρκτική εξέταση, ό «νηστειοθεραπευτής», άρχισε, δίχως προειδοποίηση, νά μου εφαρμόζει ένα σύστημα κοιλιακών μαλάξεων (μασάζ) κατά τή διάρκεια του όποίου ζήτησε νά μείνω χαλαρός και νά συμμετέχω όσο μπορω. Αυτός «συγκεντρώθηκε», κλείνοντας τά μάτια - μάλιστα αργότερα πρόσεξα ότι άνέστρεφε τούς βολβούς των ματιών - στήν κοιλιά μου, τήν όποια έπέριξε ρυθμικά προς τό διάφραγμα μέ τό ρυθμό τής άναπνοής.

Έλεγε ν' άναπνέω ελεύθερα, αλλά στήν πράξη έπέβαλλε αυτός ένα αργό ρυθμό, ψάχνοντας νά βρη τόν «δικό» μου σωστό ρυθμό άναπνοής. Μου ζήτησε νά προσπαθήσω νά συγκεντρωθω στήν άναπνοή, και νά τή σκέφτομαι «αργή και βαθιά» κλείνοντας και εγω τά μάτια, ενω τά χέρια του θεραπευτή συνεχίζαν τό μασάζ.

Σέ έρώτησή μου, σε τι άποσκοπει αυτό, άπάντησε λίγο ένοχλημένος για τή διακοπή, ότι θά «συσφιχθή τό έντερο, τό όποιο από τήν άμάσητη και άχώνευτη τροφή πού έχει έπικαθήσει στά τοιχώματά του έχει πάθει... παράλυση, ενω ταυτόχρονα έμποδίζονται οι λάχνες του έντέρου νά εκτελέσουν σωστά τήν πέψη. Έτσι είμαι «φουσκωμένος» και μέ μεγάλη κοιλιά λόγω του «φουσκωμένου» και παράλυτου έντέρου. Τό πάχος θά έφευγε όταν θά άποκαθίστατο ή σωστή λειτουργία του έντέρου, μετά από όρισμένα στάδια καθάρσεως του από τίς «σάπιες» (sic) τροφές, διαδικασία όχι τόσο ευχάριστη ψυχολογικά, άφοῦ θά είχα αντιδράσεις όπως μεταπτώσεις στήν όρεξη, εύρεθιστότητα και εκρήξεις θυμού ή καταθλιπτικές αντιδράσεις, έναλλασόμενες μέ γαλήνη και ήρεμία. Όμως, συνεχίζοντας τή δίαιτα μέ τόν σωστό τρόπο μάσησης και μέ τά «ένεργειακά μασάζ» στή περιοχή τής κοιλιάς, τά κιλά θά έφευγαν τάχιστα και θά άπολάμβανα επίσης μία «άσύγκριτη γαλήνη και πνευματική εύφορία», καρπό τής εφαρμογής του «τριπύχου των άρετων: νηστεία - αγνότητα - προσευχή (διαλογισμός)». Για τή θεραπεία αυτή μου ζητήθηκαν, τό 1997, 100.000 δρχ.

Σταμάτησα τήν άγωγή περίπου στήν άρχή. Πιό συγκεκριμένα, ή άσιτία έσυνεχίζετο για 7 ήμέρες μόνο μέ τσάι και άλατα και τήν 8η άρχισε ή άσκηση μάσησης μέ ένα μικρό κομμάτι παξιμάδι κάθε ήμέρα, μασημένο 200 περίπου φορές μαζί μέ λυωμένο άδοκάντο!

Η πελατεία του ίατρείου άπετελείτο βασικά από γυναίκες χωρίς ιδιαίτερο πρόβλημα βάρους, συνήθως μέ άλλα μικροπροβλήματα (κολίτιδες, ψυχολογικά κλπ) και μέ σχετική άνεση χρημάτων και χρόνου!

Τό βασικότερο όμως γεγονός πού μέ έκανε νά άποφασίσω τή διακοπή τής θεραπείας ήταν ή άποκάλυψη - όταν μου είπώθηκε και εύθέως - ότι χρησιμοποιείται «στό δεύτερο στάδιο» ή... 'Όμοιοπαθητική! Χαρακτηριστικός πάλι ο διάλογος γραμματέως και θεραπευτού: «Έχει πρόβλημα ή Μάιρη, ζαλίζεται, έχει έμετό και παραισθήσεις». Άπάντηση: «νά κόψει τά άλατα και νά πάρει Causticum και Lachesis...» (γνωστές ουσίες τής 'Όμοιοπαθητικής ψευδο-ιατρικής).

Άργότερα, έμαθα από γνωστή μου ιατρό για τήν επικίνδυνη κατάσταση πού έφθασε μία άσθενής του ίδιου ίατρείου όταν από τήν «νηστειο-θεραπεία» έπαθε ζημιά στά νεφρά!

Συμπληρωτικά στοιχεία όπως τά παραθέτει σέ μελέτη του ό μακαριστός π. Άντώνιος Άλεβιζόπουλος, θά βοηθήσουν στήν κατανόηση τής άνωτέρω έμπειρίας:

(α) Η 'Όμοιοπαθητική στηρίζεται στή βασική θέση: Τό όμοιο θεραπεύεται μέ τό όμοιο. Έτσι στά παγωμένα πόδια δέν συνιστάται θερμό λουτρό, αλλά αντίθετα γίνεται έντριδή μέ χιόνι. Μιά κατάθλιψη δέν αντιμετώπιζεται μέ θετικές καταστάσεις, αλλά αντίθετα αντιπαραθέτοντας τόν θάνατο.

Κατά τόν R. Dahlke (B10, 4/87 σ.68): ή όμοιοπαθητική άρχή μās οδηγεί στήν έσωτερική φιλοσοφία και σέ διαφορετική αντίληψη περί ανθρώπου και κόσμου. «Έδω δέν στρέφεται κανείς εναντίον όλων τών δυνατών έχθρών, αλλά αντίθετα γίνεται προσπάθεια παραδοχής και άποδοχής τών έχθρών αυτών.

Η 'Όμοιοπαθητική στρέφεται επίσης γύρω από τόν βασικό έσωτερικό νόμο τής πολικό-

τητας, κατά τόν όποιο τά πάντα γι' αυτόν τόν κόσμο έχουν δύο πλευρές, τή θετική και τήν άρνητική (δυναδισμός).

Χωρίς τόν θετικό πόλο δέν ύπάρχει άρνητικός. Ο διαχωρισμός δημιουργεί τς άσθένειες. Άν κατανοήσωμε τς σκοτεινές πλευρές ως δικές μας θά θεραπευθούμε πλήρως.

(β) Κέντρο Άνθρωπιστικής Ψυχολογίας, Ίδρυτής Στάθης Λάζαρης:

Έτέιου είδους τεχνική όπως ή προαναφερθείσα, φαίνεται ότι αναπτύσσεται από τήν λεγόμενη «Άνθρωπιστική Ψυχολογία», πού στήν Ελλάδα προωθεί ό Στάθης Λάζαρης - δέν σημαίνει ότι έχει σχέση μαζί του ό αναφερόμενος νηστειοθεραπευτής, ό όποιος μάλλον τά έχει μάθει στό έξωτερικό μαζί μέ τς άλλες έναλλακτικές μεθόδους εφαρμόζοντάς τες όλες μαζί!

Η λεγόμενη «άνθρωπιστική ψυχολογία» αναπτύσσει μεθόδους θεραπευτικής έργασίας του σώματος (BODYWORK), σωματοψυχικής έξισορρόπησης (POSTULAR INTERGRATION), άνθρωπιστικής ψυχολογίας-ψυχοθεραπείας.

Προσφέρει μέ άμοιδή σεμινάρια: «Άσυλο συμβουλευτικής» «Ένεργειακού μασάζ» και διεθύνει ομάδες «Έλεύθερης Έκφρασης και άυτοσχεδιασμού», Έργαστήριο έπικοινωνίας και έπαφής για ζευγάρια ομάδος, πρωτογενής όλοκλήρωση κ.ά.

(γ) Τό Ένεργειακό λεγόμενο μασάζ είναι κάτι σαν τό ΤΑΙ CHI τών μεθόδων μασάζ. Περιλαμβάνει άσκήσεις άναπνοής και προσοχής, άσκήσεις αισθητοποίησης στήν Κοσμική Ένεργεια και θεραπευτική τής «χρήσης».

Η συνεδρία άρχίζει μέ μία κατάσταση έπαφής μέ τό σώμα του άσθενούς από τόν θεραπευτή, ακολουθεί χαλάρωση. Αναπτύσσεται μέσω τής άναπνοής, ένας ύπνωτικός ρυθμός και παρουσιάζεται μία προσωρινή σύνδεση μεταξύ θεραπευτή και θεραπευομένου, οι όποιοι εισέρχονται σέ μία κοινή κατάσταση διαλογισμού. (Τό ίδιο συμβαίνει και στήν Sahaja Yoga όπως και στίς ταντρικές τεχνικές όλων τών ινδών guru ή όπουδήποτε χρησιμοποιείται ένεργοποίηση τής Kundalini, μέ ή χωρίς «σεξουαλική χημεία»).

Η ΕΤΑΙΡΙΑ ΣΚΟΠΙΑ ΚΑΙ Ο «ΠΟΛΥΣ ΟΧΛΟΣ»

υπό της κ. Άννας Μπουρδάκου

Συνήθως άκοῦμε νά γίνεται λόγος γιά τήν Σκοπιά τῶν «Μαρτύρων τοῦ Ἰεχωβά». Ὅμως αὐτό δέν εἶναι ἀληθινό. Ἡ Σκοπιά δέν ἀνήκει στοὺς «Μ.τ.Ι.», ἀλλά στόν «πιστό καί φρόνιμο δοῦλο». Ποιός εἶναι αὐτός; Ἴδου:

Στό βιβλίο τῆς ἐταιρίας «Οἱ Μάρτυρες τοῦ Ἰεχωβά. Διαγγελεῖς τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ» ἔκδοση 1993, πού κάνει ἀναφορά σέ ἄρθρα τῆς Σκοπιάς τῆς 1ης καί 15ης Ἰουλίου τοῦ 1938, διαβάζουμε στήν σελ. 219: «Ὡστόσο γιά νά εἶναι ξεκαθαρισμένα τά πράγματα, τονίστηκε πῶς, ὅταν ἡ Σκοπιά ἀναφερόταν στήν «Ἐταιρία», δέν ἐννοῦσε ἕνα ἀπλό νομικό ὄργανο, ἀλλά τό σῶμα τῶν Χριστιανῶν Χριστιανῶν οἱ ὁποῖοι εἶχαν ἰδρῦσει ἐκεῖνο τό νομικό ὄργανο καί τό χρησιμοποιοῦσαν. Συνεπῶς ἡ ἔκφραση αὐτή σήμαινε τόν «πιστό καί φρόνιμο δοῦλο» μέ τό Κυβερνῶν Σῶμα του».

Ἀκολουθεῖ ἡ δήλωση τῶν ὁπαδῶν: «Ἐμεῖς ἡ ομάδα τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ... ἀναγνωρίζουμε ὅτι ἡ κυβέρνησις τοῦ Θεοῦ εἶναι καθαρὰ θεοκρατία... καί ὅτι «Η ΕΤΑΙΡΙΑ» εἶναι ὁ ὁρατός ἐκπρόσωπος τοῦ Κυρίου στή γῆ...».

Κατ'αὐτόν τόν τρόπο «Η ΕΤΑΙΡΙΑ» - δηλαδή, ὁ πιστός καί φρόνιμος δοῦλος μέ τό Κυβερνῶν Σῶμα του- εἶναι τό «κανάλι τοῦ Θεοῦ», ὁ «ἐκπρόσωπος του στή γῆ», ὁ «ἀγωγός» του μέσω τοῦ ὁποῖου ρέουν στή γῆ τά πάντα. Κρατᾶ καλά ὅλες τίς ἀρμοδιότητες καί μάλιστα θεοκρατικά. Ἐπιβάλλει τίς ἀπόψεις του σάν ἀληθινές, ἀνεξάρτητα ἂν ἄλλες εἶναι αὐτές τώρα, διαφορετικές ἦσαν χθές, καί καινούριες θά προκύψουν αὔριο. Αὐτό δέν ἀπασχολεῖ καθόλου τήν Ἐταιρία, διότι μεθοδεύει συστηματικά τήν σκέψη τῶν ὁπαδῶν τῆς νά δέχονται ἀβασάνιστα ὁ,τιδήποτε προέρχεται ἀπό αὐτήν, τόν «ἀγωγό» τοῦ Θεοῦ, βάσει τοῦ γνωστοῦ: «ἀνταρσία ἐναντίον τοῦ “δοῦλου” εἶναι ἀνταρσία ἐναντίον τοῦ Ἰεχωβά». Μ' αὐτόν τόν τρόπο ἐκδηλώνεται ἡ καταπίεση τῆς Σκοπιάς πάνω στά θύματά τῆς καί ἀρχίζει ἡ ἐξάρτησή τους, ἡ πλήρης ὑποταγή στήν ἀπο-

λυτότητα τοῦ «δοῦλου», στό κυριαρχικό του «δικαίωμα» πάνω σε ἀνθρώπινες ψυχές! Ἔτσι, ἡ Σκοπιά εἶναι τοῦ «δοῦλου» καί ὄχι τῶν «Μαρτύρων τοῦ Ἰεχωβά». Αὐτοί, εἶναι δικοί τῆς, εἶναι τά «πρόβατα» πού τῆς ἀνήκουν, εἶναι ἕνα ἀπό τά ὑπάρχοντά τῆς, αὐτοί πού ἡ σωτηρία τους ἀπό τήν μεγάλη σφαγή τοῦ Ἀρμαγεδδῶνος ἐξαρτᾶται ἀπό τήν προσφορά τους τώρα, πνευματικά καί κατὰ γράμμα, στοὺς «πνευματικούς ἀδελφούς τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ». Δηλαδή, ἀποδοχή τῶν ἐνταλμάτων τοῦ «δοῦλου» καί ἔργο. Ἔργο: ὦρες γραμμένες στά προσωπικά δελτία, πόσα βιβλία, (βιβλιάρια καί διάφορα ἐντυπα, διαθέτει ὁ καθένας καί ἔλεγχος κατὰ διαστήματα ἀπό τοὺς ὑπευθύνους.

Τί προκύπτει; Τό «κυβερνῶν σῶμα» εἶναι ὁ ἀπόλυτος κυρίαρχος πάνω σέ ἀνθρώπους, οἱ ὁποῖοι πρέπει νά διαγράψουν κάθε τί πού δέν προέρχεται ἀπό τήν ἐταιρία. Δέν πρέπει νά ἀσχολοῦνται μέ τά κοινωνικά ζητήματα διότι αὐτά, ὑποτίθεται, ἀνήκουν στό σατανικό σύστημα πραγμάτων, πού θά καταστραφεῖ στήν φοβερή ἡμέρα τῆς μεγάλης μάχης. Δέν συμμετέχουν σέ πατριωτικές ἐκδηλώσεις, διότι δέν ὑπάρχει πατρίδα γι' αὐτούς (αὐτά ἔχουν ὑποτίθεται καταργηθεῖ, ἀφοῦ ὁ καιρός τους τελείωσε τό 1914, ὅποτε ἄρχισε νά βασιλεύει ὁ Ἰησοῦς, ἀφοῦ τότε γεννήθηκε ἡ βασιλεία), αὐτοί δέ, εἶναι «προσβευταί» τῆς κυβερνήσεως - βασιλείας τοῦ Θεοῦ στόν τόπο πού γεννήθηκαν καί κατοικοῦν. Ἐν ὀλίγοις, εἶναι ἐκπρόσωποι τοῦ «κυβερνῶντος σώματος» τῆς ἐταιρίας Σκοπιά. Τί ὑπολείπεται, μήπως ἡ οἰκογένεια; Μά αὐτή, ἐάν δέν εἶναι ἤδη «Μ.τ.Ι.», δέν ὑπολογίζεται καθόλου, διότι εἶναι ὁπαδοί τῆς ψευτικῆς θρησκείας, τῆς πόρνης τῆς Βαβυλῶνος, ἐναντίον τῆς ὁποίας πρέπει νά ὑπάρχει μῖσος συνεχές: Τό «θεοσεβές» μῖσος, νά μισοῦν ὅ,τι μισεῖ ὁ Ἰεχωβά Θεός.

Πρέπει βέβαια νά ξεκαθαριστεῖ γιά ποιόν Θεό μιλάει ἡ Σκοπιά καί πῶς τόν παρουσιάζει. Ἀκόμη ποιόν Χριστό κηρύττει, καί ὅταν ἀναφέρε-

ται στό Ἅγιο Πνεῦμα, πῶς τό πιστεύει. Φυσικά πάντοτε μέσα ἀπό τόν γραπτό της λόγο.

Ἡ ἑταιρία ἀρνεῖται τόν Τριαδικό Θεό τόν ὁποῖο καί χαρακτηρίζει Βαβυλωνιακῆς καί εἰδωλολατρικῆς προελεύσεως.

Διαβάζουμε στά ἔντυπά της ὅτι πιστεύει στόν ἕνα Θεόν τόν Πατέρα. Αὐτός εἶναι ὁ μόνος ἀληθινός Θεός, τοῦ ὁποῖου τό «προσωπικό ὄνομα» εἶναι «Ἰεχωβά». Εἶναι, λένε, ὁ Δημιουργός ὄλων τῶν πλασμάτων, ὁ Βασιλεὺς πού ἔχει τό θρόνο του στόν οὐρανό, ἐπάνω στόν ὁποῖο κάθεται καί δέν μετακινεῖται, διότι, γιά ὅ,τι θέλει νά γίνει, στέλνει τό Ἅγιο Πνεῦμα Του καί τό διεκπεραιώνει. Ἔτσι, δέν εἶναι πανταχοῦ παρών. Εἶναι αἰώνιος καί ὁ μόνος κυρίαρχος τοῦ σύμπαντος, ὅμως σύμφωνα μέ ὅσα διδάσκονται ἀπό τήν Ἑταιρία οἱ «Μ.τ.Ι.», ἐπειδή τόν Θεό τόν «προκάλεσε» ὁ Σατανᾶς στόν κῆπο τῆς Ἐδέμ, καί ἀμφισβήτησε τήν κυριαρχία του βρέθηκε ἐκτεθειμένος (ὁ Θεός!) καί ἀναγκάστηκε νά προβεῖ σέ παραχωρήσεις. Πρόκειται γιά τό «ἐπίμαχο ζήτημα». Παραχώρησε λοιπόν ὁ Θεός προθεσμία 6000 ἐτῶν στόν διάβολο γιά νά ἀποδείξει τούς ἰσχυρισμούς του. Ὁ Θεός θέτει πλέον σάν σκοπό του, νά ἀγιάσει τό ὄνομά του καί νά ἐξαλείψει τήν μομφή πού ἔχει συσσωρευθεῖ ἐπάνω σ'αυτό. Ἐπίσης νά δικαιώσει τήν διακυβέρνησή του. Χρειάζεται ὅμως χρόνο, καί ἐνῶ ὁ Σατανᾶς ἔχει ἐτοιμάσει τό σπέρμα του, ὁ Θεός προσπαθεῖ νά βρεῖ σύζυγο, ἀπό τήν ὁποία θά ἀποκτήσει τό δικό του σπέρμα, μέσω τοῦ ὁποῖου θά πολεμήσει τόν διάβολο! Ἐδῶ, ὁ διάβολος προπορεύεται τοῦ Θεοῦ. Τελικά, ὁ Ἰεχωβά ἐτοιμάζει τήν ὁμοία μέ σύζυγο ὀργάνωση (!!!), ἡ ὁποία ἀποτελεῖται ἀπό τά ὅσια οὐράνια πλάσματα. Καί τό 1914, γεννᾶται ἐξ αὐτῆς τό «ἄρρεν παιδίον» πού εἶναι ἡ Κυβέρνηση τῆς Βασιλείας καί πού ἔχει ὡς προορισμό της τήν τακτοποίηση τῶν ἐκρεμμοτήτων τῆς προηγουμένης κυβερνήσεως τοῦ Θεοῦ, μέ Βασιλέα τόν Ἰησοῦ Χριστό καί 144.000 συμβασιλεῖς καί ἱερεῖς. Ἀκόμη, ὁ Θεός, λέει ἡ Σκοπιά, ἔχει σῶμα πνευματικό, συγκεκριμένου ὅμως σχήματος ἔχει δέ καί ἐγκεφάλο....

Παιδιά τοῦ Θεοῦ εἶναι κατὰ τήν διδασκαλία τῆς Ἑταιρίας Σκοπιά, μόνον οἱ 144.000 «κεχρισμένοι», τά υπόλοιπα πλάσματά του δέν εἶναι παιδιά Του, ἴσως κάποτε καί μέ προϋποθέσεις,

νά γίνουν ἐγγόνια του, διότι θά τά υἱοθετήσει ὁ Ἰησοῦς κατὰ τό τέλος τῆς χιλιετοῦς Βασιλείας καί ἀφοῦ ὑποστοῦν μιὰ ἐπί πλέον κρίση.

Ποῖός ὅμως εἶναι γιά τήν Σκοπιά ὁ Χριστός;
 Ὅταν ἦλθε τό πλήρωμα τοῦ χρόνου, λένε, ὁ Θεός ἔστειλε τόν Υἱόν του στή γῆ. Ἔτσι ἀρχίζει νά παρουσιάζει τόν Ἰησοῦ στούς «Μ.τ.Ι.» ἡ ὀργάνωση. Αὐτόν τόν Ἰησοῦ ἄλλοτε καλοῦνται νά τόν λατρέψουν οἱ «Μ.τ.Ι.» καί ἄλλοτε ὄχι. Τῶρα ἡ ὀργάνωση τούς λέει ὄχι (ἐδῶ ὑπάρχει ἡ γνωστή δογματική ἀστάθεια τῆς Σκοπιᾶς), διότι ὁ Ἰησοῦς Χριστός κατὰ τήν διδασκαλία τῆς Σκοπιᾶς, δέν εἶναι ὁ Θεός, εἶναι κατώτερος τοῦ Πατέρα, ἕνας μικρότερος θεός, εἶναι θεῖος, τό πρῶτο δημιούργημα τοῦ Ἰεχωβά. Εἶναι ἐκεῖνος πού τόν γέννησε ὁ Ἰεχωβά μέ τό ἅγιο Πνεῦμα του στόν Ἰορδάνη ποταμό. Ἐκεῖ προσδιορίστηκε ὡς ἐκεῖνος πού εἶχε σταλεῖ ἀπό τήν πνευματική ὀργάνωση, (δηλαδή τή σύζυγο τοῦ Ἰεχωβά) πού βρίσκεται στόν οὐρανό.

Ἡ ἔλευσή του δέν ἔχει σκοπό τήν σωτηρία τοῦ ἀνθρώπου, αὐτό εἶναι δευτερεύον. Κατὰ τήν Ἑταιρία σάν πρῶτο μέλημα του, ὁ Ἰησοῦς ἔχει νά ἀγιάσει τό ὄνομα τοῦ Ἰεχωβά καί νά δικαιώσει τήν διακυβέρνησή του - στήν κυριαρχία του. Ἐπειδή δέ στήν πορεία, ἔδειξε πιστότητα στόν Πατέρα του καί κράτησε ἀκεραιότητα, κέρδισε τήν ἀθανασία.

Στό βιβλίο της «Μπορεῖτε νά ζητε γιά πάντα στόν παράδεισο στή γῆ», ἡ Σκοπιά παρουσιάζει μιὰ εἰκόνα μέ μιὰ ζυγαριά. Στόν ἕνα δίσκο εἶναι ὁ Ἰησοῦς Χριστός καί στόν ἄλλο ὁ Ἀδάμ καί ἔχει γιά λεξάντα: ὁ Ἰησοῦς, τό ἰσοδύναμο τοῦ Ἀδάμ. Κατά ποία ἔννοια εἶναι «ἰσοδύναμο»; Ὁ Ἀδάμ λέει ἡ Γραφή εἶναι δημιούργημα, ὁ Υἱός δημιουργός. Ὁ Ἀδάμ εἶναι ἐκ τῆς γῆς καί ὅταν πέθανε στή γῆ πάλι ἐπέστρεψε. Ὁ Ἰησοῦς σάν Λόγος γεννᾶται προαιωνίως ἀπό τόν Πατέρα. Σάν ἄνθρωπος γεννᾶται στή γῆ ἐκ Πνεύματος Ἁγίου καί Μαρίας τῆς Παρθένου. Πεθαίνει στόν σταυρό, ἀνίσταται ἐκ τῶν νεκρῶν καί ἐν δόξῃ ἀνέρχεται στόν οὐρανό. Ποῦ λοιπόν τό ἰσοδύναμο τοῦ Ἀδάμ; Ἀκόμη στό ἴδιο βιβλίο στήν σελ. 119, ὑπάρχουν δύο εἰκόνες, ἡ μία εἰκονίζει τόν Ἰησοῦ ὡς βρέφος στήν ἀγκυλιά τῆς Παρθένου καί ἡ ἄλλη ἔχει ἕναν βασιλιά μέ ἕνα ὑψωμένο σπαθί ἐπάνω σέ ἕνα ἄλογο καί ρωτᾶ: πῶς βλέ-

πετε τόν Ἰησοῦ, σάν νικηφόρο διασιλιά ἢ σάν ἀδοήθητο μωρό; Φυσικά τό κείμενο ἀναλύει τήν θριαμβευτική του νίκη ὅταν θά συντριῖπει ὅλους καί ὅλα ἐκτός Σκοπιᾶς.

Ἄκόμη ὁ Ἰησοῦς Χριστός τῆς εταιρίας δέν «διστάζει νά δεχθεῖ τήν ἀποστολή γιά ὑπηρεσία στήν «ἐξυψωμένη ὀργάνωση» τοῦ Ἰεχωβά. Ὡστε εἶναι καί ὑπηρετής τῆς ἐξυψωμένης ὀργανώσεως ὁ Ἰησοῦς; Αὐτόν τόν Ἰησοῦ, τόν ὑπηρετή τῆς Σκοπιᾶς, καλοῦνται οἱ «Μ.τ.Ι.» νά πιστεύσουν, καί παραταῦτα, ὀνομάζονται ἀπό τήν Σκοπιᾶ «Χριστιανοί Μ.τ.Ι.»

Κατά ποίαν ἔννοια ὅμως εἶναι Χριστιανοί, ἀφοῦ δέν εἶναι μέλη τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ; Ἄκόμη, εἶναι σωστό, βάση τῶν διδασκῶν τῆς Σκοπιᾶς γιά τό πρόσωπο τοῦ Ἰησοῦ, νά φέρουν τό ὄνομα ἑνός κτίσματος; Ὁ Χριστός τῆς Σκοπιᾶς εἶναι ὁ Ἰησοῦς τῆς Γραφῆς; Κάθε ἄλλο. Ὅσο γιά τό Ἅγιο Πνεῦμα, κατά τήν εταιρία, δέν ὑπάρχει σάν πρόσωπο. Δέν εἶναι Θεός, εἶναι ἡ ἀπρόσωπος ἐνεργός δύναμη τοῦ Θεοῦ! Εἶναι σάν τόν ἠλεκτρισμό ἑνός ἐργοστασίου ἠλεκτρικῆς ἐνεργείας, πού ἐνῶ βρίσκεται σέ κάποια πόλη ἐξαποστέλει τόν ἠλεκτρισμό σέ ὅλη τή χώρα. Εἶναι σάν τήν αὔρα, σάν τόν ἄνεμο, σάν τήν θύελλα κ.λπ. Ἐνῶ γιά μᾶς τούς Χριστιανούς, τό Ἅγιο Πνεῦμα, εἶναι προσωπική καί ἐνσυνείδητη ὑπόσταση, Θεός τέλειος πού ἰκετεύει ὑπέρ ἡμῶν στόν Θεό - Πατέρα μέ στεναγμούς ἀλαλήτους (Ρωμ. Η' 26). Ἡ δε βλασφημία ἐναντίον τοῦ Ἁγίου Πνεύματος γιά τήν ὁποία ὁ Ἰησοῦς τονίζει ὅτι δέν συγχωρεῖται (Ματθ. ΙΒ' 30-32), ἡ Σκοπιᾶ λέει, ὅτι εἶναι ἡ μή ὑπακοή στους ἀδελφούς τοῦ Χριστοῦ, στους 144.000, ἐκ μέρους τῶν ὀπαδῶν τῆς. Ἔτσι ἔχουν τά πράγματα, «δογματικά» γιά τήν Σκοπιᾶ καί αὐτά ἐπιβάλλει στόν «πολύ ὄχλο». Τί νά κάνουν οἱ δύστυχοι, τί τούς μένει, καί ἀπό ποῦ νά κρατηθοῦν;

ῥωρες ὀλόκληρες μελέτης γιά νά μάθουν γιά ἕνα Θεό Πατέρα, ἀπόμακρο, ἀκίνητο, μέ τά δικά του προβλήματα πού τόν ἀπασχολοῦν, μέ ἕνα Σατανᾶ στή μέση ἕως τό 1914 πού ἐκδιώχθηκε ἀπό τόν οὐρανό καί ἦλθε στή γῆ. Ἐκτεθειμένος καί προσβεβλημένος ὁ Θεός (στίς διάνοιες τῶν

ἀγγέλων...) περιμένει ἀπό τούς ὀπαδούς τοῦ «ἀγωγοῦ» του, νά τρέχουν γιά νά τόν δικαιώσουν, αὐτόν πού σέ τελευταῖα ἀνάλυση δέν εἶναι Πατέρας τους.

Ἐναν Ἰησοῦ, ὁ ὁποῖος δέν εἶναι Θεός, εἶναι ὅμως ἐκτελεστής, πού τόν φοβοῦνται, γιατί θά τούς κρίνει ἀνάλογα μέ τήν στάση πού κρατοῦν πρὸς τούς ἀδελφούς του (Σκοπιᾶ 15-1-2000), **ἐπομένως δέν εἶναι σωτήρας τους, ἀφοῦ ἡ σωτηρία τους ἐξαρτᾶται ἀπό τόν «πιστό καί φρόνιμο δούλο».**

Καί τό Ἅγιο Πνεῦμα τό ἀπρόσωπο τούς λέγει ὅτι εἶναι ἐκεῖνο πού τούς κινεῖ στό νά κηρύττουν.

Ἐραγε οἱ «Μ.τ.Ι.» γνωρίζουν τουλάχιστον τί εἶναι οἱ ἴδιοι; Ἐάν ἐρωτηθοῦν, ἀπαντοῦν μέ ἄνεση: εἴμαστε ὅμως «Χριστιανοί Μ.τ.Ι.» βρισκόμαστε στήν ἀλήθεια. Αὐτό γιά τόν κόσμο. Τό βέβαιο ὅμως εἶναι ὅτι γνωρίζουν τί δέν εἶναι. Ἐχει φροντίσει γι' αὐτό ἡ Σκοπιᾶ καί μάλιστα πολύ καλά. Δέν εἶναι σῶμα Χριστοῦ, δέν εἶναι μέλη τῆς ἐκκλησίας του, ἀνήκουν στήν Παλαιά Διαθήκη, ἐκεῖ τούς τοποθετεῖ ἡ Σκοπιᾶ καί αὐτοί τό ἀποδέχονται.

Αὐτό ὅμως εἶναι τραγικό, εἶναι μιά ὀδυνηρή πραγματικότητα, καί δέν εἶναι δυνατόν νά τό ἀγνοήσουμε. Ἀκούγεται πολλές φορές ἀπό τίς οἰκογένειες τῶν ὀπαδῶν τῆς Σκοπιᾶς: δέν ἀναγνωρίζω τόν ἢ τήν σύζυγό μου, τό παιδί μου εἶναι κάποιο ἄλλο ἄτομο. Καί βέβαια εἶναι διαφορετικό, εἶναι τό δημιούργημα τῆς Σκοπιᾶς. Δέν παύει ὅμως νά εἶναι ἕνα πλάσμα τοῦ Θεοῦ, πού γιά κάποιο λόγο ξέφυγε ἀπό τήν πορεία του γιά νά ἐνταχθεῖ στό κοπάδι τοῦ «πιστοῦ καί φρόνιμου δούλου» τοῦ ὁποίου εἶναι ἰδιοκτησία. Εἶναι οἱ «μάρτυρες τῆς Σκοπιᾶς» καί ὄχι τοῦ Ἰεχωβά. Ἐχουν τά χαρακτηριστικά τοῦ ἀνθρώπου τῆς πώσεως, ὅπως ὅλοι μας, δίχως ὅμως τήν δυνατότητα τῆς ἐν Χριστῶ καινῆς κτίσεως. Αὐτό δέν τούς ἐπιτρέπεται, εἶναι ὄντα δευτέρας κατηγορίας. Δέν εἶναι «τέκνα Θεοῦ», εἶναι ὁ «πολύς ὄχλος» πού ἂν θά εἶναι γιά ζωή ἢ γιά θάνατο αὐτό ἐξαρτᾶται ἀπό τόν «δοῦλο», δηλ. τήν Ἐταιρία.

ΑΙΡΕΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΥΝΔΙΚΑΤΑ ΤΟΥ ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΣ

Άποσπάσματα όμιλης του κ. Στ. Ταμάσιου,
Στρατιωτικού Εισαγγελέως τής Κύπρου,
στήν ΙΑ΄ Πανορθόδοξη Συνδιάσκεψη
γιά θέματα Αιρέσεων και Παραθρησκείας

Θερμά συγχαρητήρια αξίζουν στην δημοσιογράφο κα Βικτωρία Ντακουνάκη και στην έφημερίδα Άπογευματινή τής Κυριακής, γιά τήν ευαισθησία τους στην προβολή του κειμένου πού ακολουθεϊ και πού στην ώς άνω Συνδιάσκεψη, έθεσε πραγματικά τόν δάκτυλον «επί τόν τύπον τών ήλων». Μέ τήν ευκαιρία, θά θέλαμε νά έκφράσουμε πρós τήν έφημερίδα αυτή τήν όλοθερμη ευχή μας νά λάβη σοβαρά ύπ' όψη της ότι στενά συνδεδεμένο μέ τήν «New Age» και τίς σχέσεις έξαρτήσεως-ύποδουλώσεως, πού αυτή καλλιεργεί μέ τά θύματα τών όργανώσεών της, εϊναι και τό κίνημα νεο-ειδωλολατρίας/άρχαιο-λατρίας, πού φθείρει και άποπροσανατολίζει τόσο τόν κάθε συγκεκριμένο άνθρωπο, όσο και γενικώτερα τήν κοινωνία μας.

Άλλά ιδού, όσα συγκλονιστικά ανέπτυξε ό Εισαγγελεύς κ. Ταμάσιος στην ΙΑ΄ Πανορθόδοξη Συνδιάσκεψη, όπως τά παρουσίασε στό έλληνικό αναγνωστικό κοινό ό δημοσιογράφος κα Νταγκουνάκη:

Η πιό επικίνδυνη μορφή όργανωμένου έγκλήματος σέ παγκόσμια κλίμακα συντελεϊται στίς μέρες μας από τίς καταστροφικές σέκτες (destructive cults) ή «καταστροφικές λατρείες», όπως αποδίδεται ό όρος στά έλληνικά. Καί περιλαμβάνει: από δολοφονίες, άπαγωγές, έξαναγκαστική άσιτία, εννουχισμό και παντός είδους κακοποίηση, μέχρι λαθρεμπόριο όπλων και ναρκωτικών, κατασκοπεία, χρήση μέσων βιολογικού πολέμου και άπόπειρα πρόκλησης πολέμου μεταξύ κρατών!...

Στά έπόμενα δέκα χρόνια, μάλιστα, αναμένεται ό τι οί καταστροφικές σέκτες θά αναλάβουν τό έργο τών συνδικάτων του έγκλήματος και θά άποτελούν τή μεγαλύτερη έγκληματική όμάδα.... Ό τζίρος, άλλωστε, άρκετών τέτοιων όργανώσεων εκτιμάται ό τι υπερβαίνει άκόμη και τόν προύπολογισμό μεγάλων χωρών!...

Τά συγκλονιστικά αυτά στοιχεία κατέθεσε στην ΙΑ΄ Πανορθόδοξη Συνδιάσκεψη γιά θέματα Αιρέσεων και Παραθρησκείας ό στρατιωτικός εισαγγελέας Κύπρου, κ. Στέλιος Ταμάσιος. Καί έπεσήμανε τήν ανάγκη άμεσης «έπιστράτευσης» κυβερνητικών και κοινωνικών φορέων γιά τήν άντιμετώπιση του τρομακτικού φαινομένου. Αυτό άλλωστε, έπεσήμανε πρós τήν πολιτεία και ό ίδιος ό Άρχιεπίσκοπος κ. Χριστόδουλος μέ τίς δύο πρόσφατες έπιστολές του πρós τόν πρόεδρο τής Βουλής Α. Κακλαμάνη και τόν Υπουργό Παιδείας Γ. Άρσένη.

Όστόσο, παρά τίς συνεχείς έπισημάνσεις αλλά και τίς σχετικές συστάσεις του Συμβουλίου τής Ευρώπης, παρά τό ό τι στή χώρα μας υπάρχουν περισσότερες από 500 τέτοιες όργανώσεις, και στό παρελθόν θρηγήσαμε θύματα, και παρά τό γεγονός ό τι ή εισαγγελική έρευνα άποκάλυψε - σέ κάποιες περιπτώσεις- ευρήματα άντεθνηκής και κατασκοπευτικής δράσης, κανένα μέτρο δέν έχει ληφθει!... Έτσι, άντίθετα από άλλες ευρωπαϊκές χώρες, ή Ελλάδα παραμένει τραγικά άνοχύρωτη άπέναντι σέ επικίνδυνες όμάδες, πού συχνά κρύβονται πίσω από τό μανδύα τής θρησκείας.... Ένώ οί έκατοντάδες Έλληνες γονεϊς πού έχασαν τά παιδιά τους σέ τέτοιες όργανώσεις συνεχίζουν, μάταια, νά ψάχνουν κάποια κρατική ύπηρεσία γιά νά ζητήσουν στήριξη και βοήθεια....

Άλλά... έως πότε; Καί γιατί;....

α) Ό άπολογισμός του αίματος

Έλάχιστο δείγμα, 22 μόλις περιστατικών «σεκτικού έγκλήματος», και μόνον εκείνων πού σχετίζονται μέ τήν άφαίρεση ζωής... Ίκανό, όμως νά προκαλέσει τρόμο, καθώς «στάζει αίμα» από θανάτους πού συνέβησαν στό όνομα κάποιας διαστροφικής άναζήτησης έξουσίας, χρήματος, ή μιās δήθεν αλήθειας....

1. «Ναός του Λαού» στη Γουιάνα, μέ αρχηγό τον **Τζίμ Τζούντς**. Περίπου 1000 όπαδοί αυτόδηλητηριάστηκαν στίς 18-11-1998. Κι ανάμεσά τους πολλά μικρά παιδιά πού φονεύθηκαν!...

2. Σέκτα στήν Ίνδονησία, μέ πιθανά μέλη και στρατιωτικούς, φόνευσε 140 άτομα.

3. **Ντέιδιντ Κορές**, ό ...«προφήτης τής αιώνιας σωτηρίας», στό Γουάκο του Τέξας. Τό 1993 όδήγησε τούς όπαδούς του στήν καταστροφή: 95 άτομα κήκαν ζωντανά. Μεταξύ τους και 17 παιδιά!...

4. «Τάγμα του Ναού του Ήλιου», του **Λίκ Ζουρέ**. Συνολικά 74 νεκροί από όμαδικές αυτοκτονίες-φόνους, τό διάστημα από τό 1994 έως τό 1997.

5. «Πύλη του Ούρανοϋ». Όμαδική αυτοκτονία 39 μελών. Άνάμεσά τους κι επιστήμονες...

6. «Οί Άνθρωποι του Κροκόδειλου» από τό Κογκό. Νεκροί 33.

7. **Jombola Cult**. Νεκροί πάνω από 30.

8. «Η Έκκλησία των Άμνων του Θεοϋ», του νέο-πολυγαμικού μορμόνου **Ε. Μπαρόν**. Νεκροί, τουλάχιστον 20. Κι άλλοι 4 δολοφονημένοι τό 1998, άπ' τό γιό του και διάδοχό του, **Α. Μπαρόν**.

9. **Άντόλφο Ντέ Τζίζους Κονστάνζο και Σάρα Αλντρέτε**. Νεκροί 24.

10. «Κοινότητα τής Ύπερτατης Άλήθειας» του γκουρού **Σόκο Άσαχάρα**. Δεκαοκτώ νεκροί και 5.000 τραυματίες άνύποπτοι πολίτες, από δηλητηριώδη άέρια πού διοχέτευσε ή σέκτα, στό μετρό του Τόκιο, τό 1995.

11. «Φονιάδες τής Ζέμπρα». Νεκροί 15.

12. «Ναός τής Άγάπης του **Γιαχβέ Μπεν Γιαχβέ**». Νεκροί πάνω από 14.

13. «Θρησκεία τής Άλήθειας» στήν Τιχουάνα. Δώδεκα άνθρωποι, τό 1990, ήπιαν φρουτοποτό μέ βιομηχανικό οινόπνευμα και πέθαναν.

14. «Η Οικογένεια» του **Τσάρλς Μάνσον**. Δολοφόνησε περισσότερους από έννέα άνθρώπους.

15. «Ripper Crew». Νεκροί 18.

16. «Έκκλησία τής Αιώνιας Ζωής», στή Ν. Κορέα. Νεκροί 7, τό 1998.

17. «Διεθνής Έκκλησία Πεντηκοστιανών» τής Βραζιλίας. Νεκροί 6, τό 1998.

18. «Σατανιστική Σιδηριανή Λατρεία». Πέντε

νεαρά άγόρια και κορίτσια νεκρά από πνιγμό, πού άποτελοϋσε τον τρόπο... μνήσεως στον 7ο βαθμό! Επίσης, 36 νέοι 12 έως 22 χρόνων κρεμάστηκαν από δέντρα και πέθαναν!...

19. «Έκκλησία των Άγίων των Τελευταίων Ημερών». Αρχηγός ό **Τζέφρι Λάνγκτον**, πού χτύπαγε τά παιδιά του κοινοδίου μέ κοντάρια, έβαζε τίς γυναίκες νά χορεύουν γυμνές, ένώ εκείνος τριβόταν μέ... περιπτώματα! Τό 1987 στό Όχάιο, αυτός και τά μέλη του περιμέναν νά συναντήσουν... τό Θεό και νά δοϋν τήν συντέλεια!... "Όταν κάτι τέτοιο φυσικά δέν συνέβη, πυροδόλησε και σκότωσε τήν πενταμελή οικογένεια Aveyry, για νά κατευνάσει τό θυμό του Θεοϋ!.. Η ύπόθεση άποκαλύφθηκε τό 1990 και ό **Λάνγκτον** καταδικάστηκε σέ θάνατο.

20. Όμάδα «Μούβ». Τό 1985 σέ σύγκρουση των μελών μέ τήν άστυνομία, σκοτώθηκαν 11 άτομα κι έγιναν ζημιές 10.000.000 δολαρίων.

21. «Άθλητική Έκκλησία» στό Πόρτλαντ. Η αρχηγός **Ε. Μπράουαντ** και 8 μέλη, συνελήφθησαν τό 1991, για τή δολοφονία μιās όκτάχρονης μικρούλας και τίς συνθήκες δουλείας πού έπέβαλλαν σ' άλλα παιδιά.

22. Τά γεγονότα τής Παλλήνης και ή τετραπλή αυτοκτονία γυναικών στήν Κύπρο τό 1992, λόγω έμπλοκής τους μέ μάγους και σατανιστές...

6) Συνδικάτα έγκλήματος στό όνομα κάποιου... Θεοϋ

Τό «Σεκτικό έγκλημα», πού άποκάλυψε ό εισαγγελέας κ. **Σ. Ταμάσιος**, έλαβε τά τελευταία χρόνια **τρομακτική έκταση και έξαρση**. Παραμένει, όμως, ιδιαίτερα δύσκολο στήν άντιμετώπιση του.

Άφ' ενός, επειδή πρόκειται για έναν καινούριο τομέα έγκληματολογικής έπισκόπησης. Κι άφ' έτέρου, επειδή κυριαρχοϋν σ' αυτόν **πολύ έφευρετικές έγκληματικές διάνοιες πού εκπαιδϋνται νά καμουφλάρονται και νά εξαφανίζονται ίχνη...** Όστόσο, μπορεί νά χωριστεί σέ τρεις μεγάλες κατηγορίες:

1. Στά κοινά έγκλήματα πού διαπράττονται κατά τήν διάρκεια τελετουργίας ή κατά τήν επίδιώξη των σκοπών τής σέκτας. Συνήθως συντελούνται σέ άπόκρυφα και άπρόσιτα μέρη, γι' αυτό και άποκαλύπτονται πολύ άργά. Άλλά κι

όταν έξιχνιάζονται, δέν αποδεικνύονται, εξαιτίας της άπροθυμίας των μαρτύρων που διακατέχονται από ισχυρό φόβο. Καί τέτοια είναι:

- **Ή ανθρώπινη θυσία**, κυρίως από σατανιστές.

- **Ή πρόκληση θανάτου** κατά τή διάρκεια έξορκισμών.

- **Ή σωματική βία**, ή στέρηση προσωπικής έλευθερίας, ή άπαγωγή.

- **Ή αυτοκτονία**, ύστερα από συγκεκριμένες οδηγίες των άρχηγών.

- **Ή σεξουαλική έκμετάλλευση** υπό μορφή σεξουαλικής τελετουργίας. Χαρακτηριστικό είναι ότι μόλις τόν περασμένο Μάιο, ή καναδική έφημερίδα «Edmonton Sun», αποκάλυψε ότι οι άντρες μιās σέκτας στό Rocky Mountain House, παρέδιδαν τίς συζύγους τους για σέξ στόν άρχηγό, ως απόδειξη άφοσίωσής τους!... Καί τέτοιες «χειραγωγικές ομάδες» μόνον στήν συγκεκριμένη περιοχή του Καναδά, υπάρχουν 300-500!...

- **Ή οικονομική έκμετάλλευση** και οι άπάτες σέ βάρος των μελών. Οι καταγγελίες σέ διεθνή κλίμακα είναι πάμπολλες.

Γνωστά είναι έξάλλου και τό όσα δημοσιοποιήθηκαν για τό σαηντολογικό σωματείο ΚΕΦΕ-πού κηρύχθηκε παράνομο- και για τά ποσά των δολλαρίων που ύποχρεώθηκε να επιστρέψει στους έξαπατηθέντες, ύστερα από δικαστικές διαδικασίες.

Γενικά, ό κύκλος εργασιών των «οικονομικών» σεκτών, εκτιμάται ότι υπερβαίνει κατά πολύ, άκόμη και τόν προϋπολογισμό μεγάλων κρατών. Λ.χ. ό Μάστερ Ντάνγκ, άρχηγός της «Πνευματικής Άνθρώπινης Πύργκα», γνωστής και ως «Άνθρώπινη Παγκόσμια Ένέργεια» (HUE), μόνον στό Βέλγιο άποκόμισε κέρδη πέραν του ενός έκατομμυρίου δολλαρίων!...

Κι αυτό, από τίς όμιλίες και τήν προσφορά θεραπειών μέ επίθεση των χειρών, για... κάθε νόσο, σέ διάφορες χώρες! Ή βελγική άστυνομία εξέδωσε ένταλμα σύλληψης για παράνομη εξέταση θεραπειών και καταδολίευση... Ήδη, όμως, ή HUE, άναφερόταν στήν ειδική έκθεση της Γαλλικής Έθνοσυνέλευσης, ως ό μεγαλύτερος όργανισμός της «Νέας Έποχής», στή Γαλλία.

2. Στή δεύτερη κατηγορία -άνεφερε ό κ. Ταμάσιος- ύπάγεται τό κοινό έγκλημα που δια-

πράττεται λόγω έπηρεασμού απ' τό δόγμα ή τους κανονισμούς της σέκτας.

Όπως:

- **Φόνος από άπόγνωση** και τρέλα. Στίς 13 Σεπτεμβρίου, τό πρακτορείο «Ρώητερ» μετέδωσε ότι τά μέλη μιās σέκτας στήν Ίνδονησία χτύπησαν μέχρι θανάτου τρία άλλα μέλη. Καί τουτο διότι, τους είχε ειπωθή ότι στίς 9 Σεπτεμβρίου ώρα 9 τό πρωί θα έπήρχετο τό τέλος του κόσμου, μέ άποτέλεσμα να πουλήσουν όλα τά ύπάρχοντά τους!...

- **Πρόκληση θανάτου** λόγω άρνησης να γίνει μετάγγιση αίματος προς τό άτομο που κινδυνεύει.

- **Πρόκληση θανάτου** ή σοβαρής σωματικής - ψυχικής βλάβης, από άρνηση ιατρικής φροντίδας και φαρμακευτικών μέσων της κλασσικής έπιστήμης.

- **Πρόκληση αυτοκτονίας**, όχι ύστερα από ρητές οδηγίες των άρχηγών, αλλά λόγω έπηρεασμού από τή διδασκαλία της ομάδας.

3. Ή τρίτη κατηγορία περιλαμβάνει τά κοινά έγκλήματα που διαπράττονται υπό τήν κάλυψη της σέκτας, και τά όποια έχουν έπισημανθή πλειστάκις από τίς άστυνομίες διαφόρων χωρών. Μνημονεύονται επίσης σέ γενικές γραμμές, σέ εκθέσεις Ευρωπαϊκών Όργανισμών, του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της Ευρώπης. Πρόκειται για:

- **λαθρεμπόριο** όπλων

- **διακίνηση** και έμπορία ναρκωτικών

- **παράνομη διακίνηση χρυσοϋ, πολύτιμων λίθων** κ.ά.

- **οικονομικές άπάτες** και φοροδιαφυγή

- **κατασκοπεία**, ή κατ' έπέκταση προδοσία της χώρας.

γ) Όλοκληρωτικά δόγματα

Στό «**Σεκτικό** έγκλημα» περιλαμβάνονται επίσης ό εύνουχισμός, ή περιτομή σέ άντρες και γυναίκες, ή έξαναγκαστική αίτια, ή τρομοκρατία, ό εκδιασμός, ή χειραγώγηση, ή εκμετάλλευση κάθε τύπου, ή στέρηση παιδείας στά παιδιά, ή σωματική βία, ή καταδολίευση, ή παραπλάνηση, ή κατήχηση σέ ολοκληρωτικά δόγματα, ή πρόκληση διάλυσης οικογενειών κ.ά.

Όστόσο, ύπάρχουν και τά έγκλήματα κατά των κοινωνιών γενικότερα, όπως ή χρήση δηλη-

τηριωδών αερίων, ή χρήση μέσων βιολογικού πολέμου, ή υποκίνηση ή ή μεθοδευμένη απόπειρα πρόκλησης πολέμου μεταξύ κρατών.

δ) Ειδικές αστυνομικές μονάδες

Ἀπέναντι σ' αὐτήν τήν αὐξανόμενη σύγχρονη τρομοκρατική ἀπειλή -ἐπεσήμανε ὁ στρατιωτικός εισαγγελέας- ἔχουν ὑπάρξει ἐνέργειες, συστάσεις καί ψηφίσματα ἀπό τό Εὐρωκοινοβούλιο καί ἀπό τό Συμβούλιο τῆς Εὐρώπης. Μέ πίο πρόσφατη, τή Σύσταση Recommendation 1412, στίς 22 Ἰουνίου, πού υἱοθετήθηκε μέ παμψηφία τῶν 286 μελῶν της. Καί ἡ ὁποία, ἐκτός τῶν ἄλλων, εἰσηγείται καί τήν οἰκονομική στήριξη σχετικῶν κέντρων πληροφόρησης στήν Κεντρική καί Ἀνατολική Εὐρώπη, ἀλλά καί τή δημιουργία ἐνός Εὐρωπαϊκοῦ Παρατηρητηρίου, γιά τήν ἔρευνα τῶν ὁμάδων αὐτῶν. Ἀξιόλογα εἶναι, ἐπίσης τά μέτρα πού ἔλαβε τό γαλλικό ὑπουργεῖο Δικαιο-

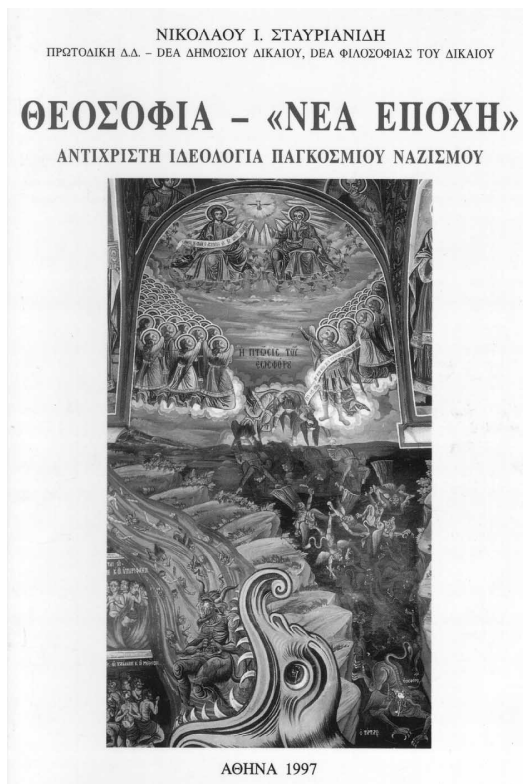
σύνης, ἀλλά καί ἡ δημιουργία εἰδικῶν αστυνομικῶν ὁμάδων στίς ΗΠΑ, τό Βέλγιο κ.ἄ.

ε) Ἄμεσα μέτρα

Ὡστόσο -κατέληξε ὁ κ. Ταμάσιος- εἶναι ἀναγκαία ἡ συστράτευση κυβερνήσεων, ἐκκλησίας, κοινωνικῶν ὀργανισμῶν καί φορέων τῆς νεολαίας. Καθώς, σύμφωνα μέ ἐκτίμηση τῶν στοιχείων πού ἀναφέρθηκαν στό Συνέδριο «Violencia '98» στή Βενεζουέλα, οἱ σέκτες πρόκειται νά ἐπιδοθοῦν σέ ἐπενδύσεις γῆς, πετρελαίου, στρατηγικῶν ὀρυκτῶν, βαρῶν μηχανημάτων καί μέσων ἐνημέρωσης.

Προβλέπεται, ἐπίσης, νά ἀναλάβουν, στά ἐπόμενα 10 χρόνια, τό ἔργο τῶν συνδικάτων τοῦ ἐγκλήματος καί νά ἀποτελέσουν τή μεγαλύτερη ὀργανωμένη ἐγκληματική ὁμάδα.

Ἐπομένως, ἡ λήψη μέτρων πρέπει νά γίνει ἄμεσα καί προτοῦ νά εἶναι, ἤδη, πολύ ἀργά....

«Ὁ θρησκευτικός πλουραλισμός ὡς πολιτικο-ἰδεολογικόν ἀπόλυτον δόγμα, τό ὁποῖον ἐγείρει ἀξιώσεις παγκοσμιότητος καί ὑποχρεωτικότητος, δέν πρέπει καί (φυσικῶ τῷ λόγῳ) δέν πρόκειται νά γίνῃ δεκτός ὑπό τῶν ὀρθοδόξων χριστιανῶν. Εἰς τόν ἐξαναγκαστικόν θρησκευτικόν πλουραλισμόν ἀντιπαραθέτουμεν τήν κοινωνίαν προσώπων. Εἰς τήν πλουμιστήν πολυμορφίαν ἀπόψεων ἀντιπαραθέτουμεν τό αἶτημα τῆς ἀναζητήσεως τῆς ἀληθείας καί τῆς ἀληθοῦς δικαιοσύνης, ὄχι διά νά τά χρησιμοποιήσωμεν, ἀλλά διά νά ζήσωμεν ἐν Ἀληθείᾳ καί Δικαιοσύνῃ. Εἰς τήν ἐν ὀνόματι τῆς ἀτομοκεντρικῆς ἐλευθερίας κατάλυσιν πράγματι τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων, ἀντιπαραθέτουμεν τās ἐντολάς τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καί τόν σεβασμόν, τήν φροντίδα, τήν ἀγάπην διά τόν πλησίον.

Ὁφείλωμεν νά μῆ ἐγκαταλείψωμεν τήν πίστιν μας, τόν πνευματικόν πλοῦτον μας καί τά δικαιώματα τοῦ πλησίον, νά μῆ λάβωμεν ἀντ' αὐτῶν, ἀντιστοίχως, πλουραλισμόν παραθρησκευιῶν, ἀδιεξόδους ὑπαρξιακάς ἀναζητήσεις τῆς νεότητος καί ὀλοκληρωτισμόν.

Ὁ ἀπόλυτος θρησκευτικός πλουραλισμός σημαίνει πλουραλισμόν παραθρησκευιῶν ὄχι ἀπλῶς θρησκευιῶν. Ὁ θρησκευ-

τικός πλουραλισμός ὡς κρατική ἰδεολογία εἶναι ἡ πηγὴ ὄλων τῶν ἐγκληματικῶν καί ἐγκληματογόνων δογμάτων τῆς παραθρησκείας, εἶναι ἡ αἰτία τῆς διαστροφῆς τῆς λειτουργίας τῶν κρατικῶν καί κοινωνικῶν θεσμῶν, εἶναι ὁ ὑπ' ἀριθμόν ἓνα δημόσιος κίνδυνος, εἶναι τό νεοεποχίτικον φασιστικόν δόγμα τό ὁποῖον καλύπτεται κάτω ἀπό τό προσωπεῖον μιᾶς ψευδωνύμου «ἐλευθερίας» ἐνός ἐξανδραποδισομένου ἀνθρώπου.»

ΕΙΔΗΣΕΙΣ – ΣΧΟΛΙΑ

AUM SHINRI KYO - TOKYO

Στις 19 Ιανουαρίου 2000 τό CNN μετέδωσε μία λίαν άνησυχητική είδηση από τό INTPNET και συγκεκριμένα από τήν σελίδα ASIA NOW (Ασία τώρα). Η τρομερή όργάνωση Aum Shinri Kyo κάνει τήν επανεμφάνισή της. Η ίδια ή όργάνωση δηλώνει ότι αλλάζει και όνομα στά πλαίσια τής αναδιοργάνώσεώς της. Τό νέο όνομα τής όργάνωσης είναι ALEPH και όπως δηλώνουν οι ίδιοι πρόκειται για τό πρώτο γράμμα του Έβραϊκού Άλφαθήτου. Για πρώτη φορά ή «σέκτα» παραδέχτηκε ότι ό χαρισματικός της ήγέτης Shoko Asahara είχε αναμιχθεί στην θανατηφόρα τρομοκρατική ενέργεια με δηλητηριώδες άέριο στό μετρό του Τόκκυ τό 1995, ή όποια είχε ως άποτέλεσμα τόν θάνατο 12 ανθρώπων και τόν τραυματισμό έκατοντάδων. Ό ήλικίας 44 έτών (πρώην;) γκουρού είναι ύπόδικος ως ό ιθύνων νοϋς τής επίθεσης με τό δηλητηριώδες άέριο. Σέ δήλωσή της ή όργάνωση παραδέχτηκε ότι ευθύνεται για τήν τραγωδία και ότι λυπάται τόσο για τά θύματα όσο και για τίς οικογένειές τους, τίς όποίες προτίθεται νά αποζημιώσει.

Σύμφωνα με τό περιοδικό BULLES τό όποιο εκδίδει ή Γαλλική Πρωτοβουλία UNADFI, ή έφημερίδα LE FIGARO σέ άρθρο της στίς 24.7.99 αναφέρει ότι ή όργάνωση του Shoko Asahara, AUM SHINRI KYO επανοργανώνεται κάτω από τό καινούργιο της όνομα ALEPH. Κατ'άλλη πάλι πληροφορία από τήν Άμερικανική Πρωτοβουλία Factnet Newsletter με ήμερομηνία 1.10.1998, άρχηγός τής όργάνωσης είναι πλέον ή κόρη του Asahara, Rika Matsumoto. Τό περιοδικό στό άρθρο του αναφέρεται και στην μεγάλη άκίνητη περιουσία τής όργάνωσης άνάμεσα στην όποια και ένα εργοστάσιο κοντά στό Τόκκυ. Η AUM SHINRI KYO άριθμεί σήμερα 5.000 όπαδούς και βρίσκεται σέ δραστηριότητα στην Ρωσία, στην Ουκρανία στό Μπελαρούς και στό Καζακστάν.

Τί σχόλιο πλέον μπορεϊ νά κάνει κανείς για τά παραπάνω από τήν στιγμή κατά τήν όποια ή όμάδα δηλώνει μέν τήν «μετανοιά της» για τό τρομερό θανατικό πού έσπειρε, αλλά όμως δέν αλλάζει μυαλά και συνεχίζει με άλλο όνομα και άλλον άρχηγό προκειμένου νά παραμείνει στην «άγορά».

Και για νά γίνουμε πιο συγκεκριμένοι: Η δήλωση συνώμης από τήν όργάνωση αυτή, φαίνεται ότι στοχεύει στον έπηρεασμό τής κοινής γνώμης εν όψει ενός νομοσχεδίου στην **Ίαπωνία πού προβλέπει ότι θά άπαγορευτεί στίς σέκτες νά άποκτοϋν άκίνητη περιουσία.**

Ό Άρχιεπίσκοπος στηλιτεύει τήν «Νέα Παγκόσμια Τάξη»

Λάβαμε για τά Χριστούγεννα και άναδημοσιεύουμε τήν ευχητήριο έπιστολή του Μακαριωτάτου Άρχιεπισκόπου Άθηνών και πάσης Έλλάδος κ. Χριστοδούλου, ή όποια παρουσιάζει ιδιαίτερο ένδιαφέρον:

«Ό νέος αιώνας πού έρχεται δέν σηματοδοτεί μόνο τήν άπαρχή τής 3ης χιλιετίας. Έγκαινιάζει ταυτόχρονα μία νέα παγκόσμια Τόξη ήθικων και πολιτικών πραγμάτων στον πλανήτη μας, πού έχει άρχισει ήδη νά διαμορφώνεται. Κεντρικοί άξονές της: ή κηδεμόνευση τής σκέψης μας, ή ίσοπέδωση των άξιων του πολιτισμού μας, ή έπιβολή μιās φασίζουσας αντίληψης για τή ζωή. Παγκοσμιοποίηση, συγκεκαλυμμένη βία, ύποταγή στους ίσχυρούς, έξόντωση των άνθισταμένων, είναι μερικές από τίς παραμέτρους της...

Μπροστά στην ξέφρενη πορεία του Άλάστορα ό φόβος κυριεύει τίς καρδιές και ή άγωνία άποδιώκει τήν ψυχική γαλήνη. Ό κόσμος διερωτάται: Υπάρχει τρόπος διαφυγής; Μπορούμε νά έλπίζουμε;

Τήν άπάντηση τήν δίνει και πάλιν ή φωνή του Ουρανού. Η φωνή τής Πίστεως. «**Έτέχθη ύμιν σήμεραν Σωτήρ**». Έχετε Σωτήρα, έχετε Άδελφό, έχετε Σύμμαχο και Βοηθό. Δύν είσθε μό-

νοι. Έχετε Έλπίδα. Δόθηκε τέλος στοῦ κόσμου τήν ὀρφάνια.

Ὅποιοι πιστεύει εἶναι δυνατός. Αὐτή τή δύναμη τῆς Ἐλπίδος, πού χαρίζει ἡ Πίστη σᾶς εὐχομαι γιά πάντα.

*Ὁ Ἀθηνῶν Χριστόδουλος (ὑπογραφή)
ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΛΑ - ΕΥΛΟΓΗΜΕΝΟ ΤΟ 2000»*

Ἀρμονική ζωή ἢ ἀνάρμοστη μίξις χριστιανικῆς ὀρολογίας μέ ἰνδουισμό;

Ἀπό τόν κ. Ρόμπερτ (Μπόμπ) Νάτζεμ, λάβαμε τήν ἀκόλουθη ἐπιστολή:

«Αγαπητοί Κύριοι,

Στο τεύχος σας ΔΙΑΛΟΓΟΣ 17-1999 στις σελίδες 28 & 29 με ταυτίζετε με τον Σάι Μπάμπα δίνοντας την ψευδή πληροφορία ότι είμαι αντιπρόσωπός του στην Ελλάδα και ότι η Αρμονική Ζωή οργανώνει προσκυνηματικά ταξίδια στις Ινδίες.

Σας πληροφορώ ότι τα στοιχεία αυτά είναι εντελώς λάθος. Δεν αντιπροσωπεύω τον Σάι Μπάμπα στην Ελλάδα. Υπάρχουν τρία κέντρα του Σάι Μπάμπα στην Ελλάδα και η Αρμονική Ζωή δεν είναι ένα από αυτά. Λιγότερο από 1% από τα μέλη μας συμμετέχουν σε εκδηλώσεις των κέντρων του Σάι Μπάμπα και αυτά είναι τελείως ανεξάρτητα από μας. Αυτό είναι τελείως προσωπικό τους θέμα στο οποίο δεν επεμβαίνουμε γιατί **σεβόμαστε την πνευματική ελευθερία του ατόμου.**

Ούτε οργανώνουμε ταξίδια.

Ούτε έχω οπαδούς. Είμαι ένας απλός άνθρωπος ο οποίος μοιράζεται με τους άλλους κάποιες τεχνικές και γνώσεις που ωφελούν την υγεία του σώματος και του νου.

Προσεύχομαι κάθε μέρα πολλές φορές τον Ιησού Χριστό και σε κανέναν άλλον.

Αν σας ενδιαφέρει καθόλου η αλήθεια, θα διορθώσετε τα λάθη που έχετε εκτυπώσει και θα αναφέρετε τους πραγματικούς αντιπροσώπους του Σάι Μπάμπα στην Ελλάδα».

Να είστε πάντα καλά και ευλογημένοι.
Ρόμπερτ Ηλίας Νάτζεμ»

Τό σχόλιό μας: α) Ουσιαστική απάντηση σέ ὅσα λέει ἡ κάνει ἡ ὀργάνωση τοῦ Ρ. Νάτζεμ

(«Ἀρμονική Ζωή») δίδεται στό δημοσιεύμενο παραπάνω ἄρθρο τοῦ πατρός Χριστοφόρου Τσιάνκα (βλ. καί τοῦ πατρός Χριστοφόρου Τσιάνκα (βλ. καί προηγούμενο Διάλογο). Τοῦτο, κατ' εὐτυχῆ σύμπτωση, ἀφοῦ εἶναι ἀπόδοση ὀμιλίας τοῦ π. Χριστοφόρου πού ἔγινε στήν ΙΑ' Πανορθόδοξη Συνδιάσκεψη γιά θέματα αἱρέσεων καί παραθρησκείας (Ὀκτώβριος 1999), δηλαδή πολύ προτοῦ γραφεῖ ἡ ἐπιστολή τοῦ Ρ. Νάτζεμ.

Β) Ἐμεῖς δέν εἶπαμε ὅτι ὁ Ρ. Νάτζεμ εἶναι «ἀντιπρόσωπος» τοῦ γκουροῦ Σάι-Μπάμπα. Τόν χαρακτηρίσαμε «ὑπό-γκουροῦ» τοῦ Σάι Μπάμπα, γιατί ἀπό ἔντυπα τῆς ὀργανώσεώς του (τοῦ Ρ. Νάτζεμ) προκύπτει ἀβίαστα ἡ σύνδεση αὐτῆς ἀλλά καί τοῦ Ρ. Νάτζεμ με τόν Σάι Μπάμπα (βλ. π.χ. περιοδικό «Ἀρμονική Ζωή, ἔτος Β', τευχ. 7, σελ. 43, καί βιβλίο τοῦ Ρ. Νάτζεμ «Ὁ Μυστικός Κύκλος τῆς Ζωῆς», σελ. 195, ὅπου ἀναφέρει:

«Στην περίοδο της έρευνάς μου, πολλοί ήταν οι δάσκαλοί μου: φημισμένοι πνευματικοί ἄνθρωποι, φίλοι, γνωστοί, συγγενεῖς κι ἀκόμα μερικοί ἀγνωστοί. Στάθηκαν πραγματικά τυχερός πού ἤρθα σέ επαφή μέ εμπνευσμένες υπάρξεις ὅπως τον Swami Satchitananda, τον Richard Alpert (Ram Dass), την Hilda Charlton, την Isabelle Hickey και ἄλλους πολλούς που γνώρισα μεσ' ἀπό βιβλία και διαλέξεις. Ὅλοι αὐτοί με δίδαξαν τήν ἀλήθεια τῆς αρχῆς τῆς **Μετενσάρκωσης, του Κάρμα και τῆς Ανάπτυξη τῆς Συνειδητότητας.**

Ὁ τωρινός πνευματικός Ὁδηγός μου, Sri Satya Sai Baba μιλάει ξεκάθαρα γιά τήν τελευταία του ενσάρκωση σαν Shirdi Sai Baba. Για τους πιστούς του προηγούμενου σώματός του, που ἤρθαν γιά νά πιστοποιήσουν τὸ γεγονός, ἀδιάσειστη ἀπόδειξη ἦταν πως γνώριζε μυστικά που ἤξεραν αὐτοί μονάχα και ὁ προηγούμενος Guru τους. Δεν υπήρχε λοιπόν καμιά ἀμφιβολία πως αὐτός που στεκόταν τώρα μπροστά τους ἦταν ὁ προηγούμενος Guru τους σέ νέο σῶμα.

Ὁ Sai Baba επιβεβαιώνει τήν ἀλήθεια που εἶπε ὁ Krishna στον Arjuna στήν Bhagavad Gita: «Ἐχω γεννηθεῖ πολλές φορές κατὰ διαστήματα καθώς κι εσύ, ὦ Arjuna».....

γ) Κατόπιν αὐτῶν, ἔχουμε κάθε λόγο νά ἀμφιβάλλουμε γιά τό ὅτι ὁ Ρ. Νάτζεμ προσεύχεται ὅπως λέει «στόν Ἰησοῦ Χριστό και σέ κανέναν ἄλλον». Ἀντίθετα, πιστεύουμε τήν δήλωσή του

ὅτι δέν ὀργανώνει ταξίδια στόν Σάι Μπάμπα, ἀλλά ὅτι προτρέπει ἔμμεσα τούς ὀπαδούς του νά πᾶνε στήν «πιγή», στόν Σάι Μπάμπα, ἀφοῦ δέν κρύβει ὅτι αὐτός εἶναι, καί δικός του «πνευματικός ὀδηγός», δηλαδή ὁ γκουρού του. Βέβαια, ἀφοῦ τέτοια εἶναι ἡ «πνευματική» σχέση του μέ τον Σάι Μπάμπα, φυσικό εἶναι νά γνωρίζει ὁ Μπόμπ Νάτζεμ ποιές ὑπο-ὀργανώσεις τοῦ Ἰνδοῦ γκουρού δραστηριοποιούνται στήν Ἑλλάδα, πράγμα πού ἐμεῖς δέν γνωρίζουμε καί θά χαιρόμασταν ἂν στήν ἐπιστολή του ὁ Μπ. Νάτζεμ μᾶς τίς εἶχε ἀποκαλύψει.

Ἄναγνωρίζουμε πάντως, ἀφοῦ τό θέλει ὁ Μπ. Νάτζεμ, ὅτι εἶναι «αὐτόφωτος» γκουρού καί ἀρχηγός στήν ὀργάνωσή του καί ὄχι ἀπλός «ὑπό-γκουρού» τοῦ Σάι Μπάμπα. Σημειώνουμε μόνο, ὅτι στά πλαίσια τοῦ γκουρουϊσμοῦ, ἡ σχέση τοῦ «πνευματικοῦ ὀδηγοῦ» καί τοῦ «γιόγκι» ἢ «σαννάσιν» πού νομίζει ὅτι «θεώθηκε-αὐτοπραγματώθηκε», καί ἔγινε «αὐτόφωτος» γκουρού, δέν παύει νά ὑφίσταται. Γι'αὐτό, νομίζουμε, ὅτι οἱ ἀποστάσεις πού φαίνεται νά παίρνει ἔναντι τοῦ Σάι Μπάμπα, στοχεύουν στήν εὐκολώτερη ἐξάπλωση στήν Ἑλλάδα, τῆς δικῆς του ὀργανώσεως ὡς δῆθεν μή ἀσυμβιδάστου μέ τήν Ὁρθόδοξη πίστη!

δ) Τώρα, γιά τόν σεβασμό ἢ μή τῆς πνευματικῆς ἐλευθερίας τοῦ ἀτόμου» στίς γκουρουϊστικές ὀργανώσεις, παραπέμπουμε τούς ἀναγνώστες μας, ἀλλά καί τόν ἴδιο τον Ρ. Νάτζεμ καί τούς ὀπαδούς του, ἰδίως στό βιβλίο τοῦ π. Ἀντωνίου Ἀλεβιζόπουλου: «Ἀποκρυφισμός - Γκουρουϊσμός - Νέα Ἐποχή», καθώς καί στά βιβλία τοῦ π. Ἀντωνίου Ἀλεβιζοπούλου «Διαλογισμός ἢ Προσευχή»;». Διότι, τό θέμα δέν εἶναι τί νομίζει ὅτι τοῦ συμβαίνει ὁ ὑφιστάμενος, μιά ἐξάρτηση μέσω «τεχνικῶν καί γνώσεων πού (κατά τόν κ. Νότζεμ) «ἠφέλουσιν», τήν υγεία τοῦ σώματος καί τοῦ νοῦ», ἀλλά τό τί **πράγματι** συμβαίνει.

«Κύκλος τῶν Φίλων τοῦ Bruno Groening» Μία ἀκόμα Ψυχολατρεία στή χώρα μας.

Δύο διαδοχικές ὀμιλίες, στίς 3-12-99 καί 5-12-99, μέ τίτλο: «Θεραπεύοντας μέ τή δύναμη τοῦ νοῦ. Ἡ ἱατρική ἐπιστήμη ἀποδεικνύει τά ἀποτελέσματα τῆς πνευματικῆς θεραπείας»,

πραγματοποιήθηκαν στήν Ἀθήνα (Αἴθουσα Ἐνωσης Λογιστῶν, πλατεία Κάνιγγος) καί μία, στίς 4-12-99, στήν Πάτρα (Ξενοδοχεῖο «Ἀστὴρ». Εἰσηγητής ὁ Ματίας Κάμπ (Mathias Kamp), ἱατρός, ὑπεύθυνος ἱατρικῆς ἔρευνας τοῦ «Κύκλου τῶν Φίλων τοῦ Μπρούνο Γκροενινγκ (Bruno Groening) στή Γερμανία.

Ἄπό ὅσα εἰπώθηκαν στίς ὀμιλίες, ἀλλά καί ἀπό ἔντυπο ὑλικό, πού μοιράστηκε, διαπιστώνεται ἡ εἴσοδος στή χώρα μας, μᾶς ἀκόμη Ψυχολατρίας, μᾶς ψυχοθεραπευτικῆς ὀργάνωσης (σέκτας), ἡ ὁποία κατά τούς ἰσχυρισμούς τῶν ὀπαδῶν, «ἀποτελεῖ σήμερα ἕναν ἀπό τούς μεγαλύτερους στόν κόσμον συνδέσμους (associations) γιά τήν πνευματική θεραπεία». Ἀκόμη ὁ ὀργάνωση ἰσχυρίζεται ὅτι «πολλοί εἶναι οἱ ἄνθρωποι πού συνεχίζουν νά θεραπεύονται μέ τόν ἴδιο τρόπο πού χρησιμοποίησε ὁ Μπρούνο Γκροενινγκ» καί καταλήγει ὅτι, «Κοινότητες» ὑπάρχουν σέ ὅλο σχεδόν τόν κόσμον.

Ἄλλά ἄς προσπαθήσουμε νά ἀναλύσουμε τή διδασκαλία καί τά πιστεύα ἀυτῆς τῆς καινούργιας στή χώρα μας σέκτας, μέ βάση δικά της κείμενα. Σέ ἀπόσπασμα ἀπό τό βιβλίο τοῦ Ματίας Κάμπ: «Ἱατρικά Ἀποδείξιμη Θεραπεία μέσω τοῦ Πνευματικοῦ Δρόμου», διαβάσουμε: «Στήν καλύτερη περίπτωση, οἱ διαλέξεις πάνω στήν ἱστορία τῆς ἱατρικῆς μπορεῖ νά κάνουν μνηεῖα τῆς vis vitalis, τῆς ζωτικῆς δύναμης ἢ ζωτικῆς ἐνέργειας. Γιά τήν σύγχρονη ἱατρική ἀποτελεῖ ἕνα ἐνθῦμιο περασμένων ἐποχῶν, μία ἰδέα στήν ὁποία οἱ γιατροὶ ἐνέσκηψαν γιά τελευταία φορά στήν ρομαντική περίοδο τοῦ 19ου αἰώνα. Ἡ πίστη στήν ὑπαρξη αὐτῆς τῆς ζωτικῆς δύναμης ὑπῆρξε κοινή σέ ὅλους τούς ἀνεπτυγμένους πολιτισμούς τῶν παλαιότερων ἐποχῶν, καί ἀναφέρεται στά βιβλία ὄλων τῶν θρησκείων τοῦ κόσμου, ἀλλά δέν ἐμφανίζεται πιά στήν διδασκτέα ὕλη τῶν σπουδῶν τῶν σημερινῶν φοιτητῶν τῆς ἱατρικῆς».

Ἄπό τά ἀνωτέρω φαίνεται καθαρά ἡ κοσμοθεωρία τῆς ὀργάνωσης. Ἡ πίστη, δηλαδή, σέ μία «συμπαντική ἐνέργεια»³. Σ' αὐτή τήν «βιοενέργεια»

3. Ἡ Prana τῶν Ἰνδουιστῶν, τό Chi τῶν Κινέζων, ὁ Αἶθηρ τοῦ Μέμερ καί τῆς Θεοσοφίας, τό OD τοῦ βαρόνου Von Reichenbach καί ἡ Ὁργόνη τοῦ Βίλχελμ Ράιχ εἶναι ἄλλα ὀνόματα τῆς ἴδιας ἀρχῆς.

ἀπευθύνεται ὁ «θεραπευτής» γιά νά τελέσει τήν «πνευματική θεραπεία» του. Αὐτή ἡ μονιστική θεώρηση τοῦ κόσμου, τοῦ θεοῦ καί τοῦ ἀνθρώπου εἶναι ἡ βάση τῶν ἀνατολικῶν θρησκειῶν καί τοῦ ἀποκρισμοῦ, ἀπό τίς ὁποῖες ἀντλεῖ τά πιστεύω καί τίς πρακτικές της ἡ Νέα Ἐποχή τοῦ Ὑδροχόου (New Age). Ὁ μονισμός δέν κάνει διάκριση μεταξύ πνεύματος καί ὕλης⁴, οὔτε μεταξύ σκέψης καί πράξης⁵, οὔτε μεταξύ Θεοῦ καί ἀνθρώπου. Ὁ μονισμός δέχεται τό πᾶν σάν ἓνα ἐνιαῖο σύνολο, «ἐμπυχωμένο» (διαπερατό) ἀπό μία μοναδική ἐνέργεια ζωῆς. Ὅλες οἱ δῆθεν ἐνεργειακές θεραπείες ἀποδέχονται αὐτό τό μοντέλο καί ὡς ἐκ τούτου εἶναι ἀσυμβίβαστες μέ τήν πίστη τῆς Ἐκκλησίας (τήν Ὁρθόδοξη Χριστιανική πίστη).

Δέ θά χρειαστεῖ νά ἐπιμείνουμε ἄλλο στήν τεκμηρίωση τοῦ ἀσυμβίβαστου σχετικά μέ τή νέα αὐτή, γιά τή χώρα μας, σέκτα. Ἀξίζει ὅμως νά προσθέσουμε κάποια σχετικά μ' αὐτήν χαρακτηριστικά στοιχεία. Καί εἰδικά: α) Πόσο εἶναι εὐαίσθητη, στό χαρακτηρισμό: «Ἀντιεπιστημονική». Στά περισσότερα ἔντυπα της καί εἰδικά τῆς ἑλληνικῆς ἔκδοσης, κυριαρχοῦν οἱ διατυπώσεις: «Ἱατρικά ἀποδεδειγμένο», «ἐπιστημονικό φυλλάδιο», «ιατρική ἐπιστημονική ομάδα εἰδικῶν»⁶ κ.ἄ. β) Ἄλλο σημεῖο ἐνδιαφέροντος, ἡ προσπάθεια νά διαχωρίσει τή θέση της, ἀπό «τσαρλατάνους», ἀλλά καί νά ὑποβιάσει τήν ἱατρική ἐπιστήμη. Λέγει ἡ ὀργάνωση: «Ἡ ἄκαμπτη στάση που διατηρεῖ ἡ ὀρθόδοξη ἱατρική... ἔχει σάν ἀποτέλεσμα τήν ἐμφάνιση μιᾶς «γκρίζας ζώνης» πέρα ἀπό ὅτι θά μπορούσε νά εἶναι ἐπιστημονικά ἀποδεκτό. Σέ αὐτήν τήν γκρίζα περιοχὴ πολλοὶ τσαρλατάνοι ἢ οἱ λεγόμενες ὁμάδες θεραπευτικῶν αἰρέσεων (healing sects) μέ ἀμφιλεγόμενους σκοπούς, ἔχουν τήν δυνατότητα νά ἐπιδιώκουν δραστηριότητες πού δικαιολογοῦν ἐπιφυλάξεις».

Ὁλοκληρώνοντας θά μπορούσαμε νά ποῦμε ὅτι οἱ ὀπαδοὶ θεωροῦν τόν Μπροῦνο Γκρόενινγκ ἓνα εἶδος «σωτήρα τῆς ἀνθρωπότητας»⁷. Εἶναι

δέ χαρακτηριστικά λίγα ἀπ' ὅσα λέει σέ κασέτα ἡ ὀπαδός Grete Hauster ἀναφερομένη στόν Γκρόενινγκ: «μίλησε γιά πράγματα, πού ἄκουγα γιά πρώτη φορά, πράγματα μεταξύ οὐρανοῦ καί γῆς, γιά τά ὁποῖα, ἐμεῖς οἱ ἄνθρωποι δέν γνωρίζουμε τίποτα. Ὁ Μπροῦνο Γκρόενινγκ μᾶς ἐστάλη σάν ἄνθρωπος πού μιλώντας γιά τόν ἑαυτό του ἔλεγε: “Δέν γνωρίζω πολλά, γνωρίζω μόνον, ὅσα ἐσεῖς δέν θυμᾶστε πλέον”. Ἦταν ἱκανός νά ἀπορροφᾷ ἀπό τό Σύμπαν ἐνέργειες καί νά τίς μεταδίδει στους ἄλλους...».

Καί διερωτᾶται κανεῖς: Μήπως εἶναι καιρός νά ἀναλάβουν καί οἱ Ἱατρικοὶ Σύλλογοι τό μερίδιο τῆς εὐθύνης πού τούς ἀναλογεῖ γιά τήν διαφύλαξη τῆς κοινωνίας μας, ἀλλά καί τοῦ ἰδίου τοῦ ἱατρικοῦ κόσμου, ἀπό αὐτήν τήν ψυχολατρεία καί τίς ὁμοίες της; Μέ μελέτη τοῦ θέματος τῶν ψυχοθεραπειῶν καί τῶν καταχρήσεών τους, καί εἰσήγηση στή Βουλὴ καί τήν Κυβέρνηση σχετικῶν νομοθετικῶν ρυθμίσεων; Ἐμεῖς καί οἱ συνεργάτες τῆς προσπάθειάς μας, γνωρίζουμε τό θέμα καί ἤδη τό μελετοῦμε σέ βάθος ἀπό διάφορες ἀπόψεις (νομικές ψυχο-πνευματικές, κ.ἄ.) γι' αὐτό εἴμαστε ἔτοιμοι γιά συνεργασία μέ τούς ἄνω φορεῖς, τούς ὁποῖους καί καλοῦμε προκειμένου νά εἰσαχθῆ καί στή χώρα μας σχετική νομοθεσία.

Μιά ἰδέα γιά τά ζητήματα πού ἀναφέρονται δίδεται καί στό σχόλιο πού ἀκολουθεῖ ἀμέσως κατωτέρω.

Σχολές Ψυχολογίας καί Ψυχοθεραπείας, στή χώρα μας καί στό ἐξωτερικό⁸.

Σήμερα διακινοῦνται στή χώρα μας δεκάδες ὁμάδες ψυχολογίας καί ψυχοθεραπείας, πού ἐξαγγέλλουν ποικίλα προγράμματα, ἐπικαλοῦνται ἄγνωστα ὀνόματα «καταξιωμένων διεθνῶς ἐπιστημόνων» ψυχοθεραπευτῶν, μά καί ὀνόματα ἀγνώστων ἢ γνωστῶν σχολῶν καί μεθόδων ψυχολογίας καί ἐπαγγέλλονται τή βελτίωση τῆς προσωπικότητας, τήν ἐξισορρόπηση τοῦ ἀνθρώπινου δυναμικοῦ, τήν ἀπόκτηση αὐτοεκτίμησης, αὐτοπεποίθησης, θάρρους γιά τή ζωή, ἀλλά καί

4. Ὀλισμός/ Ὀλιστική θεώρηση τοῦ κόσμου.

5. Θεωρία τῆς «Θετικῆς Σκέψης».

6. Κάτι πού προβάλλουν πολλές σέκτες. Σάν νά μήν δικαιοῦνται οἱ ἐπιστήμονες νά ἔχουν προσωπικές «θρησκευτικές» ἀντιλήψεις.

7. Ὑπάρχει μάλιστα καί «ὕμνος πρὸς τόν Μπροῦνο Γκρόενινγκ», πού ψάλλεται μεταξύ τῶν ὀπαδῶν.

8. Τά βασικά στοιχεία τοῦ σχόλιου προέρχονται ἀπό κείμενο τοῦ Michael Langone, Ph.D., Ὑποδιευθυντοῦ τῆς AFF καί ἐκδότη τοῦ Cultic Studies Journal καί ἐκφράζουν τήν κοινωνική διάσταση τοῦ προβλήματος.

«δύναμης» και επιτυχίας σε οικονομικές δοσοληψίες και επιχειρήσεις.

Πολλές από τις ομάδες αυτές χρησιμοποιούν μεθόδους, που πρωτοεμφανίστηκαν στις ΗΠΑ στις αρχές της δεκαετίας του '60 και είναι γενικότερα γνωστές με τον όρο: «Large Group Awareness Trainings» ή LGATs (Εκπαιδεύσεις Επίγνωσης Μεγάλων Ομάδων). Τό LGATs είναι τό αποτέλεσμα τής μετεξέλιξης του «Encounter Group Movement» (Κίνημα Ομάδων Αντιμετώπισης), που συνηγορούσε υπέρ τής «ύψηλου επιπέδου επικοινωνίας» και τής «έντονης προσωπικής εμπειρίας». Τό κίνημα αυτό εξελίχθηκε σε κάτι μεταξύ «ψυχοθεραπείας», «πνευματικότητας» και έμπορίου.

Πιο επιτυχημένη από τις ομάδες του LGATs υπήρξε ή «Erhard Seminars Training» (EST)⁹ τήν όποία πολλοί άντέγραψαν. Άν και επίσημα σήμερα δέν ύφίσταται, ή EST από πολλούς ταυτίζεται μέ τό σύνολο του LGATs γιατί υπήρξε πράγματι ένα είδος γεννήτορα μυριάδων «προγραμμάτων» που πουλήθηκαν στό κοινό και στόν επιχειρηματικό κόσμο.

Δέν θά ήταν προφανώς υπερβολικό νά ισχυριστούμε, ότι υπάρχουν σήμερα εκατοντάδες «προγράμματα», που όφείλουν τή διάδοσή τους στό EST. Όμως, έπειδή τά περισσότερα από τά «προγράμματα» αυτά είναι επιχειρησιακά, προβάλλουν ό,τι οί έπίδοξοι πελάτες τους αισθάνονται ότι τούς διαφοροποιεί από τούς ανταγωνιστές τους. Έντυπωσιακές φράσεις όπως: «Υπέρβαση/ Έπαναστατική Πρόοδος» (Breakthrough), «Άπαράμιλλος» (Unique), «Τό συνολικό σας δυναμικό» (Your full potential), «Όφείλει νά διωθει» (Must be experienced) και «Άλλαξε τή ζωή μου» (Changed my life) χρησιμοποιούνται ξανά και ξανά, από σεμινάριο σε σεμινάριο.

Τό μοντέλο EST για τήν «αυτομετατροπή του άτομου» διαμορφώνεται μέσω μις έντατικής εμπειρίας, στή διάρκεια ενός Σαββατοκύριακου, όπου συγκεντρώνονται αρκετές δεκάδες ή και εκατοντάδες άνθρωποι κι ό «Έκπαιδευτής», μέ έναν ή περισσότερους βοηθούς. Οί άνθρωποι είναι μαζί πρωί, μεσημέρι, απόγευμα και βράδυ.

Τά διαλείμματα, άκόμη και για τίς προσωπικές ανάγκες, είναι αυστηρά προγραμματισμένα μέχρι άπαγορευμένα. Οί συμμετέχοντες καθοδηγούνται μέσα από μιά μακριά σειρά «άσκήσεων», οί όποιες όπως οί ύποστηρικτές ισχυρίζονται, έχουν σχεδιαστεί ώστε νά παρακάμπτουν τίς ψυχολογικές άμυνες του άτομου, νά αυξάνουν τήν ειλικρίνεια και νά βοηθούν τόν άνθρωπο νά αναλάβει τήν ευθύνη για τή ζωή του. Άναμφισβήτητα υπάρχουν πολλές αποκλίσεις από αυτό τό βασικό μοντέλο και πολλά LGATs μπορεί νά απέχουν σημαντικά. Λόγω του ό,τι πολλοί ειδικοί έρευνητές αυτού του φαινομένου έχουν συνδέσει τέτοιου είδους πρακτικές μέ τό **Κίνημα τής Νέας Έποχής** (New Age Movement) τά LGATs όνομάζονται και «**Εκπαιδευτικά Προγράμματα τής Νέας Έποχής**» (New Age Trainings). Σύμφωνα μέ έρευνητές¹⁰ του έξωτερικού ή **Νέα Έποχή** (New Age) μπορεί νά προσδιοριστεί σάν: «Παράδειγμα έναλλακτικής θρησκείας που έδράζεται στό μυστικισμό τής Άντολής, έκλεκτική στις πρακτικές και τά δόγματά της, άνεκτική (ή κατ' άλλους, χωρίς διάκριση) στις μή παραδοσιακές πρακτικές και δόγματα και αισιόδοξη ως προς τή δυνατότητα τής ανθρωπότητας νά πραγματοποιήσει έξελικτικό άλμα προς τή συνειδητότητα».

Τά «**Εκπαιδευτικά Προγράμματα τής Νέας Έποχής**» (New Age Trainings) χρησιμοποιούν ένα έκλεκτικό μείγμα «ψυχοτεχνικών» και άσκήσεων οί όποιες κατά τούς όπαδούς, «βελτιώνουν τήν πνευματική, ψυχολογική και υλική ζωή του ανθρώπου», όμως πολλοί από τούς ειδικούς έρευνητές συνδέουν τά περισσότερα LGATs μέ τό ένδεχόμενο τής πρόκλησης ψυχολογικής καταπόνησης σε κάποιους από τούς συμμετέχοντες. Ένώ άλλοι έρευνητές ταυτίζουν τά LGATs μέ «**Προγράμματα Τροποποίησης του Νοῦ**» (Thought Reform Programs), «**Πλύσεως Έγκεφάλου**» (brainwashing) ή «**Λατρείες**» (Cults).

Έμπλοκή ξενοδοχειακών επιχειρήσεων στά σχέδια τής Νέας Έποχής

Είναι συχνό φαινόμενο, παρατηρησκευτικές και άποκρουφιστικές όργανώσεις (Σέκτες) νά

9. «Εκπαιδευτικά Σεμινάρια Έρχαοτ». Βλέπε και: π. Άντωνίου Άλεβιζοπούλου, «Νεοφανείς Αιρέσεις - Καταστροφικές Λατρείες», σελ. 199-201

10. Οί άμερικανοί Dole και Langone

πραγματοποιούν εισαγωγικά «σεμινάρια» τους σε νοικιασμένες αίθουσες ξενοδοχείων.

Στήν Ελλάδα ειδικά, όταν οι δωρεάν αίθουσες των δημοσίων φορέων και της τοπικής αυτοδιοίκησης έπαυσαν να είναι τόσο προσιτές στην παραθηρησκεία -κάτι πού ισχύει μερικώς τα τελευταία χρόνια-, οι Σέκτες στράφηκαν προς τις αίθουσες συνεδρίων ξενοδοχείων, τά όποια έν όνόματι του κέρδους, δέν έλέγχουν τό ποιόν αυτού, πού ζητᾶ τήν αίθουσα. Άλλες πάλι Σέκτες επέτυχαν να καθιερωθούν στή συνείδηση του κοινού σαν πολιτιστικοί φορείς ή σοβαρές επιχειρησιακές δραστηριότητες. Έτσι είναι δύσκολος ό έντοπισμός του βασικού τους σκοπού. Παράλληλα όμως μέ την καθαρά κερδοσκοπική αυτή άνοχή των ξενοδοχείων, νέα τάση εκδηλώνεται ειδικά στίς πολυεθνικές επιχειρήσεις: Άποδοχή δογμάτων και πρακτικῶν τής New Age (Νέας Έποχής του Ύδροχόου), πού εκφράζεται σε έντυπα και σε παροχές, πού οι κολοσσοί αυτοί προσφέρουν στους πελάτες τους.

Έτσι, στό «High Style»¹¹ (Καλοκαίρι 1999), τετράμηνο ξενόγλωσσο περιοδικό των ξενοδοχείων **Ίντερκοντινένταλ** προωθούνται δύο άρθρα και μία διαφήμιση μέ αποκριφιστικό/ όλιστικό περιεχόμενο.

α) Μετά τόν τίτλο: «**Η Χρωματοθεραπεία** λέγεται ότι έχει φιλόδοξα ψυχολογικά και συναισθηματικά όφέλη... ανακαλύπτει μία έναλλακτική προσέγγιση προς τήν αυτοθεραπεία», ακολουθεϊ διαέλιδο άρθρο, πού καταλήγει σε διαφήμιση όλιστικής «κλινικής» στό Λονδίνο, ή όποια πραγματοποιεί και σεμινάρια **έναλλακτικῶν πρακτικῶν** και «θεραπείας».

«Η έπιρροή των χρωμάτων βρίσκεται όλόγυρά μας», συνεχίζει τό κείμενο, πού ακολουθεϊ. «Διαφορετικά χρώματα δημιουργούν ποικίλα συναισθήματα, μέ αντίκτυπο σε πολλές εκδηλώσεις στή ζωή: Μόδα, διαφήμιση, έσωτερική διακόσμηση¹²».

Τό άρθρο συνεχίζει, εξηγώντας τή σημασία των χρωμάτων, τίς έπιπτώσεις τους στή διάθεσή μας, στό ντύσιμό μας κ.ά. Καταλήγει ότι τά

χρώματα «θεραπεύουν» και δημιουργούν τήν έσωτερική μας «ίσορροπία». «Η Χρωματοθεραπεία χρησιμοποιεί τό φῶς και τό χρώμα για να βελτιώσει τήν πνευματική κατάσταση του άσθενούς», λέει τό κείμενο, «μέ πολλές διαφορετικές μεθόδους μεταξύ των όποιων **Νοερά άπεικόνιση**¹³, **Κρυσταλλοθεραπεία** (χρήση κρυστάλλων), **Γεμμοθεραπεία** (πολύτιμοι λίθοι), κι ή έργασία μέ τήν **αύρα**». Ό συγγραφέας περιγράφει στή συνέχεια τή θεωρία «περί αύρας» - ή όποια, κατά τους αποκριφιστές, περιβάλλει τά πάντα- και τό πῶς αυτή μπορεί να «γίνει κατανοητή» στον εκπαιδευόμενο «θεραπευτή». Μνημονεύεται άκόμη ό Skye Holden, πού διατηρεϊ «**Κλινική Έξίσορροπησης**» (Balance Clinic) στό Λονδίνο, πού πιστεύει στίς «δυνάμεις ίασης» του φωτός και των χρωμάτων και πού «διαθέτει τήν ικανότητα να **διαβάξει** τήν αύρα». Ό ίδιος εξηγεί, ότι μέσω τής αύρας «καταλαβαίνει» τήν κατάσταση πού βρίσκεται ό οργανισμός -γιατί «ή αύρα προέρχεται από τά **τσάκρας**¹⁴»-, ότι «κυριότερο εργαλείο τής Χρωματοθεραπείας είναι ό **διαλογισμός**», ένῶ «διαφορετικά χρώματα μπορούν να βοηθήσουν σε διαφορετικά προβλήματα» και συμπληρώνει ότι πολλοί χρωματοθεραπευτές χρησιμοποιούν ταυτόχρονα και Άρωματοθεραπεία. Καταλήγει λέγοντας ότι αν και δέν έχουν αποδειχθεί τά όφέλη τής Χρωματοθεραπείας μέ έπιστημονικούς τρόπους, τά «άποτελέσματα μιλούν από μόνα τους».

β) Μέ τίτλο: «Τό Crowne Plaza του Άμβούργου άγκαλιάζει τό **Φένγκ Σού**¹⁵», αναγγέλλεται τό δεύτερο όλιστικό άρθρο. Τό κείμενο πληροφορεϊ ότι στό ξενοδοχείο, εφαρμόζοντας τήν από 2.000 έτών κινέζικη διδασκαλία, έχουν ντύσει τίς καρέκλες στίς αίθουσες συνεδριάσεων μέ μπλέ και κίτρινο - μπλέ για συγκέντρωση και κίτρινο για χαλάρωση- και τίς έχουν τοποθετήσει ήμικυ-

11. «The Magazine for guests of Inter - Continental and Crowne Plaza hotels». Βρίσκεται σε κάθε δωμάτιο των άνωτέρω ξενοδοχείων.

12. Άποδεκτές άλήθειες, επικίνδυνες όταν άπολυτοποιούνται

13. Γνωστή στον αποκριφισμό και σαν «Συνειδητή Φαντασία».

Έχει εφαρμογή στό «Διαλογισμό», στή «Θετική Σκέψη» κ.ά.

14. Λέξη σανσκριτική, πού σημαίνει «κύκλος». Κατά τήν ίνδουιστική/ αποκριφιστική άνθρωπολογία υπάρχουν 7 βασικά τσάκρας.

15. Feng Shui (Φένγκ Σού ή Φούνγκ Σουέι). Κινέζικη/ Νεοεποχίτικη πίστη, ότι τά κτίρια είναι ζωντανά και εκπέμπουν έnergie (μά εκδήλωση του άήη, πού οι Ταοϊστές πιστεύουν ότι έμπεριέχεται παντού). Άρα ή αρχιτεκτονική όφείλει να προσαρμοσθεϊ αναλόγως.

κλικά, γιατί «τό ήμικύκλιο, λέγεται βοηθᾶ τήν ἐπικοινωνία». Ἀκόμη, ὅτι τό Σαλόνη Alster τοῦ ξενοδοχείου διαθέτει, μεταξύ ἄλλων, μιά «ἐξαισία θέα πρὸς τή λίμνη, ἡ ὁποία ἀπελευθερώνει **θετική ἐνέργεια**, κάτι πού δημιουργεῖ, γιά ὅσους πιστεύουν στό Φένγκ Σούι, ἐργασιακή **θετική ἀτμόσφαιρα**».

γ) Θά κλείσουμε μέ τήν ὀλοσέλιδη καταχώρηση τῆς ἐταιρίας **Sony**, σχετικά μέ τήν κινητή τηλεφωνία. Δύο τρίτα τῆς σελίδας καταλαμβάνει ἡ κλασική στή **Χειρομαντεία** ἀπεικόνιση τῆς ἀνοικτῆς παλάμης μέ τίς γραμμές καί τίς ὀνομασίες τῶν γραμμῶν (τῆς καρδιάς, τῆς ζωῆς, τῆς κεφαλῆς, τῆς υγείας κτλ). Ἀκολουθεῖ φωτογραφία τῆς τηλεφωνικῆς συσκευῆς καί κείμενο, ὅπου ὁ διαφημιστής εὐφυολογώντας, λέγει μεταξύ ἄλλων: «Πρὶν ἢ Sony προφητεύσει τό σχῆμα τῶν συσκευῶν της στό μέλλον, **διάβασε** μερικές **παλάμες**». Κι ἄλλοῦ: «Σχεδιασμένο (τό κινητό τηλέφωνο) γιά νά ταιριάζει ἄνετα ἀνάμεσα στήν **καρδιά**, τήν **κεφαλή** καί τόν ἀντίχειρά σας».

Νακομπαντί: «Σοφία» καί πολιτική ἐπηροή

Φαίνεται ὅτι ἡ μουσουλμανική αἵρεση Νακομπαντί δέν ἐπιτρέπει στούς ὀπαδούς της νά ἐγχειρισθοῦν παρά μόνο σέ ἐντελῶς ἐξαιρετικές περιπτώσεις καί μετά ἀπό εἰδική ἄδεια ἀπό τόν «πνευματικό» τους.

Ὁ μικρός Μουκαρίμ Ἐμίλ ἀπό τό Ἄουγκμπουργκ, καταγόμενος δέ ἀπό τό κατεχόμενο τμήμα τῆς Βορείας Κύπρου, ἔπασχε ἀπό νόσο πού εἶχε προσβάλλει τά μάτια του καί κινδύνευε νά πεθάνει. Παρά ταῦτα, οἱ νεαροί γονεῖς του πού εἶναι ὀπαδοί τῆς παραπάνω αἱρέσεως, ἀφοῦ ὅπως λέγεται συμβουλευθήκαν τόν ἡγέτη τῆς αἱρέσεως γιά τήν δυτική Εὐρώπη πού βρῆσκει στήν Ἀγγλία, ἐξαφανίσθηκαν ἀπό τήν

Γερμανία καί ἐπέστρεψαν στήν Βόρεια Κύπρο, ὅπως μετέδωσε τό Γερμανικό πρακτορεῖο εἰδήσεων (dpa, 5-3-1999).

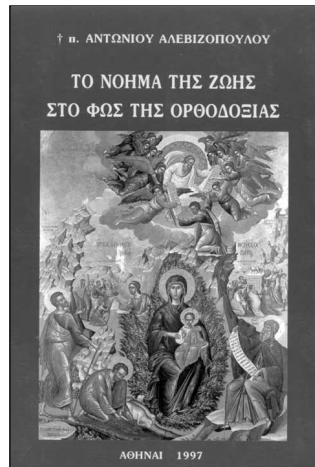
Οἱ γερμανικές ἀρχές, ἀποφάσισαν νά μήν ἐκτελέσουν τό ἔνταλμα συλλήψεως σέ βάρος τῶν γονέων γιά παραμέληση τῆς υγείας τοῦ παιδιοῦ τους, προκειμένου αὐτοί νά ἀποφασίσουν νά ἐπιστρέψουν στήν Γερμανία γιά τήν ἐγχείριση τοῦ παιδιοῦ. Τό θέμα ἀπασχόλησε ἐπανειλημμένα τίς γερμανικές ἐφημερίδες.

Ἡ αἵρεση Νακομπαντί ἔχει κατά τά ἴδια τά λεγόμενά της 100 ἑκατομμύρια ὀπαδούς (dpa, ὡς ἄνω). Αὐτοί εἶναι ἐγκατεσπαρμένοι στό Ἀφγανιστάν, τήν Τουρκία καί τήν Ρωσία. Προέρχονται ἀπό ἓνα σουφικό τάγμα τῆς κεντρικῆς Ἀσίας, πού εἶχε ὡς ἰδρυτή του τόν Κβάτζα Μοχάμετ Μπαχά ἄλ-Ντίν Νακομπάντ (1317-1389 μ.Χ.). Πρόκειται γιά εὐρέως διαδεδομένη σουνιτική τάση, μέ προσήλωση στήν ἐφαρμογή ἀπό τό κράτος τοῦ ἰσλαμικοῦ νόμου («σαρία»). Τό τάγμα ἔδρασε στήν Ἰνδία καί προσάρμοσε τήν διδασκαλία του ἔτσι, ὥστε νά θεωρεῖ τίς ἄλλες θρησκείες, μεταξύ αὐτῶν καί τόν Ἰνδουϊσμό, ἀνεκτές ἀλλά γιά ὑποδεέστερους ἀνθρώπους.

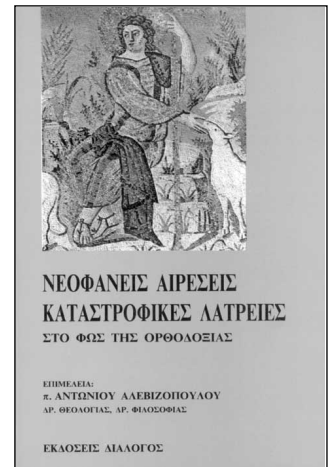
«Ὁ ἡγέτης εἶναι ἡ ψυχή καί ὁ λαός τό σῶμα: ὅπως εἶναι ὁ ἡγέτης ἔτσι γίνεται καί ὁ λαός», ἦταν τό δόγμα τοῦ Νακομπάντ γιά τό ὄραμα ὀλοκληρωτικοῦ ἰσλαμικοῦ κράτους πού πρέσβευε. Αὐτό τό δόγμα εἶναι ἡ βάση γιά τήν ὑποχρέωση τῶν μελῶν τῆς αἱρέσεως νά προσηλυτίσουν τοὺς ἡγέτες λαῶν, ὥστε αὐτοί νά ἐφαρμόσουν τήν «σαρία», δηλαδή τόν ἀπαράδεκτο γιά τοὺς μωαμεθανούς, ἀλλά καί γιά τό πρόσωπο τῆς γυναίκας, ἰσλαμικό νόμο (Τά στοιχεῖα γιά τοὺς Νακομπαντί εἶναι ἀπό τό Oxford Dictionary of World Religions, Oxford University Press, 1997, λήμμα Naqshbandiya). (Ν.Σ.)

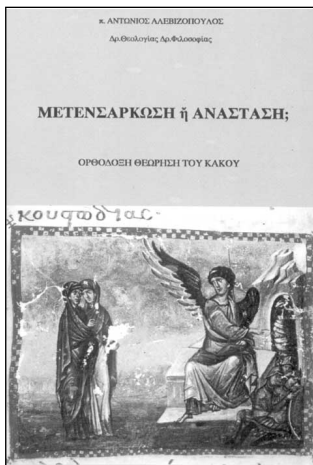
Τιμή 4500 δρχ.

Τιμή 3000 δρχ.

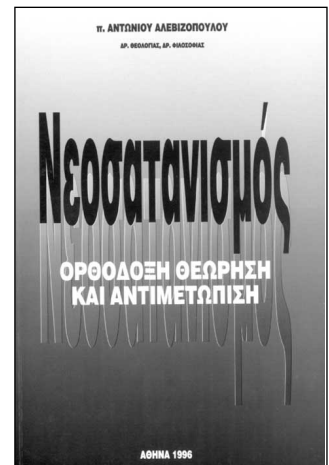

Τιμή 3000 δρχ.

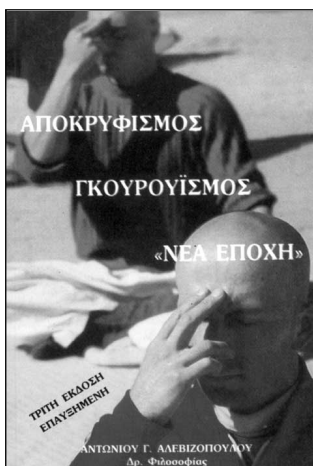

Τιμή 2500 δρχ.

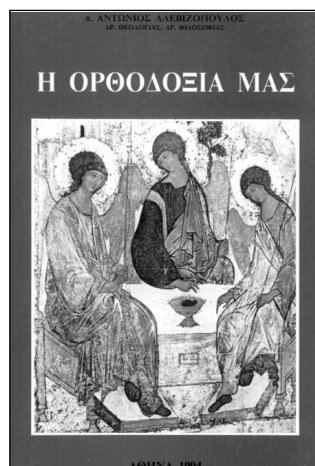
Οι τιμές των βιβλίων μας, πολύτιμων βοηθημάτων στή σύγχρονη εποχή γενικής συγχύσεως, ενισχύουν άμεσα την ενημερωτική και υπόλοιπη προσπάθειά μας.
Παραγγέλοντας τρία βιβλία, έκπτωση 20%.

Τιμή 3700 δρχ.

Τιμή 3500 δρχ.

Τιμή 5600 δρχ.

Τιμή 3000 δρχ.